HABERNAME YAZILARIM

CİLT – 1

E-KİTAP

AHMET TÜRKAN

İÇİNDEKİLER

TAKDİM

İlk yazımı Habername'de 03.10.2008 tarihinde yayımlamıştım. O zamandan bu yana geçen sürede epeyce yazmışım. Geriye dönüp bakınca ciddi bir birikim olmuş. Her 50 yazımı bir cilt olarak planlayıp e kitap haline dönüştürmek istedim ve bu ilk çalışmam. Aynı zamanda Habername'de herhangi bir veri kaybı olması durumunda yazılarımın kaybolmasına mani olmuş olurum diye düşündüm ve bu çalışma ortaya çıktı.

İlk yazımdan itibaren tarih sırasına göre sıralanmış olup her 50 yazı ayrı bir ciltte değerlendirilecektir. Böylece geri dönüp bakmak ta kolay olacaktır.

Elbette yazmadıklarım ya da yazamadıklarım var. Zamanı bekler belki.

Geriye dönüp bakıldığında aslında tarihe not düşmüşüm diyerek ara sıra okuyup yazılarımla hasbihal ediyorum. Hayata yeniden bakıyorum. Eski nazarımı kontrol yenisine mana kazandırıyorum. Değerli okuyucularımı da aynı nazarla bakmaları ve eskilerde tarihe düşülen notlarımı bugün ile kıyaslayarak anlamı olup olmadıklarını değerlendirmelerini acizane talep ediyorum.

BAYRAMLAR BAYRAM OLA

İnsanlar yüzyıllardır bir arada yaşamanın bazen hazzını bazen sıkıntısını çekiyorlar. Dostluklar, kardeşlikler, sevgiler yeşermişse sonuç mutlu, kin, nefret ve düşmanlıklar yeşermişse sonuç mutsuzluk. Dünyadaki savaşlar ve barışlar da bu yüzden yaşanıyor. Dostluklar varsa düşmanlıklar yok, düşmanlıklar varsa dostluklar yok. Yani aslında iyi ile kötü bir arada yaşamıyor. Günümüz dünyası biraz daha iki yüzlü dostluklar ve düşmanlıklar gizleniyor. Sanal düşmanlıklar ve sanal dostluklar görünüyor. Bunda siyasi politikaların rolü büyük. İnsanlar kişisel davranışlarında da siyasiler gibi politik davranışlar sergiliyorlar. Aslında politika sözcüğü ikiyüzlülük deyiminin bilinmeyen gizli tanımı. En azından toplum tarafından direkt iki yüzlülük olarak algılanmıyor. İslam dininde ise Ramazan ve Kurban Bayramları bu bakımdan toplumu bağlayıcı harç görevi görmektedir. Aslı amacı ibadettir muhakkak ama unutulmaması lazım gelen en önemli husus İslam'ın ibadetleri yanında içinde barındırdığı güzelliklerdir. Bayram tatilleri de zamanın hızı ile birlikte bir çırpıda bitiveriyor. En güzel yanı eş dostla birlikte geçirilen güzel birkaç gün.

Bu Bayramda da 2 yıldır gidemediğim Memleketime, çoluk çocuk bir Bayram ziyareti planlamıştım. Elhamdülillah nasip oldu. Uzun yıllardır göremediğim pek çok arkadaşımı ve akrabalarımı gördüm. Hal hatır sorma fırsatı oldu. Sıla-i rahim yerine geçer inşallah. Çünkü bir karşılık gözeterek yapılan ziyaretler sıla-i rahim olmuyor. Ön planda dostluk, kardeşlik, sevgi olmalı.

Orta okulda bazı sebepler dolayısı ile yanlarında yatılı kaldığım Halamları da ziyaret etme fırsatım oldu. Belki 5-6 yıl belki de daha fazla yıldan bu yana gerek tatil planları ve gerekse bazı diğer etkenler yüzünden ziyaret edememiştim. Ama bu sefer kısmetmiş, manevi annem olarak değer verdiğim halamı görüp dualarını aldım. Uzun yıllardır göremeyip bir anda bayram ziyareti de olsa, kısacık dakikalarda olsa çok anlamlar ifade ediyor. Aradan geçen yıllar çok şeyi değiştirdi. Ne ben o ortaokul yılarındaki benim, ne de halam o yıllardaki halinde. İnsanlar yaşlandıkça daha bir duygusal oluyorlar. Bizi çoluk çocuk görünce çok duygulandı, göz yaşlarını tutamadı. O günleri eşime ve çocuklarıma tekrar anlattı. Aslında bende çok duygulandım ve gözlerimden bir iki damla süzüldü ama bir bahane ile hafiften silerek neşeli görünmeye çalıştım. Aslında vaziyeti herkes anladı ama kimse ses çıkartmadı sadece izlediler. Aradan geçen 30 küsur sene gözlerimin önünden geçti, kendimi orta okul yıllarında buluverdim. Halamın Devlet Hastanesinde vardiya nöbetine gittiği vakitlerde o zaman ilkokul 4. Sınıfta olan oğlu ile beraber memleketimin meşhur patateslerinden kızartıp yoğurda bandıra bandıra yediğimiz günler aklıma geldi. Aslında hala patates kızartmasını yoğurtlu severim. Benim için unutulmaz bir yıldı. Sadece orta 3' te kalmıştım ama her yönü ile unutulmazdı. Halamın eşi rahmetli olunca biraz daha yalnız kaldı. Kızı ile beraber kalıyor ama tabii ki eşinin vefatı belli ki onu çok yıpratmış. Arada malum 1999 meydana gelen deprem. Kendi evleri olmasına rağmen hasar gördüğü için bir müddet ev ve kira sıkıntısı çekmişlerdi. Tüm bunları üst üste koyunca insanın alnındaki çizgilerde daha bir anlam görüyorsunuz. İşte bence bu ziyaretlerin en anlamlı tarafı bu. İnsana kısa bir bayramlaşma ziyareti de olsa yalnız olmadığı bir yerlerde sevenleri olduğunu hatırlatıyor. Değer verildiğini anlatıyor, bu yüzdende duygulu anlar yaşanmasına vesile oluyor. Ziyaretleri sadece bayramlarla sınırlamayıp sıklaştırmak

lazım ama dünya hali öyle bir cendere ki bazen nefes almak bile zor. Onun için ben şahsen bayramları çok seviyorum. Bambaşka bir atmosfer oluşturuyor.

Hem maddi hem manevi kapılar açılıyor. İnsanlar arasında dostluk köprüleri kuruluyor, olanları da daha bir sağlamlaştırıyor.

Bayramlar bayram ola.

Nice bayramlara erişmeniz temennisi ile.

Ahmet TÜRKAN-03 EKİM 2008

KİM HAKLI?

Bayram öncesi CHP'li Sayın Kemal KILIÇDAROĞLU ile AKP'li Sayın Dengir Mir Mehmet FIRAT arasında Mecliste Sayın Uğur DÜNDAR gözetiminde veya hakemliğinde yapılan açık tartışma o günden beri halkın ağzına sakız oldu. Konu hakkında yazılar yazıldı, herkes kendi görüşüne göre desteklediği vekili haklı diğerini haksız buldu. Adil olduğunu söyleyen kimi yazarlar ise konunun halk önünde tartışılmasının halk nazarında iyi olduğunu, en azından bazı şeylerin tartışıldığını söylediler.

Meclisin tatile girdiği günler hariç hemen hemen her gün halkın vekillerinin önünde tartışan tartışmacı vekillerimiz bu seferde halk önünde tartıştılar. Değişen bir şey yok. Değişmeyen tek şey tartışmaya devam ettikleridir. Yetmedi tekrar tartışalım diyorlar. Çözüm yok, sadece tartışıyorlar. Eskiden ortaokullarda ve liselerde Türkçe ve edebiyat derslerinde Münazara dersi adı altında öğrenciler 2 gruba ayrılır ve her gruba bir konu verilir karşılıklı tartışmaları istenirdi. Kimin doğruyu söylediği değil kimin konuyu iyi anlattığı veya karşı tarafın açıklarını bulup mat ettiğine bakılırdı. Bu tartışmada gelinen neticede aslında budur. Kendi konularında uzman 2 siyasetçinin birbirlerini kolay kolay mat edemeyecekleri açıktır. Ortada aleni bir problem veya açık yoksa işin uzatmalara gitmesi gayet normaldir. Nitekim varılan netice budur. Bir İnternet sitesinde kim haklı diye bir anket yapılmış. Sonuçları görmek adına oylamaya katıldım. Sonuç berabere yakın. Yani ikiside haklı mı?.. Sonucu görünce Nasreddin Hocanın meşhur fıkrası aklıma geldi.

Hocanın kadılık yaptığı dönemde 2 kişi gelip birbirlerini şikayet etmişler. Hoca önce birini dinleyip haklısın demiş. Sonra diğerini dinlemiş, E… sende haklısın demiş. Davayı izleyen Hocanın hanımı,

Hoca amma yaptın bir davada 2 tarafta haklı olur mu deyince, Hanım vallahi sende haklısın demiş. Şimdi bu davada öyle görünüyor ki her iki tarafta haklı.

İzleyen halk olunca ister istemez sorar herhalde. İkiside mi haklı. Bence halkta haklı. Hem de yerden göğe kadar.

Bu tartışmaları halkın gözü önünde yapmanın olayın çözülmesi adına hiçbir katkısı yoktur. Lüzumsuz tartışmaların halk arasına inmesinden başka bir işe yaramaz. Zaten halk olarak diyalogdan çok tartışmaya meyilliyiz. Her fırsatta kavga etmek için bahane arıyoruz.

Tarih, ben haklıyım diyen tarafların savaşları ile doludur. Kimse medeniyet göstergesi yapıp sen haklısın demez. Çünkü herkes haklıdır. Haklı olmasa zaten tartışmaz.

Tartışmadan diyalog kurmaya buyurun. Zaten Mecliste sürekli tartışıp duruyorsunuz. Çözemiyorsanız Mahkemeye gidersiniz. Size konuştuklarınızdan dolayı lehte veya aleyhte cevap verme hakkı bulunmayan halk, sormak istedikleri konuda cevap alamıyorsa haklıyı nasıl belirleyecek.

2. tartışmaya hayır. Lütfen Milletin kafasını karıştırmayın. Meclisin kurumsal yapısını zedelemeyin.

Ahmet TÜRKAN-06 Ekim 2008

TELEVİZYON EKONOMİSİ

Dünyada genel bir ekonomik kriz olduğu muhakkak. Pek çok ülkede yeni diyebilecek kavramlar ve ekonomik açılımlar maalesef kalmadı. Dünyanın büyük gücü ABD önüne gelen her şeyi hallederim havası ile Dünyanın pek çok yerinde asker bulundurup jandarmalık yapmaktadır. Ekonomik gücü elinde bulundurabilmek ve dünya siyasetini kendi anlayışına göre idare edebilmek için aklına uymayan her siyasete müdahale etmek ve kendi anlayışına uygun rejimi yerleştirmek için milyonlarca masumun kanına girmektedir.

1991 yılında Irak'ın Kuveyt'e müdahalesi ile başlayan süreçte istediği fırsatı yakaladığını düşünen ABD tek taraflı olarak Irak üzerinde ilan ettiği paylaşım siyaseti ile önce Irak'ta 32. Paralelin kuzeyini uçuşa yasak saha ilan etmiş, arkasından da 2003 yılına kadar sürekli Irak ile ilgili senaryolar üretmiş ve Saddam rejimi ve Saddam'ı hain ilan etme politikası gütmüştür. Neticede İran- Irak savaşında Irak'a kendi eli ile verdiği silahların hala Irak'ta olduğu varsayımı ile kendi ajanlarını kullanarak müdahaleye zemin hazırlamış ve Saddam'ın kapalı ekonomi ve siyaset anlayışını Dünya politikasına sipariş ederek zaten elinde olan Birleşmiş Milletlerin yardımı ile işgal etmiştir.

Uçuşlara kapayarak tecrit ettiği Kuzey Irak'ta kendine yamak olarak seçtiği Kuzey Irak Kürtlerine teslim ederek istikbalde İsrail politikalarına hizmet edecek zayıf bir Kuzey Irak Kürt yönetimini işbaşına getirmiştir.

Bu arada Yahudi Kürtleri Kuzey Irak'a yerleştirmeye devam etmiş, Irak'ın diğer bölgelerinde ise demokrasi götürmek bahanesi ile masum halk üzerinde amansız bir katliam başlatmıştır. Şii Sünni ayrımını başlatmış ve kendi seçtiği sahte liderler vasıtası ile katliamı hızlandırmıştır. Irak petrollerini sahte Irak yönetimi gözetiminde ABD'ye taşımaya devam etmiştir.

Irak'ta dökülen kan temizlenmeden, yaralar sarılmadan İran'In nükleer programı bahane edilerek İran üzerinden politika üretmeye devam edilmiş ve Büyük Orta Doğu projesinin taşeronu İsrail'e istediği kadar silah verilerek İran'a saldırıp saldıramayacağı veya bu işi becerip beceremeyeceği kontrol edilmeye, bunun üzerine hesaplar yapılmaya çoktan başlanmıştır bile.

Amaç İsrail'in ileride ele geçirmeyi planladığı Dicle ve Fırat arasında kalan tarihi Mezopotamya havzasının üzerinde otorite olabilecek güçlerin yok edilmesi veya en azından zayıflatılması, bölgenin boşaltılarak hazır hale getirilmesi faaliyetidir. Bunun için Kuzey Irak şu anda zihniyet olarak İsrail kontrolündedir.

İran nükleer silah üretiyor tehdidi ile yıpratılarak yapabilecekleri bir saldırı için Dünya kamuoyu nezdinde zemin oluşturma çalışmalarına devam edilmektedir. Filistin'deki

gerilim, Lübnan üzerinde oynanan oyunlar Suriye'nin de kontrol altında tutulması için fırsat olarak görülmekte ve elini kolunu bağlayarak Orta doğuda İslami bir ittifakın önü kesilmeye çalışılmaktadır.

İran'daki nükleer santral çalışmaları ABD müteahhitleri tarafından yapılamadığı en azından ABD'ye bir kazanç sağlamadığı için silah tehdidi gibi lanse edilmeye çalışılmaktadır. Halbuki 2 yıl önce Brezilya'da devreye alınan nükleer enerji santrali dünya basınında sadece sıradan bir haber olmaktan öteye geçememiştir.

Yaklaşık 1 ay öncesi Türkiye tarafından ihalesi yapılmak istenen Nükleer santral için neden sadece Rusya teklif verdi de diğer ülkeler teklif vermediler. Buraya dikkatlerinizi çekmek isterim. Burada çok önemli bir oyunun başlangıcındayız. İran'daki nükleer santralde Rusya desteği ile yapılmış ve tamamlanmak üzeredir..

Türkiye ABD'ye ve Avrupa'ya rağmen bu projeyi yapacak mıdır, yoksa bu teklif vermeme politikası bu işten vaz geçin, sonra İran gibi yalnız bırakılırsınız mesajı mı verilmek istenmektedir.

Dünyanın taşeronu olmaya çalışan ABD firmaları zaten maliyetleri ile istedikleri gibi oynadıkları, fakat Türkiye'nin enerji alanında çok büyük bir ihtiyacını giderecek olan yatırımını engellemekle hala stratejik ortak olarak kandırmaya çalıştıkları Türkiye'yi daha ne zamana kadar oyalayacaklardır. Türkiye ne zaman başını kumdan çıkartacaktır. Masumların kanı üzerine kurulu ABD ekonomisi batışın ve çöküşün eşiğine gelmiştir. Doların zayıf YTL'nin çok değerli olduğunu haykıran zavallı yerli televizyon ekonomistleri Doların yükselmesi karşısında neden batıyoruz yaygarası kopartmaktadırlar. YTL değerli iken rekor kıran Türkiye ihracatı, Kur yükselince geri gider mi, yoksa yeni pazarlar sayesinde yükselişine devam eder mi.

Ekonomik göstergeler, Dünyanın doğusunun yükselişine doğru kaymakta iken Türkiye neden hala ABD dolarına endeksli bir politika gütmeye devam etmektedir.

ABD ve Avrupa Birliği bir çıkmazın içine girmiştir. Bu çıkmazı nasıl aşacaklarını kendileri de bilememektedirler. ABD meşhur 1929 -30 yıllarında yaptığı gibi sahta para basma projesini çoktan devreye aldı bile. Son 50 yıldır yemeğe devam ettikleri zenginlik mirası tükenmeye yüz tutmuştur. Doğu'nun bu durumda bir zıplama yapma zamanı çoktan gelmiş iken bu fırsatı tepmenin hala Dolara endeksli bir ekonominin peşinde koşmanın ne anlamı vardır. Senin ekonomini kurtaracak enerji projene teklif vermeyerek engellemek isteyen bir siyasete sarılıp, onlar batarsa bizde batarız yaygarası kopartmanın ne anlamı vardır. Büyük gemiler yara alırsa batar, ama can salına çıkanlar pekala kurtulabilirler. Can salına çıkma fırsatı var iken Titanik batmaz diye cansalına çıkmayarak boğulup giden titanik zedeler gibi ABD batmaz diyerek bizde ABD ile beraber mi batacağız.

Güneydoğuda terörü destekleyerek yerli halkın yerlerini yurtlarını terk etmesini sağlayan, ve bu politikaya devam eden zalim ve sinsi politkayı ne zaman çözeceğiz. En son 17 şehit verdiğimiz menfur saldırıda öldürülenlerin 4 tanesinin yabancı uyruklu olduğu görüldü. Bu işi tezgahlayanların Türkiye dışından oldukları, halkı kandırarak Türk Kürt bölünmesine çalıştıkları ve yukarıda da belirttiğim gibi Fırat Dicle arasını boşaltmayı amaçladıklarını ne zaman toplum olarak ve siyaseten algılayacağız acaba. Yerdeki karıncayı izleyen ABD neden hainlarin saldırısını görmezlikten geldi. Hain Asalanın bittiği gün PKK terörü başlamıştır. Bunu olayları izleyenler bilecek ve fark edecektir. Burada işin görünen yüzünde kimler olduğu çok önemli değildir. Esas problem işin sonunun kimler tarafından tezgahlandığıdır. Kürt halkı duygusaldır.

Çabuk heyecanlanırlar. Bunu bilen ve kullanmak isteyen başta Ermeni çetecileri ve daha sonra olayı görüp fırsatı değerlendirmek isteyen Yahudi zihniyetidir. Güneydoğuda terörün devam etmesi, yavaşta olsa bölgenin boşaltılması, Kuzey Irak'ta Yahudi Kürtlerin yerleşmesi, ve Barzani ailesinin Yahudi olması uygulanmaya çalışılan politikalar ve bitmek bilmeyen terörün sonunun nereye doru gittiğinin anlaşılması açısından iyi etüd edilmesi ve çözümün bu noktaya göre gözden geçirilmesi faydalı olacaktır.

Dünyayı sömüren Avrupa ve ABD'nin ekonomik krizde olması, Türkiye gibi kendine yetebilecek ekonomileri çok etkilememelidir. Bizimle aynı hisleri paylaşan, Dünyaya açılmak isteyen koskoca bir Türki Cumhuriyetler ordusu mevcuttur.

Bunun yanında Hristiyan aleminden daima tokat yemiş bir İslam alemi mevcuttur. Bunun yanında İçinde pek çok Türk unsuru barındıran ve el ele vermeye hazır Rus ve Ukrayna halkları mevcuttur. Dünyanın çirkef siyasetine bulaşmayan Kanada ve Güney Amerika ülkeleri bizleri izliyorlar. Çin ve Japonya bizimle iş birliği yapmak için çoktan hazırlar. Bizi kapıdan kovan Avrupa ve projelerimizi desteklemeyen ABD kendi düşünsün.

Aslında her şey ortada değil mi?...

Ahmet TÜRKAN- 13 Ekim 2008

ÖĞRENCİ AFFI KİME

Bir ülke ki yüzyıllarca Dünyaya adaleti ile örnek olmuş bir neslin evlatları, Bir ülke ki adaleti inancının sonucu, bir ülke ki Dünyaya adaletli olmak üzere söz vermiş.

Heyhat, kendi evlatları arasında adaleti sağlayamamış. Adalet divanında sınıfta kalmış. Üniversite öğrencileri için yapılan çalışma sonucu çıkartılan af kim için. Pek çoğu okulu asmış, zamanında devam etmemiş, çalışıp, gayret edip başarılı olamamış, aklı başına yeni gelip siyasi ortamı kullanarak af çıkması için 4 gözle beklemiş, yaklaşık son 12 yılın sözde mağdurları. Asıl mağdur edilenler, gerçekten mağdur olanların yüzüne kimsenin baktığı yok.

Kim onlar diye sormayın..? Herkes biliyor. Ama çözemiyor. Çünkü derin devlet bu işi engelliyor. İşi yormaya gerek yok. Başörtüsü yüzünden okullara alınmayan sonra da devamsızlık yüzünden kayıtları silinen gerçek mağdurlardan söz ediyorum. Okulu asıp devam etmeyen, dersine zamanında çalışıp sınıfını geçmeyerek okuldan atılanlara tek bir şey söylemek istemiyorum. Hak eden çalışıp, devam eder ve bitirir demek istiyorum ama işin görünmeyen yüzünde zulüm gören evlatlarımız var. Derslere girmek, okullarına devam etmek ve bu Ülkeye faydalı olmak isteyen masum başörtülü kızlarımız var. Milli eğitim Bakanının vermiş olduğu 200.000 rakamının içindeki 150.000 aslında bu mağdurlar. Ama Milli Eğitim Bakanı olsa olsa 50.000 kişi müracaat eder diyerek başörtülülere hiç şansınız yok, boşuna müracaat etmeyin demek istiyor.

Aslında demek istiyor ki, kanunsuz olarak uygulanan başörtüsü zulmü yüzünden okuyamazsınız. Biz hükümet olarak başörtüsünü serbest bırakmak istedik. Başımıza gelen pişmiş tavuğun başına gelmedi.

Bize destek vereceğini söyleyen parti bile ayak oyunları çekti, birlik olup 4 koldan saldırdılar. Hükümetimizi çökertmeye çalıştılar, partimizi kapatmaya çalıştılar diyemez. Bunu derse, malum gazetelerin küpürlerinden hazırlanan dava dosyaları servise sunulmak üzere hazır bekliyor.

Şunu söyleyecekler. Valla biz af çıkarttık. Ne yapalım rektörleri ikna edemiyoruz. Ama malum çevreler yüzünden okullarınıza gidemiyorsunuz, diyemezler malum çevreler takipteler.

Eh yüce ecdadımız, bugünleri görmekte varmış serde. 3-5 soysuzu ikna edip evlatlarımıza adalet dağıtamıyoruz. Kendi evlatlarımıza içimiz sancıyarak, ancak üzülme diye tarifi olmayan acı bir teselli verebiliyoruz.

Bu kader değildir. Bu zulümdür. Girmeye çalıştığımız Avrupa Birliği bile buna gülüyor aslında, ama içlerindeki kuyruk acısından dolayı ses etmiyorlar. Eğer mağdur olan bizim evlatlarımız değil de onların evlatları olsaydı dünyayı bize zindan ederlerdi. Her şeye maydanoz olan AB bu konuda, bu sizin iç meseleniz diyerek arkamızdan pis pis sırıtıyor. Çünkü bu zulmün diğer parçası maalesef onlar. İnsanımızın adalet duygularından yararlanarak içimize sızan, azınlıkken çoğunluk görünen hayırsızlar. Boş yere hayıflanmak, kederlenmekten başka yapacak bir şey gözükmüyor. Toplum olarak dik durmadıkça, şerefsizlere prim verdikçe bu zulme maruz kalacağız. Evlatlarımızın gözüne baka baka, içimiz sızlaya sızlaya kendimizi teselli etmeye çalışacağız. Hiç olmazsa erkek evlatlarımızı adam gibi yetiştirelim. Yetiştirelim de bu zulmü zamanı gelince ters yüz edip o zalimlerin suratlarına çarpabilsinler.

Ahmet TÜRKAN – 16 Ekim 2008

BAŞÖRTÜSÜ VE ANAYASA MAHKEMESİ

Başörtüsü yasağı Anayasa Mahkemesi kararının gerekçelerinin açıklanması ile derin bir çıkmaza girdiği bu günlerde, basında yer alan bazı açıklamalar oldukça dikkat çekicidir. Kimin kime ve neye hizmet ettiğinin; dar görüş ve inançsız, pusulasız, kara düzen giden bir sistemin değiştirilmemesi için gayret sarf edenlerin ne amaca hizmet ettiğinin anlaşılması ve Türk Halkının aydınlanması gerekir.

Bu kararla özgürlükler çuvala sokulmuştur. Tıpkı Stratejik ortağımız ABD askerlerinin Kuzey Irak'ta Türk Askerlerine yaptığı gibi. Gerekçeli karara alkış tutanlardan biride eski Anayasa mahkemesi başkanlarından Yekta Güngör Özdendir. Eskiden ne söylemiş, şimdi ne söylüyor maksadı ile 5 dakikayı geçmeyen bir araştırma yaptım. Meşhur kütüphanemiz Google amca her şeyi kaydettiği için kütüphaneleri veya sakladığınız dolaplar dolusu arşivlerinizi karıştırıp ortalığı dağıtmanız da gerekmiyor. Bakın ne demiş ADD(Bu gün ADD karanlık ilişkilerinden dolayı yöneticileri Ergenekon davasında yargılanmaktadır) Başkanlığı da yapmış olan Yekta Güngör Özden 17.10.2008 tarihli bir yazısında.(Emekli olur olmaz rengini belli etmek ve ispatlamak için Parti kurmaya ve siyasi demeçler vermeye kadar yaptığı showlar malumdur) Hükümeti AB ve ABD yanlısı olmakla suçluyor.

Aynı kişi Anayasa Mahkemesinin gerekçeli kararının ise AİHM 'ye dayandığını bildirerek işine geldiğinde Milli, başka bir konuda ise Avrupacı kimlikle İslami anlamda kendi sığ fikirlerini öne sürerek, Anayasa Mahkemesinde karşı görüş öne süren üyelerin fikirlerini de "zaten fikirleri belli olan kişiler, değerlendirmeye almaya gerek

yok" diyerek aşağılıyor. Halbuki gerekçeli kararda Laikliğin ortaçağ zihniyetinden kurtulmaya çalışan Avrupa'nın Rönesans ve Roformlarına dayandığı ve oldukça çağdaş olduğu beyan ediliyor. Avrupa'nın en karanlık döneminde, insanların feryatları arasında yapılmaya çalışılan yenilikler ne kadar çağdaştır; artı, bu günkü Avrupa teknoloji dışında ne kadar çağdaş, o da ayrı bir konudur.Ne kadar çağdaş olduklarını Çanakkale Savaşlarından ve dünyayı II. kez kana bulayan Dünya savaşından hatırlarız. Laiklik olmazsa olmaz ve Cumhuriyetin bir koşulu ise neden pek çok Cumhuriyette yer almıyor.

Laiklik anayasalarında yer almadığı halde uygulayan ülkelerde var. Örnek olarak Laiklik ve Ateizm fikrinin kaynağı Fransa olmasına rağmen, Fransa'da bizdeki gibi totaliter bakışla uygulanmıyor. Üstelik onlarda Katolikler laik diğer diğer mezhepler ise sekülerdir. Katoliklerde de Hristiyan toplum kesinlikle uygulama yönünden bir baskı altında değil. Yani aslında orada da zulme reva görülenler Müslümanlar. Laik olan Japonya'da ise bilinen bir din yok. Semavi dinlerin dışında ne ararsanız var. Bizim totaliter yaklaşımımızın tersine Onlar kendi toplumuna sahip çıkıyorlar. En azından kendi milli unsurlarına zulmetmiyorlar.

Konumuz kendi ülkemizdir. Çünkü biz burada yaşıyoruz. Bir zamanlar kendimiz şimdi ise evlatlarımızı bu memleketi beklesinler diye askere gönderiyoruz. İstatistiki olarak %90 nının Müslüman olduğu kabulü her fırsatta dile getirilen Ülkemizde ise bu paralelde görüş sunan hukukçular aynı kişi tarafından azınlık olarak değerlendirilmektedir. Yani şu anlaşılmalıdır ki Yekta Güngör Özden'in deyimi ile zaten görüşleri belli olan malum 9 kişiden başka bir fikir çıkması beklenemezdi. Madem 2 kişi malum ise, diğer 9 kişi de malumdur. Bu fikir durumsallık yaklaşımının sonucudur. İktidarın bu konuda kanaatimce hatası şudur. Bu sonucun çıkacağı zaten baştan belli idi. (Yekta Güngör Özden öyle söylüyor. Başka sonuç çıkması imkansızdır).

Başörtüsü sorunu direk halk oylamasına sunulmalı ve halk oylaması sonucunda sadece Üniversiteler değil, kadınların bulunabileceği tüm ortamları kapsayacak şekilde kapsam genişletilmeli idi. Eğer özgürlük ve kişisel tercihler ön plana alınacak ve Demokratik hayattan ve Cumhuriyetten söz edilecekse, Cumhurun reyi alınmalı idi. Veya hiç dokunmasaydınız, zaten resmi yasak yoktu. Keyfi uygulamaları engelleyemediniz, zorba Rektörlere söz geçiremediniz ve kötü bir sonuca sebep oldunuz. Yoksa zaten ileride olması muhtemel durumlar göz önüne alınarak planlı bir şekilde atamaları ve yerleştirmeleri yapılan kişilerden toplumun yarasına merhem olacak bir ilacın çıkmayacağını bilmeli idiniz.

Gerekçeli kararda karşı oy kullanarak Anayasa Mahkemesinin görev ve yetkilerinin açıkça izah eden üyenin itirazlarına rağmen Anayasa açıkça ihlal edilerek kanunun yürürlüğü durdurulmuş ve tamir edilemez hale getirilip haklar ve hürriyetler sabote edilmiştir. Hem de hukuk adına. Bu güne kadar Memleket yararına çivi çakmamış malum siyasiler ve hukukçular da bayram yapmaktadırlar.

Hayrını görmediğim bir duruma hayırlı olsun diyemeyeceğim. Maalesef.!

Ahmet TÜRKAN – 25 Ekim 2008

SUÇ VE CEZA

Başlığı okuyunca muhtemelen Dostoyevski'nin ünlü romanından alınmış pasajlardan veya içerikten bahsedeceğimi düşünmüş olabilirsiniz.

Aslında isim benzerliği. İlim adamlarımız bakın suçu nasıl tanımlıyor.

"Suç denilen olaya, yani belirli hareketlerin yasak füllerden sayılmaları ile, bunları işleyenlerin çeşitli tepkilere konu olmalarına, devlet müessesesi şeklinde gelişmiş insan toplumlarının meydana çıkışından çok önce bile rastlanmıştır. Tarihte hiçbir toplum yoktur ki, orada belirli füller yasaklanmamış ve bunun karşılığı olarak ceza müeyyidesi var bulunmamış olsun. Suçlar toplumların sosyal, ekonomik ve manevi şartlarına göre şekillenmiştir.

Toplumbilim (sosyoloji) kişinin, iştirakçisi olduğu toplumun bilinçli bir üyesi olabilmesi, toplumsal kültürün gereklerine göre hareket edebilen bir kişilik kazanabilmesi için, sosyalleşmenin gerekli olduğunu belirtmektedir. Sosyalleşmenin gereğine uygun olarak gerçekleşmesi zorunludur. Sosyalleşmede ise başta gelen araç cezalandırma ve ödüllendirmedir."(1)

Suç ve cezanın tanımı böyle olmasına rağmen, ülkemizde özellikle son yıllarda ceza tanımlarında bir gariplikler var.

Yaklaşık son bir haftadır kamuoyunun kafasını kurcalayan, kamu vicdanını yaralayan Hüseyin ÜZMEZ olayı var. Olayın faili olarak bir süre gözaltında tutulan kişi, mağdurenin ruhsal durumunun bozulmamış olması yönünde verilen rapora istinaden salıverildi ve ceza almadı. Üstüne üstlük bir takım TV kanallarında verdiği röportajlar, beyanlar, tartışma programları vesaire ile gerek bilerek gerekse bilmeyerek bu işin reklamını yaptı.

Bu tavır hiç kimse tarafından hoş görülmez iken bazı yayın organlarının Hüseyin Üzmez'in İslami söylemlerini baz alarak İslamın özüne saldırmak maksatlı beyanatlar da bulunmaları hoş olmamakta ve mensuplarını üzmektedir. İslam dinide evlilik akdine dayanmayan, yani ne İslami nede hukuki evlilik akdine dayanmayan her türlü ilişkinin, zina olarak tanımlandığı, haram olduğu ve cezai müeyyide gerektirdiği **("Zinaya yaklaşmayın. Zira o, bir hayâsızlıktır ve çok kötü bir yoldur". İsra Suresi: 32)** bilinirken, failin İslami söylemlerine dayanarak bu durumun Müslümanların ortak karakteri gibi lanse edilmesi hiç yakışık almayan bir durumdur.
Kişi ceza almadı ama toplum vicdanı zedelendi. Aslında toplum bu durumun cezalandırılmasını istiyor, ama yukarıdaki tanımdan anımsayacak olursak, bir durumun suç olarak tanımlanabilmesi için hukuki tanımının olması gerekir. Yani hukuk dili ile karine olmadan ceza olamaz.

Peki burada zedelenmiş kamu vicdanına tekrar soruyorum. Zina suç sayılsın yönünde verilen kanun teklifine bu kadar itiraz edenler, yürüyüşler düzenleyenler, bu vicdani durumdan rahatsızlık duymuyorlar mı?

AKP'nin zinanın suç sayılması ile ilgili verdiği kanun teklifi için kamuoyunda kopartılan fırtınalardan bir örnek:

"Yasayla saadet olmaz

Serpil Savumlu

AKP hükümetinin zinanın cezalandırılmasına ilişkin düzenlemeyi Türk Ceza Kanunu'na (TCK) yeniden koyma ısrarı, hukukçular ve kadın örgütleri tarafından tepkiyle karşılanıyor. İstanbul Valiliği İnsan Hakları İl Masası Başkanı Vildan Yirmibeşoğlu, Türkiye'nin insan hak ve özgürlüklerinin kısıtlanmaması için uluslararası sözleşmelere imza attığını hatırlatarak, uygulamanın eskiye dönüş anlamına geldiğini söyledi. Yirmibeşoğlu, eşlerin yasal düzenlemelerle evliliklerini kurtaramayacaklarını vurgulayarak uygulamanın namus cinayetlerinin artması anlamına geldiğine dikkat çekti."(2).!

Konunun tamamını okumak isteyenler aşağıdaki linki tıklayabilirler.

Bunca eleştiriler ve Anayasa mahkemesine yapılan itirazlar sonucunda zina Ceza Yasamızda suç olmaktan çıkarılmıştır. (dipnot: Anayasa Mahkemesi Anayasamıza aykırılığı nedeniyle zinayı düzenleyen TCK 440,441,442,443 ev 444. maddeleri 1996-1998-1999 yıllarında iptal etti. Yeni Ceza Yasası tasarısında da zinanın suç olarak düzenlenmesi öngörülmüyor)

Yukarıdaki paragrafta da açıkça belirtildiği üzere ceza talebinin AKP tarafından olması dolayısı ile bu talebin dini formasyon kaynaklı olduğunun düşünülmesi ve bunun engellenmesi, hem dindar toplumumuza hem de hukuk sistemimize zarar verdiği görülmektedir. Bu konuda Avrupa Birliğinden de menfi yaklaşımlar geldiği ve iptalde etkili olduğu kanaatindeyim. Avrupa'nın dini ve sosyal yapısı zinayı affedebilir, fakat büyük çoğunluğun Müslüman olduğu ve yüzyıllardır düzgün yaşam biçimleri ile şekillenmiş Türk toplumunun aile normu, bu tip yaklaşımları kaldıramaz. Zaten gelen tepkilerde bu durumun bir neticesidir.

Aile ve sosyal yapımızı bozabilecek her türlü ahlaksızlığın önünün alınması, ve kanunlarda da vazedilen Sosyal Devlet anlayışımızın düzgün bir zemine oturtulabilmesi için Medeni Hukukumuzun ve Ceza Yasalarımızın bir an önce gözden geçirilmesi ve asli unsur yapımıza uygun hale getirilmesi Türk toplumunun bir ferdi olarak en büyük dileğimdir.

Ahmet TÜRKAN – 03 Kasım 2008

Kaynaklar:

(1) Ord.Prof.Dr.Sulhi DÖNMEZER http://www.kriminoloji.com/Suc%20kavrami.htm

(2) http://www.evrensel.net/04/09/05/politika.html#1

TİCARİ AHLAK

Son dönemlerde, özellikle ticaret hukuku alanında uluslar üstü kurallar kavramı giderek artan bir şekilde önem arz etmektedir. Bu sebeple tüm uluslar için geçerli olan genel (örf ve adet veya ahlak) kuralları oluşturulmaya çalışılmaktadır. Bu kurallar oluşturulduktan sonra bunlara aykırı davranan gerçek veya tüzel kişi tacirler bu konuyla ilgili bir sicile (ticari sabıka) kaydedilebilirler. Bu sayede hakimler / hakemler önlerine gelen davalarda uyuşmazlığın tarafı olan tacirlerin bu sicillerdeki kaydına

göre, deyim yerindeyse ticaret ahlakı bakımından sabıkaları olup olmadığını görerek, ceza davalarındaki gibi ticari davalarda da kararlarını kişiselleştirebilirler ve böylece tacirlerin bu kurallara uymaya azami özeni göstermeleri sağlanabilir.(1)

Akademik ve hukuki yaklaşım böyledir. Yani böyle olmalıdır.Ticari ahlakın; kamu ahlakının bir yansıması olduğu muhakkaktır. Yani kamu vicdanı paralelinde gelişmelidir. Eğer ticarette bir ahlaksızlık var ve bu konu sorun teşkil ediyorsa, kamu vicdanı yara almış demektir. Bunun düzeltilmesi gerekir.

Global kriz kapımızı çalmadan önce dedikoduları dolaşmaya başlamıştı çoktan. Dedikodular dolaşırken bir yandan da ödemeler sarkmaya ve vadeler uzamaya başlamıştı. Firmaların elinde parası olmadığından değil, mümkün olduğu kadar geç ödeyip, (mümkünse ödemeyip) kazançlı çıkmak. Bu zincirleme trafik kazası veya duruşu gibidir. Siz durursanız trafik de durur. Siz devam ederseniz yani gereksiz durup trafiği tıkamazsanız arkanızdakilerin durması gerekmez. Tedarikçinizin parasını zamanında ödemiyorsanız, veya bayisi olduğunuz üreticinizin ödemelerini zamanında yapmıyorsanız kendi bindiğiniz dalı kesiyorsunuz demektir.

Ne kazanacaksınız. Bankaya yatırdığınız paralardan belli bir miktar faiz alacaksınız ama sistemin önüne koca bir taş koyup tıkanmasına sebep olacaksınız. Yani aslında kendinizi düşünüp kazandım zannederken sistemin çökmesine sebep olacaksınız. Piyasanın içinden biri olarak gözlemlerim şu ki, ödemeler dengesizliği 2006 Haziran ayından itibaren başlamış oldu. Bunun görünen 2 yüzü vardı. Dövizin bir ara dalgalanması ve ardından yaklaşık 1 yıl sonra yapılması planlanan Cumhurbaşkanı seçimleri. Cumhurbaşkanı normal usullerle seçilmesi gerekirken CHP ve yandaşları bunu gündeme getirerek bu meclis Cumhurbaşkanı seçemez diyerek meşruiyet sorunu çıkartmış ve bu konuda taraftarlarını kışkırtarak siyasi zemini germiştir. Piyasada muhtemel bir kriz havası esmeye başlamış ve ödemeler yavaş yavaş sarkıtılmaya başlamıştır. Muhtemel bir krizle dövizin yükseleceği ve elinde döviz bulunduranların YTL borçlarını karlı bir şekilde ödeyebileceğinin hesapları yapılmıştır.

Seçim yaklaştıkça sürekli meşruiyet sorunu gündeme getirilmiş ve kendileri de aynı seçimin sonucu ile meclise gelmiş CHP'li vekiller ve daha sonra ANAP ve DYP aynı oyuna ortak olarak bu günkü krizin zeminini oluşturmuşlardır. Cumhuriyet mitingleri ile halkı sokağa dökmüşler ve 10 Cumhurbaşkanı seçen meclisi 11.Cumhurbaşkanını seçemez hale getirmişlerdir. Mevcut anayasa ile seçilen Cumhurbaşkanı Köşkte otururken CHP'nin açtığı davaya istinaden Anayasa Mahkemesi seçim sürecini durdurarak bu anayasa ile Cumhurbaşkanı seçilemez diyerek yeni bir kaosa imza atmıştır. Ardından malum meclis seçimleri ve yeni meclis aritmetiği sonucunda kanun değişmediği halde 11. Cumhurbaşkanının seçildiğini gördük. Aslında değişen bir şey olmamasına rağmen kamu vicdanını yaralamak pahasına Ülke seçim stresine sokulmuş ve çok yüksek meblağlar gereksiz yere heba edilmiştir. Kanunen kamu vicdanının yaralanmasına zemin hazırlanmıştır. Kamu nezdinde kanunlarda olana göre değil birilerinin ne dediğine göre yapılan yorumlar sonuç olarak ticarete de yansımış ve bugün dünyayı sarsan kriz bir bahane ile bizi de sıkıntıya sokmaya başlamıştır.

Şu anda pek çok firma çalışanlarını işten çıkartmak için fırsat beklemektedir. Bazıları başladılar bile. Fırsat bu fırsat diyerek İş kanunu ile zorlaştırılan personel çıkarmaları şu anda kriz bahanesi ile çok kolay halledilmektedir. Bu iş ahlaki değildir. Kasasında veya bankasında parası olduğu halde ödemeyerek döviz ve faiz getirisi hesapları yapanlar sistemden ne kazanacaklar acaba. Bu durumda zengin daha zengin, fakir daha fakir olacaktır. Eğer hak ve adalet diyorsak, ticari ahlak diyorsak, sözlerimizde duralım, ahde vefasızlık etmeyelim. Eğer kendi elimizle krizi büyütmek istemiyorsak

ticari akitlerimize uyalım ve krizi büyümeden durduralım. Komşum siftah etmedi, diğer ihtiyacını da komşumdan al diyen Osmanlı esnafının ahlak yapısını hatırlayalım. O zaman göreceğiz ki krizler bize vız gelir.

Ahmet TÜRKAN – 19 Kasım 2008

Kaynak: http://www.iibf.deu.edu.tr/dergi.php?idm=14 Doc.Dr. Selma BAKTIR

HASAN CEMAL'E MEKTUP

Sayın Hasan Cemal Bey,

"Gözü dönmüş utanmaz adama çağrı!" başlıklı yazınızı okudum. Alıntı yaptığınız değerli akademisyeni tanımadığım için önyargılı olmak istemem, ama Ülkemizde kızlarımız en büyük zulmü, en büyük saygısızlığı maalesef Eğitim yuvalarımız olan Üniversitelerden görmektedir. Baş örtüsü ile Üniversitelere girişin yasaklanması bir zulümdür. Eşinin baş örtüsü yüzünden TSK: dan ilişiği kesilen askeri personele yapılanlar bir zulümdür. Yapanlar zalimdir.

İradeye, fikre, inanca saygısızlık, saldırı, belirttiğiniz gibi bir savaş ve acı bir zulümdür. Sayın Hocamız böyle bir yazı kaleme aldığına göre zulme karşıdır. İradeye saygılıdır.

İyiliğe taraftardır. Onu ümit ediyorum. Ama maalesef aynı kürsüleri paylaşan pek çok meslektaşı için aynı şeyi söyleyemeyeceğim. Zalimler güruhu Üniversitelerimizi işgal etmiştir. Önce kadınlarımıza ve kızlarımıza saygıyı öğrenmeden, fikirlerine saygı duymadan istismarını önlememiz mümkün değildir.

Örnek verdiğiniz Hürriyet gazetesinin önü, arkası, sağı, solu açık saçık, pornoğrafik görüntülerle doludur. Bu yaklaşımları maalesef inandırıcı değildir. Tamamen sahte, tamamen reklam olduğunu düşünüyorum. Türkiyemizde zina suç değildir. Tecavüz ise bir şekilde kılıfına uydurulmaktadır. Bugün iş hayatında pek çok kadın cinsel istismara uğramaktadır. Pek çoğu ekmek parası deyip yapılan terbiyesizlikleri sineye çekmektedirler. Pek çok örnek var. Ama bunlar maalesef yazılıp çizilemiyor. Prezantabl sekreterler, üst yönetimin sex aracı olmaktan kendilerini kurtaramamaktadırlar. Bunlar tabiiki tek yönlü değil, pek çok kadın bu işe ortak ve sebebini siz de gayet iyi bilirsiniz, ahlaki çöküntüdür.

Bu çöküntüyü düze çıkartmadığınız sürece tecavüzlerin önünü alamazsınız.

Peki nasıl olacak.

Asıl mesele bu.

Kim nasıl çözer, Nasıl çıkar bu işin içinden. İnançlarına saygı yok. Fikirleri hafife alınıyor, Her fırsatta pazarlama tekniğinin temel unsuru olarak kullanılıyorlar.

Yarışmalarla, vaatlerle, ödüllerle kadınlar kandırılıp kullanılmaya müsait hale getiriliyor, dejenere ediliyorlar. Bu kadar dejenerasyon içinde kadın kadınlığını, erkek erkekliğini kontrol edemiyor.

Şehvetine mağlup erkekler ordusu ve iffetinden habersiz kadınlar ordusu olarak çarşı pazar karışmış durumdadır.

Problemin çözümü için, bunların kontrol yöntemlerinin acilen öğretilmesi ve cezai yaptırımların, tedbirlerin alınması gerekmektedir.

Sizin yaklaşımınızı anladım ama biraz daha konuyu açarsanız sanırım iyi olur. Yoksa bu azgın milletin düzeleceği yok.

Bu konuda daha önce tarafımdan kaleme alınmış yazıyı incelemeniz linkini için göndermek istiyorum. Yorumlarınızı paylaşırsanız ayrıca çok memnun olurum.

http://www.habername.com/author_article_detail.php?id=1357
Saygılarımla.

Ahmet TÜRKAN- 01 Aralık 2008

BAYRAMLARIN DİLİ OLSA

Bayramların dili olsa herhalde bize çok şey söylemek isterler. Kutsallıklarından, hoşgörüsünden, iyiliğinden, insanları kaynaştırmasından, kötülükleri önlemesinden ve daha pek çok güzelliklerden bahsedeceklerdir.

Aslında diyorum ki bayramların dili biz olsak. Biz olsak da bu güzellikleri toplum olarak hep bir ağızdan tıpkı koro gibi söylesek. Mutlulukları haykırsak. Aksamadan, sapmadan. Zor değil biliyorum. Zor olan içimizde gizlediklerimizin karanlık alemleri. Zor olan gizli dünyamıza hapsedip beslediklerimizin kontrolü. Zor olan ruh girdabımız. Ah onu bir başarsak, ah bir şeffaflaşabilsek. İçimiz dışımız bir olsa da İçimizdekini aynı dışımızdaki gibi karşımızdaki de görebilse. O zaman kin besler miyiz? O zaman iki yüzlü olabilir miyiz? Düşündüğümüzü yanımızdakilerde duysa. Hiç sinsi planlar kurar mıyız? Yüzüne baka baka içimizden fitne düzer miyiz?

Onca cefasına, sıkıntısına rağmen husumetle işimiz olur mu acaba.

Acaba Bayramlarda takındığımız sevecen tavrı hoşgörüyü her zaman yanımızda bulundursak, çarşıya çıktığımızda, trafiğe çıktığımızda evde unutmayıp hemen hatırlayıversek.

Hatırlayıversek içimizden geçeni bir bilen var. Biliversek yaptığımız her iyilik ve her kötülük kaydediliyor. Bir gün önümüze konacak. Kendi kitabını oku bakalım denilecek. O zaman da aynı iştiyakla okuyabilecek miyiz.

Her daim saygılı, hoşgörülü olsak, kimseye basit dünyevi hırslarımız, çıkarlarımız yüzünden cephe almasak, karşımızdakini anlayabilsek bayram ruhunda yaşamayı kendimize şiar edinebilsek, dünya bizi bu kadar sıkar mı acaba. Derdi sıkıntısı çok, zevki sefası az olan bu fani dünya bizi bu kadar aldatır mı acaba. Acaba diyagramlığı anlasak, atalarımızın dediği gibi çuvaldızı kendimize bir batırıversek, hiç başkasına iğne batırır mıyız. Hiç sanmam.

Siyasilerimiz seçim arefesinde gösterdikleri hoşgörüye her zaman sahip olsalar, her zaman ister taraftar, ister muhalif, ister seçen, isterse seçilenler olsun, aynı nazarla bakabilseler. Yakalarına parti rozetleri yerine sevgi ve birlik rozetleri takabilseler ne iyi olur değil mi. Yani sen bizdensin, diğerleri değil yerine biz toplumuz her şeyimizle birlikteyiz diyebilsek. Yargılarımızı saldırmak için kullanmak yerine toplum düzeni için, vicdanın sesi olmak için dile getirsek.

İşte bayramlar böyle. Sevdiğin veya sevmediğin kim olursa olsun bayram hatırına hoşgörü gösteren bizler, bayramların dili olup konuşabilsek. Dile getirebilsek

içimizdekileri. Atabilsek husumet tohumlarını içimizden. Ekebilsek sevgi tohumlarını. Filizlense insanlığın nurlu yüzü.

Hayal değil bunlar inanın biraz sevgi, biraz hoşgörü hepsinden önemlisi sahip oluğumuz ortak değerlerin manevi atmosferinden derin derin nefesleniversek. Emrini anlasak dinimizin. Kırmasak gönül kapılarını, yıkmasak sevgi saraylarını. İyiliğe iyilikle, hatta kötülüğe iyilikle yaklaşıp kötülüklere fırsat vermesek.

Konuşsak bayramların dili ile. Anlatsak özünü, söylesek huzur sözünü. Birliğe beraberliğe olan ihtiyacımızın hadsiz olduğu bu günlerde ve sonrasında çıkmasak bayram atmosferinden, dalmasak salabet uzayına, dalmasak zorbaların karanlık dünyasına. Atmosferimizi bozdurmasak ne olur.

Hep bayramların dili ile konuşsak, hep mutluluk dilesek, hep kutlasak yarınlarımızı, huzurla geçirsek fani ömrümüzü, ihya etsek baki ömrümüzü. İyi olmaz mı?

Ahmet TÜRKAN – 15 Aralık 2008

GAZZE VE İSLAM TOPLUMLARI

Bugün Gazze'de yaşananlar, İslam toplumlarına son 200 yıllık Dünya coğrafyasında görülenler ile paralellik taşımaktadır. Yaşadığımız Dünyayı kan gölüne çeviren savaşların başlangıç şekillerine ve nereye varmak istediklerine bakıldığında bir öç alma duygusunun, çıkarları öne alma duygusunun toplumlar geneline sirayet etmiş halini görürüz. Bugün Gazze'de zulme soyunan Müslüman topluma hunharca saldıran Siyonist İsrail aynı zulümlere defaten maruz kalmış bir topluluğun varisleridir. Bir farkla, zulmettikleri toplum tarafından değil. Başka toplumlardan gördükleri zulmün acısını yanı başlarındaki Müslüman toplumdan alırcasına.

Tarihe bir bakalım, Firavun tarafından doğacak her Yahudi çocuğunun öldürülmesi emri verilmişti, uygulandı, ta ki Firavun ve askerlerinin yok oluşuna kadar devam eden bir süreçti. Kendilerine bir Peygamber gönderilen ve Firavunun zulmünden selamete çıkarılan topluluk kendilerine vaat edilmiş topraklara gidin mesajı verildiği halde sırf korkaklıkları yüzünden emre itaat etmediler ve ilahi cezaya çarptırıldılar. Bu günde bu kadar saldırgan olmaları bu korkaklıkları yüzündendir. Korkaklıkları yüzündendir ki yaralanan köpeğe ağlayıp masum bir çocuğu hunharca katledebilmektedir.

İspanya'dan kovulan (sağ kalarak kaçanlar) Yahudiler yeryüzünde yerleşecek yer bulamayıp İslam coğrafyasında kendilerine açılan kucaklara ihanet ederek önce Osmanlıyı arkadan vurdular. Şimdi ise Filistin'de kana doymaz bir halde zulümlerine devam ediyorlar.

Nazi Almanya'sında kendilerine uygulanan soykırımı hemen unutuverdiler, Çarlık Rusya'sında başlarına gelenleri unutuverdiler, şimdi aynı soykırımı masum Filistin halkına karşı uygulamaya devam ediyorlar.

Yüzyıllarca Yahudileri dışlayan Avrupa devletleri ve Hıristiyan alemi İslam karşısında olup zulüm tarafına destek vermede adeta yarışa kalkışmışlardır.

Son 200 yılda İslam alemine olan düşmanlık önce sudan bahanelerle I. Dünya savaşını başlatmış savaşın bitişi ile beraber oldu bittilerle Osmanlı Devleti'nin çöküşü sağlanmış

ve başıboş kalan İslam alemini parçalamış, birleşmeler olmasın diye türlü siyasi oyunlarla her bir İslam devleti bir tarafa savrulmuş ve kamplara bölünmüştür.

Bu kaostan yararlanmak isteyen ve Dünyada pek çok ülkede sömürgeler kurarak dünya halklarının kanını emen hain İngiliz siyaseti Filistin'in göbeğine Yahudi bombasını bilerek ve isteyerek koymuştur. İşte size vaat edilen topraklar burada. Bizden uzak durun, Müslümanlarla boğuşup durun dercesine. Yüzyıllar boyu dışladıkları Yahudileri atacak yer bulan İngilizler yaptıkları gizli çalışmalar ile Yahudileri Filistin topraklarında kan içici zalimler topluluğu haline getirmişlerdir.

Bu oyunda ABD'de yaşayan Yahudi ve İngiliz kökenli Amerikalıların da çok büyük katkısı ve finans desteği olmuş ve devam etmektedir. ABD tarafından tasarlanan Büyük Orta Doğu projesinin bir parçası olarak 11 Eylül saldırıları diye Dünyaya yutturulmaya çalışılan olaylar da uydurulan örgüt adları da sadece ve sadece oyunun kuralları gereğidir. Yalan olduğu ve ABD tarafından bilerek ve isteyerek yaptırıldığı defaten ispatlanmıştır. Orta Doğuyu kan gölüne çevirmek için hiçbir parasal desteği esirgemeyen zulüm ortakları bugün yapılan zulme adeta alkış tutmaktadırlar.

Küçücük bebekleri terörist olarak nitelendirerek, siz bunları bugün öldürmezseniz bunlar size yarın kurşun sıkar diyerek, Yahudilerin başına gelen Firavun hadisesinden örnekle azgınlıklarını artırmaktadırlar. Halbuki Yahudiler Firavunun Allah'a düşman bir kafir olduğunu unutuyorlar. Zararın Müslümanlardan gelmediğini unutuyorlar. Müslümanların gereksiz yere, masum insanları ve de sivilleri öldürmeyeceğini bilmiyorlar.

Yalnız şunu unutmayın ey Yahudi milleti ve Siyonist İsrail toplumu ve işbirlikçileri. Bugün türlü entrikalar ile böldüğünüz İslam toplumları Dünyayı kana bulamak istemedikleri için sabredip sizin insafınızı bekliyor. Artık bu zulmü durdurun. Bu uğurda şehit olan evlatlarımızı rahat bırakın. Yoksa azgınlıklarınızdan dolayı, arkasına saklandığınız taşların dile geleceği zaman yakındır.

Ahmet TÜRKAN – 4 Ocak 2009

DÜNYA'NIN VEBALİ

Dünya halkları bu vebali nasıl taşıyacak. 7 milyarlık nüfusla mahşere doğru hızla yol alan dünya ve üzerinde taşıdığı halklar, insanlık var olalıdan bu yana görmediği zulüm, görmediği entrika kalmadı. İnsan hafızasının alabileceği, aslında almadığı halde birbirine reva görülen zulümlerin envai çeşidinden nasibini alan nasipsiz insanoğlu bu vebali nasıl verecek. Kendine gelene feryat eden, başkasına gelince seyreden insanlık bu vebali nasıl taşıyacak. Binlerce Firavunlara, Nemrutlara ev sahipliği yapan yaşlı dünyamızın dili olsa da söylese.

Bugün insanlık Gazze'de yeni ve akıl almaz bir dramı seyretmektedir. Vahşi Batıda aslanların önüne atılan insanların parçalanışını zevkle seyreden insanlık, Siyonist İsrail'in önüne attığı masum Filistin halkının dramını seyrediyor ve kılı kıpırdamıyor.

Kendi halkı karşısında Krallıklarını ilan eden yöneticiler İsrail zulmü karşısında sessizliğini, acizliğini sergilerken, acaba korkudan kanları mı dondu ki bu şerefsizliğe seyirci kalıyorlar.

İslam dünyasını yönetenler neden sessizsiniz. Neden halklar ayaklanmışken siz sesinizi yükseltmiyor da sadece cılız açıklamalar yapıyorsunuz. Neden hala zalim İsrail'in başkonsoloslukları açık. Neden hala ticari ilişkileri durdurmuyorsunuz.

Bu gün Filistin'de Müslüman halkı katleden Siyonist rejim yarın Lübnan'da yaşayan Hıristiyan topluma acıyacak mı sanıyorsunuz. Siz kenara çekilin mi diyecek. Hastaneleri vuran, Birleşmiş Milletler binalarını vuran, basın konseyi binalarını vuran kan emiciler yarın bu zulmü size yapmayacaklar mı acaba. Bu gün Ortadoğu'yu kana bulayan Amerika ve yandaşı İsrail yarın diğer milletlere ve devletlere saldırmayacak mı? Merhum Saddam'ı hain ilan ederek kendi halkını ihanet ettirerek hain durumuna düşüren sinsi plan, bu gün Ortadoğu'daki diğer Ülkeler için de geçerli değil midir.

Suriye'yi kaşıyan, İran'ı kaşıyan ABD ve İsrail yarın ilk fırsatta bu ülkelere saldırmayacak mı.

Peki aynı tehlike güzel Ülkemiz için de yok mudur? Bugün Türkiye artık bizim stratejik ortağımız değil diyen ABD'li yetkisiz yetkililer ne demek istiyorlar. Bu ifadelerden ne anlıyorsunuz.

“Sizinle işimiz bitti sizi bundan sonra hedef tahtasına yazdık” diyeceklerini mi bekliyorsunuz? Uyanmak için.

Açık oynayacaklarını hiç sanmam. İmansızlar ama aptal değiller. İşlerini son derece sinsi yapıyorlar.

Büyük Orta Doğu Projesine Türkiye'yi ortak ve yönetici yaparak şimdilik susun, sıra size gelince bakarız demek istediklerini ne zaman anlayacaksınız Güzel Memleketimin Yöneticileri.

Derhal bu gereksiz görevi iade edin ve ciddi manada düşünün. Bu zulüm bununla sınırlı kalmaz. Eğer biz aklımızı başımıza almaz isek, aklımız başımıza geldiğinde son nefeslerimizi veriyor olabiliriz.

Son pişmanlık fayda vermez.

Filistin halkını destekliyorum.

Siyonist İsrail'i lanetliyorum.

Türkiye Cumhuriyeti'nin değerli yöneticilerini ve Ümmeti olmakla onur duyduğum İslam dinine sahip diğer Ülkelerin yöneticilerini dikkatli olmaya ve bu oyunun parçaları olmamaya davet ediyorum. Dünya ekonomik krizler ile boğuşurken kan içiciler kan içmeye devam ediyor. Dünyanın Jandarması ABD ise bu zulmü destekliyor ve nemalanmaya çalışıyor. Irak'tan çaldığı petrolü Dünyaya fahiş fiyatla pazarlayarak zengin olma hayali güderken, güya petrol fiyatlarının düşmesi ile ekonomisi rahatlamış gibi gösterip tutmayan hesaplarını başka mecralara yönlendiren ABD masum Filistin halkını katlettirip, Orta doğunun Gayrimeşru çocuğuna yer açmaya çalışmaktadır. İçinden çıkamadığı krizi zulme araç yapmaktadır.

Sırça saraylardaki ömür geçicidir. Yaptığımız her şeyin hesabının verileceği gün yakındır.

Zulme ortak olmayın ve bu zulme gür seda ile dur deyin. Zulüm ile abad olunamaz.

Ağaçların ve taşların dile geleceği, arkamda saklanan şu Yahudi'yi yakalayın diyeceği günün yakın olduğunu bir kez daha hatırlatmak isterim.

Ahmet TÜRKAN – 17 Ocak 2009

50 TL'YE KARŞI TAVIR

Bir arkadaştan aldığım e-posta bu yazımın kaynağı oldu. Halbuki Davos ile ilgili yazmak istiyordum. Çünkü bir önceki yazımda Gazze zulmü karşısında net tavır alınması ve zulme rıza gösterilmemesi ve cılız açıklamalar yerine net tavır alınmasını istemiştim. Başbakanımıza, bu net tavrı için teşekkür ve saygılarımı sunuyorum. E-posta aşağıda olduğu gibidir.

Fatma Aliye Hanım resimli 50TL/BOYKOT

Lütfen bu kampanyaya katılalım, biz başlattık bile, 50 TL'lik banknot kullanmayalım.

Ben 2 gündür gidip matikten para çekiyorum, dua ediyorum ki 50 TL'lik banknot gelsin diye ve gelince onları alıp banka şubesine girip 'ben bu kadının resmi olan bu paraları değiştirmek veya bozmak istiyorum' diye gayet sesli bir şekilde gişeye gidiyorum. İnanın sıra bekleyen o kadar insan varken, ses çıkarmadıkları gibi alkışlayanlar oluyor. Mahalledeki 2 bakkalı örgütledik, 50 TL'likleri 'kimse kabul etmiyor' diye bankaya götürecekler.

Bundan sonra her bankada ve günde 3-4 kişi bu işlemi sürdüreceğiz. Lütfen dikkat edin matikten 500 TL bile çekseniz, en fazla gelen banknot 50 TL !!! hatta tamamı... Bunu yapanlar çoğaldıkça, banka şubeleri zorlanacaklardı r ve kampanya ses getirecektir, yalnızca internet ortamı değil, sokağa dökelim bu bilgileri. Unutmayın, bankalardan emekli maaşı alan ve internet kullanmayan binlerce kişi var.

++++++++++++ +++++++++ +

ATATÜRK'ÜN YERİNE FATMA ALİYE HANIM

15.10.2008 10:31

Fatma Aliye Hanım'ı (1862-1936) tanımıyordum. Türk edebiyatının ilk kadın romancısıymış.

Eğer Yeni Şafak Gazetesi okuyor olsaydım Fatma Aliye Hanım hakkında yeterli bilgiye sahip olurdum elbette. Fatma Aliye'yi bundan sonra artık herkes tanıyacak. Çünkü Fatma Aliye'nin fotoğrafı bundan böyle 50 TL'lik banknotlarda Atatürk'ün yerine yerleşecek. 50'liğin Bir yüzünde Fatma Aliye, diğer yüzünde Atatürk. Cumhuriyetin yetiştirdiği bunca başarılı Türk kadını varken, Fatma Aliye nereden çıktı demeyin. Fatma Aliye'yi Atatürk'ün yerine yerleştiren nedenin onun romancılığı olduğunu sanıyorsanız aldanıyorsunuz. Asıl neden onun İslamcılığı ve Atatürk Devrimlerine karşı olması. Çankaya'da, Atatürk'ün koltuğunda İslamcı bir Cumhurbaşkanını n oturduğu Türkiye'de, paraların üzerine Fatma Aliye Hanım'ın resmi konmuş çok mu? Fatma Aliye'nin tesettüre olan tutkusu onun yazılarına da yansımış. Bir yazısında kadınların giyim tarzı konusunda şöyle diyor; "İşte bu tuvaletin üzerine ziynetten ari ve bolca bir şey giyilir ve saçlar da bir baş örtüsüyle örtülürse şeriata muvafık surette tesettür edilmiş olur." Fatma

Aliye Hanım, Mustafa Kemal'in yaptığı devrimleri bir türlü benimseyememiş. Romanlar yazan, Batı edebiyatından çeviriler yapan ve dönemindeki erkek egemenliğine karşı çıkabilen bir kadın, nasıl olur da Mustafa Kemal aydınlığını göremez, anlamak olası değil. Kendisinin, bir Osmanlı paşasının (Ahmet Cevdet Paşa) kızı olmasının bunda rolü var elbette. Evinde çocuklarının ona yaşattığı sıkıntılar onu daha da İslam'a bağlamış olabilir. Evden kaçıp Katolik rahibe olan bir kızın annesinin yaşadığı travma herhalde azımsanacak gibi değildir. Fatma Aliye'yi en iyi inceleyenlerden olan Fatma Karabıyık Barbarosoğlu, onu anlatan bir de kitap yazmış. Kitabın adı, "Fatma Aliye: Uzak Ülke" Mustafa Kemal'in yaptığı yenilikler nedeniyle Fatma Aliye'nin ülkesine yabancılaştığı ve uzaklaştığı anlatılıyormuş bu kitapta Saltanatın kaldırılmasını, alfabenin değiştirilmesini ve padişahın düşürülmesini, Fatma Aliye Hanım asla kabul edememiş, Mustafa Kemal'e hep karşı olmuş. Şimdi anladınız mı, bunca Cumhuriyet kadını dururken Fatma Aliye Hanım'ın neden Atatürk'ün yerine oturtulduğunu? Elde edemedikleri türban özgürlüğü nedeniyle kendilerini Türkiye'ye "uzak" bulanlar elbette Fatma Aliye Hanım'ın fotoğrafının oraya konmasından mutlu olacaklardır. Hem Atatürk'ü paraların -hiç olmazsa- bir yüzünden çıkardılar. Hem de onun yerine İslamcı bir kadını koydular.

E-postanın içeriği böyle. İçeriği okumadan önce muhtemelen 50 TL'lerde hatalı basım veya hastalık taşıyan bir virüs mü var acaba gibi garip duygular içinde kaldım. ABD'nin Irak'ı işgalinden önce Irak kaynaklı olduğunu söyleyerek ortalığı toz duman ettiği şarbonlu zarflar aklıma geldi.

Ama içeriğin paranın üzerindeki Fatma Aliye Hanım'ın resminden kaynaklandığını anladığımda ciddi bir şekilde üzüldüm. İçerik zihniyet farkının karabasanından kaynaklanıyor.

Tarihimiz boyunca bize düşman olan, yüz yıllar boyu savaştığımız ve defalarca ittifak kurup haçlı seferleri düzenleyen her fırsatta boğazımıza sarılan AB ve ABD parasına yatırım yapıp kendi paramızı kullanmayacak mıyız? Euro ve Dolar yüzünden sürekli devalüasyon korkusu çekeceğiz ama kendi paramıza tavır alacağız. Nasıl mantık bu böyle.

Siyasi çıkarlarımız için dün kavga ettiğimiz İsrail bugün Dış işleri Bakanını gönderip ortalığı yumuşatmaya çalışırken kendi insanımıza düşmanlık neden.

Bu yaklaşımda nereden çıktı.

İnsanları dini inançları dolayısı ile hiç kimse yargılayamaz. Hele bugünün dünyasında asla. Bırakın herkes kendi yerinde dursun. Nazım Hikmet'e iade-i itibar yapılıyorsa Fatma Aliye Hanım'ın resimleri de pekala kullanılabilir. Artık başımızı dik tutalım. Dik durma vakti gelmiştir. Günümüzde ticaret ve siyaset için her şey mübah görülüyor. Paramız konvertible olmuş ise yabancılar da onun değeri ile ilgilenir, üzerindeki resme kimse bakmaz. Siz paranızın değerini koruyabiliyorsanız üzerine hangi resmi koyarsanız koyun, birileri onu cüzdanının ve kasasının en emin yerinde saklar merak etmeyin.

Ahmet TÜRKAN – 03 Şubat 2009

SADABAT PAKTI

2 Ekim 1935'de imzalanan ve yakın komşularımız ile aramızda oluşturulan fakat daha sonra yürürlükten kalkan bir anlaşmamız vardı. Sadabat Paktı idi. Premature doğmuş gelişemeden ölüp gitmişti. Belki de terk edilmişti. Ölmesi beklenmişti. Durum zaten iyi değildi. Aileler de fakirdi. Ortaklar henüz yeni ayrılmış, ayrılığın acılarını tam hissetmemişlerdi. Şimdi işler değişti. Bugün dünyada fiili bir durum var. AB'nin durumu belli. ABD ise stratejik ortaklığımızı tartışılır hale getirmiş durumdadır. Hal böyle iken kapalı tuttuğumuz çıkış kapımızı açmak lüzumu doğmuştur. Bu gün baş gösteren ekonomik krizin arkasından dünya tekrar 2 kutuplu bir hale dönüşebilir ve Türkiye elindeki potansiyeli değerlendirmekte geç kalabilir. Bu durumda görünen köy için kılavuz aramanın anlamı olmadığı gibi krizden çıkış kapısının da açılması ve aslında yılladır özlemini duyduğumuz Doğu-Batı köprüsü vazifesini kabullenmekten çok sahiplenmek adına gereken hamlenin yapılması zamanıdır. Türkiye bir seçim sürecine girmiştir. Seçim heyecanı dolayısı ile ekonomik krize karşı alınması gereken tedbirler maalesef gecikmektedir. Hükümetimiz seçim çalışmalarını yerel yöneticilere bırakıp ekonomik tedbirler üzerine yoğunlaşmalıdır. Bu tedbirlerden bir tanesi de sıcağı sıcağına Gazze'nin yaralarının sarılması ile beraber kalıcı tedavinin de bir an önce başlatılmasıdır. Bu tedavinin birinci aşaması Ortadoğu'da Türkiye'nin önerliğinde bir çalışma grubunun teşekkül edilerek İslam Birliğinin Proformasının oluşturulmasıdır. ABD ve AB ne der diye vakit kaybetmek bizi oyalamaktan başka bir işe yaramaz. Onların bir çözümü olsa idi bu krize bir çare bulurlardı. Onların da maalesef bu krizde bir çıkış yolları yoktur. Yani B planları henüz işe yaramamaktadır.

Ama bizim var.
Adriyatik'ten Çin Denizine kadar, Kuzey Buz denizinden Hint Okyanusuna kadar bizim etki alanımız içindedir. Biraz gayret, biraz siyasi manevra ile bu hayal olmaktan gerçek duruma dönüşüverir.
Peşimizden gelen olur mu diyebilirseniz. Hele bir yola çıkıp yürümeye başlayalım bakalım. Kimler gelecek, kimler gelmeyecek. Biz emin adımlarla yürümeye başlarsak kesinlikle birileri bu yolda bize eşlik edecektir. Bu yollarda beraber yürüyeceğimiz birileri mutlaka çıkacaktır. Yalnız yürümenin nelere mal olduğunu iyi anlatmamız gerekiyor. Şimdiye kadar başlarının çaresine bakmaya çalışanların çakallara yem olduklarını anlatmamız gerekiyor.

Zor ama olması gereken budur. Türkiye burada öncü rol oynayabilir. Oynamalıdır. Davos'taki kararlı tutum devam ettirilmelidir. Başımız dik bir şekilde önde yürüyüp arkamızdan geleceklere yol açmalıyız. Biz bunu yapabiliriz.

İnsanlık tarihi kadar eski Türki soydaşlarımız. İslam'ın ruhu kadar eski İslam kardeşliğimiz bu beraberliğe yetmez mi. Buda yetmezse başımıza geleceklerden nasıl ve ne zaman emin olabiliriz. Eğer gemisini kurtaran kaptan deniliyorsa, henüz gemi batmadan sahili selamet rotasına dönmek ve fırtınalardan emin olmak için dümeni kırmamızın vakti gelmiştir.

Zaman ayrılık zamanı değildir.
Zaman husumet zamanı değildir. Zaman yaraların sarılma, hastalıkların tedavi edilme zamanıdır. Ameliyat kaçınılmaz ise kangren olan bölüm kesilebilir. Ama şu anda henüz tedaviye cevap alınabilir durumdadır. Hasta henüz komada değildir. Halsizlik baş göstermiş olabilir ama tedavi tez zamanda sağlanır.

Haydi Türkiye. Dünya bizi bekliyor. 21. Yüzyıl bizim yüzyılımız olacaktır. Bunu derhal değerlendirmeye almalıyız. Global dünyanın yeni lideri olmak hayal değildir. Batının

büyüleyici havası bitmiştir. Yeni trend yükselen doğu olacaktır. Uygarlıkların beşiğinin ayağa kalma zamanı bu gündür.
GÖREV BİZİ BEKLİYOR.

Ahmet TÜRKAN – 12 Şubat 2009

ONURLU DURUŞ- EL ZEYDİ VE IRAK'IN SESİ

El Zeydi İşgalci ABD başkanı Bush'a ayakkabı fırlattı diye şimdilerde yargılanıyor. 1991 Körfez Harekatından 2003 Irakı'ının ABD tarafından işgaline kadar geçen 12 yıl süre ile işgal planları yapan ABD kendi güdümündeki Avrupa ve Birleşmiş Milletlere baskı kurarak işgalini meşru göstermeye çalıştı. Bütün Dünya bu kepazeliği bir anlamda yedi. Belki de sesini çıkartamadı. Irak halkı da Saddam'ın zalim olduğuna inandırıldı ve ihanet etmesi sağlandı. ABD Irak'ı işgal etiği zaman Irak Halkı ve Askerleri neredeyse savaşmadan Irak'ı ABD'ye teslim ettiler. Şimdi anladılar ne kadar hata ettiklerini, ama iş işten geçti. El Zeydi bunu geçte olsa anlayanlardan biri olarak, tepkisini ayakkabısını fırlatarak dile getirdi.

Elinde silah olsaydı belki de silahla saldırabilirdi. Başka bir şeyi olsa onunla saldırırdı. Ama yoktu. O bir gazeteciydi. Bir kalemi ve fırlatabileceği 1 çift ayakkabısı vardı. Belki karnı bile açtı. Aç gözlü ABD ellerindeki serveti çalıyordu çünkü. El Zeydi bunu anladı. Tankerlerle kendi öz malı olan petrolün ABD'ye peşkeş çekilmesini hazmedemedi. Çalınan malına, çalınan, örselenen namusuna bir başkalıdırı idi bu. Karşısındaki şirrete atılabilecek başka neyi vardı ki. Hasan Tahsin misali eline geçirebildiği tek varlığı olan, onun yürümesine, ayakta kalmasına yardımcı olan sermayesini fırlatmıştı.

Ama derhal derdest edilip hapsedildi, hapiste kendi ırkından (belkide ABD Askerleri tarafından) polisler tarafından öldüresiye dövüldü, kemikleri kırıldı. Bakın El Zeyi'nin kardeşi bu konuda ne diyor.
BAĞDAT- George W. Bush'a ayakkabı fırlatan gazeteci Muntazar El Zeydi'nin ağabeyi Uday El Zeydi, kardeşinden böyle bir hareket beklemediklerini, televizyonda izledikleri görüntünün sürpriz olduğunu belirterek, Muntazar'ın aslında çok sakin bir insan olduğunu anlattı. Uday El Zeydi, Muntazar'ın olaydan hemen sonra Bush değil, Irak Başbakanı Nuri El Maliki'nin korumaları tarafından sert bir müdahaleye maruz kalmasını da eleştirerek, şunları söyledi: "Bush'un korumaları, Maliki'nin korumalarına bağırarak, Muntazar'a vurmamalarını istedi. Maliki'nin korumaları Iraklı oldukları için kardeşimi dövdü. Maliki'nin korumaları değil, Bush'un korumalarının Muntazar'a müdahale etmesi gerekirdi. Bu bizi çok şaşırttı. Herkes televizyonda kardeşimin nasıl dövüldüğünü izledi. Görünen bu ise görünmeyen çok daha kötüdür."
Ama mahkemede ben bunu bilerek ve isteyerek yaptım diye onurluca durabildi.
Korkmadı, tırsmadı.
Şerefini 2 paralık etmedi.

Şimdi Davos'ta İsrail Cumhurbaşkanına tavır koydu diye Sayın Başbakanı eleştirenler var. Bunların çoğu diplomat ve ne yazıktır ki Dışişlerinde görev yapmış ülkemizi bir şekilde temsil etmiş kişiler. Bunca yıldır Uluslararası arenada neden adam yerine konulmadığımız, neden kaale alınmadığımız bu açıklamalardan sonra aslında çok net bir şekilde anlaşılmaktadır. Adam gibi adam yetiştirememişiz. 10 paralık çıkarları uğruna Memleket meselelerini dile getiremeyen basit, pısırık, aşağılık zihniyetli diplomatlar yüzünden ezilip gitmekteymiş şerefimiz, haysiyetimiz. Cihan Devleti Osmanlı'nın torunlarının düştüğü maskaralığa bakın. Kanal kanal gezip, işi gücü

bırakıp Katil İsrail'in avukatlığını yapıyorlar. Neymiş Türkiye Uluslararası Siyasette itibar kaybedermiş, İsrail ile ilişkiler bozulurmuş. Yeter artık zırvalamayı bırakın da oynanan oyunların farkında olun.

Ne olacak İsrail ile ilişkiler bozulursa.

19.02.2009 yani dün duruşması vardı El Zeydi'nin. Boyalı basın hiç değinmedi. Ne olacak ki kendi adamlarından sopa yedi, kimse arkasında durmadı. Sadece Irak halkı ve bu işin içindeki çetrefili anlayan aydın görüşlü insanlar destek oldular ve duygularını dile getirebildiler.

Selam sana El Zeyd. Davan masum Ülkelere ve insanlara örnek olsun. Biz de zamanında, Sütçü İmamlar, Hasan Tahsinler, Fatma Bacılar görmüştük. Allahuekber diyerek son mermiyi kovana yerleştirip koca zırhlı gemiyi Egenin sularına gömen Seyit Onbaşılar görmüştük. Şimdilerde bizde sıkıntılıyız. Azıcık dik durmaya kalksak içimizdeki zavallılar bize saldırıyor.

Davanda sadık ol. Rabbim sana yardımcı olsun. Dualarımız Sen ve Irak Halkı içindir. Kanayan yara Filistin ve Gazze içindir.

Ahmet TÜRKAN -20 Şubat 2009

İMAM HATİPLİLER BARA GİDERMİ

Radikal Gazetesi yazarı Nuray Mert'in 05.03.2009 tarih ve yukarıdaki başlıklı yazısını okuyunca hem bir cevap hem de Türkiye'de insanların standartlaştırılması üzerine bir şeyler yazmak istedim. Bizleri ve tüm kainatı yaratan Rabbimiz tek tip insan yaratmamıştır.

"Ey insanlar! Biz sizi bir erkek ve bir dişiden (Âdem ve Havvâ'dan) yarattık. Sonra sizi tanışasınız diye soylara ve kabilelere ayırdık. Muhakkak ki ALLAH yanında en değerli ve üstün olanınız, en takvâlınız, O'ndan en çok korkanınızdır. Şüphesiz ALLAH (her şeyi) bilendir, (her şeyden) haberi olandır." (49/Hucurât, 13)

Rabbimiz bizi farklı yaratmış ise tek tip insan oluşturmanın ve karşısındakine veya farklı olana tahammül edememenin manası nedir. Bu İmam hatipliler bara gitsin, diğerleri de o zaman camiye gitsin manasında değildir. Yanlış anlaşılmasın. Sayın Nuray Mert'in de yaklaşımı bu şekilde ama illa da iktidara gelirlerse ne olur tarzında bir korkusu var.

Rabbimiz bizi farklı yarattı ama, gidin günah işleyin, keyfiniz ne istiyorsa onu yapın, aklınıza gelirse arada bir dua edersiniz, bir yolunu bulup günah çıkartırsınız demiyor.

Takvayı, doğru yolu kendi hür iradenizle bulun, işte size Kur'an gibi bir rehber, Hazreti Muhammed gibi bir elçi gönderiyorum diyor. Her insan hayatı boyunca imtihandadır. İmam hatibe gidenle gitmeyen arasında bu konuda bir fark yoktur. Benim haberim yok diyerek kimse İman ve ibadet mesuliyetinden kurtulamaz. Bu gün sınırsız iletişim

imkanlarını kullanarak her türlü bilgiyi edineceksiniz, yerine geldiğinde her türlü fetvayı vereceksiniz ama ben dini bir okula gitmedim diye sıyırmaya çalışacaksınız… Yok öyle bedavadan cennet.

İmam hatibe gidenler Nuray Mert'in de altını çizdiği gibi dini konusunda daha hassas insanlar ama, mevcut yasalara ve eğitim sistemine göz atarsanız diğer okullara devam eden çocukların aileleri de bir o kadar dindardır. Onların da çocuklarının bara gitmelerine müsaade edeceklerini sanmıyorum. Ama maalesef verilen eğitim ve medya kız arkadaşı olmayanı, bara gitmeyeni adam yerine koymadığı için dinini bilen gençler bile bu saldırı karşısında ve nefislerinin kışkırtması ile maalesef günah bataklığına düşebiliyorlar. Daha 3-5 gün önce Kız arkadaşını doğrayan gencin hikayesi gazete ve televizyonların flaş haberi idi. Tamam arkadaşlarının olması normal diyorsunuz da buna nasıl bir ahlaki terbiye ile kontrol noktası oluşturacaksınız. Hem gençlerin cinsellikle tanışma yaşı 13 lere kadar düştü diyeceksiniz, hem de kız arkadaşı olmayan imam hatipliyi suçlayacaksınız.

Bunun içinden çıkacak bir formülünüz var mı.

Muhtemelen yok.

O zaman bırakın çocuklarımız Kur'an ahlakı ile ahlaklansınlar. Sadece İmam hatiplere değil tüm okullarımıza, çocuklarımızın imani ve ahlaki ihtiyaçlarını giderecek eğitimi Devlet sağlamalıdır. Bu eğitim ise İslam dininin düzgün bir şekilde öğretilmesidir. Dini öğrenmek değil öğrenmek istemeyenleri tecrit etmek gereklidir. Zaten Türkiye'de azınlık olarak bulunan gayri Müslimlerin kendi okulları var ve kendi inançlarına göre dini eğitimlerini alıyorlar.

İmam hatipliler temiz, diğerleri ahlaksızdır diye genelleme yapılamaz. Her toplumda farklı tipte insanlar olabilir ve olmaya devam edecektir. Bu kıyamete kadar da devam edecektir. Çünkü dünya imtihan dünyasıdır. Son nefese kadar bu devam edecektir. Hangi okula gittiğinizin önemi yoktur. Önemli olan imanınızı kurtarıp kurtaramadığınızdır. Ahret hesabını göz önüne alırsınız. Ondan sonra gereğini yaparsınız. İmtihan zor, hesap çetindir. Ahrette nerede olmak istiyorsanız ona göre hareket edersiniz. İşte o zaman bu dünyadaki ziyaret mekanlarını daha bir huzurla seçebilirsiniz.

Rabbimizin huzurunda keşke dememek ümidi ile.

Ahmet TÜRKAN – 10 Mart 2009

BU GİDİŞ NEREYE

Bir önceki yazımın konusu, İmam Hatipliler Bara gider mi idi. Tüm insanların Âdem'in (a.s.) nesli olduğunu düşünürsek insanların nerelere gittiğini ve daha nerelere gidebileceğini tahmin etmek güç olmasa gerek. Malumdur ki, Âdem (a.s.) Cennetten çıkartılıp dünyaya gönderildiğinde Rabbine isyan etmemiş ve kovulduğu kapıya sırtını dönmemiştir. Hatasını anlayıp duaya yönelmiş ve af dilemiştir. Âdem (a.s.)ı şaşırtan ve cennetten çıkarılmasına sebep olan şeytan ise Rabbi'ne asi olup isyan etmiş ve dua

kapısını kapatarak Rabbinden insanları kıyamete kadar şaşırtıp yoldan çıkartmak için müsaade almıştır. Burada bir ayrıntıya dikkat çekmek isterim Şeytan Ben seni tanımam demiyor, Rabbim bana kıyamete kadar müsaade et diyerek kibirleniyor. Kendini Rabbi karşısında yüceltmek istiyor. Rabbine karşı kural koyuyor. İlahi kanunları tanımayıp kendi kurallarını ön plana çıkartan, Rabbiyle pazarlık yapan insanlarda bir nevi şeytanlaşarak mürşitleri olan şeytan yolundan giderek asi oluyorlar.

Bir önceki yazımda insanların imtihanda olduğunu ve şaşırabileceklerini, fakat hatalarını anlamak ve iman yoluna dönmek için kendilerine mühlet verildiğinden bahsetmiştik.

Evet, insanlar imtihandadır. Bir kısmı şeytani yolda ısrar ederek dua kapısını, tevbe kapısını kapatanlar, diğer kısmı da hatalarına tövbe edip dua kapısından girenlerdir.

Nereye doğru gittiğimize bakmalıyız. Evet, iki yol var. Bir hak diğeri ise batıldır.

Rabbimiz, Âdem (a.s)'ın duasını kabul ederek O'nu hem kendisi ile beraber yarattığı eşi, Havva validemize kavuşturuyor, hem de evlatlarına Peygamber tayin ediyor, dolayısı ile Hak ve batıl olan yolları gösteriyor. Bu yol öyle çetin bir yol ki mücadele daha ilk evlatlardan başlıyor.

Tebliğ de ilk evlatlardan başlıyor. Onları bugünün dünya nüfusuna kıyaslarsak, küçücük bir aile olarak uzun yıllar bir arada yaşadıklarını ama imtihanlarının ne kadar çetin olduğunu daha iyi anlarız. Bir kısmının hem babaları hem peygamberleri olan Âdem (a.s.)'ın yolundan gittikleri, bazılarının ise sapıtarak cahiller ve zalimler güruhuna dönüştüğünü insanlık tarihi boyunca gönderilen 124.000 peygamber ve milyonlarca âlim zatlar haber vermişler ve kendi zamanlarının halklarına ilahi emirleri tebliğ etmeğe devam etmişlerdir.

Oysa bu günün hayat standartları ile insanların biri birlerine kilometrelerce uzaklaştığını, kalabalık toplumlarda bile yapayalnız kalakaldıklarını anlamak sanırım zor olmasa gerektir. Âdem ve Havva'nın sadece iki kişi iken, yani sadece iki ayrı karakter iken bugün 7 milyara yaklaşan devasa bir kalabalık kadar farklı karakterlere ulaştığını, her birinin ayrı ayrı Âdemler ve Havvalar olduğunu anlamak zor olmasa gerektir.

Bizler hepimiz Peygamber çocuklarıyız ama bakıyoruz dünyaya işte bu kadar ayrı insanlarız.

İmam hatipliler bara gider mi, gitmez mi diye sorularla zaten bölünmüş, hiziplere ayrılmış toplumumuzu daha derin kamplara bölmek sanırım sadece sayısal değerlerin tasnifine yarar, başka bir faydası olmaz. Kimin hangi istikamete gideceği, hayatını nasıl devam ettireceği sonuçta iki yoldan hangisini seçeceği alacağı eğitimle bir nebze belli olsa da asıl istikamet tahkiki imanı kazanıp kazanamadığı ile ilgilidir. Yoksa zulme boğulmuş dünyamızın, zalimler ve mazlumlar ile dolup taşmasını nasıl izah edeceğiz.

Dünyanın dört bir yanından İslam'a koşanlar ile İmam hatiplere gidip İslam'dan uzaklaşanları nasıl anlayacağız. İnsanlık nereye doğru gidiyor. Fert olarak insanlar

nereye gidiyor. İmanın çelik kaleleri dururken zulmün karanlıkları insanların kalplerini nasıl işgal ediyor.

Âdem (a.s.) cennetten çıkarıldığı halde Rabbine dönüp “**Rabbimiz! Biz kendimize zulüm ettik Eğer bizi bağışlamaz ve bize acımazsan mutlaka ziyan edenlerden oluruz ” (A’raf – 23)** diye niyazkarane dua etmese idi nasıl affedilecekti**.**

Şimdi tekrar düşünmeliyiz. Âdem (a.s.) babamız gibi Rabbimize sığınıp iman yolundan mı gideceğiz, yoksa şeytan gibi önce asi olup sonrada madem beni lanetledin o halde kıyamete kadar zulme devam mı diyeceğiz.

Ne tarafa gideceğiz.

Evet, yol ikidir. Biri İman ve selamet yolu, diğeri isyan ve cehennem yoludur.

Herkes kendi yolunu seçecektir.

Rabbim doğru tercih yapmayı nasip etsin.

Ahmet TÜRKAN – 22 Mart 2009

SEÇİMLER SONRASI YOL HARİTAMIZ

Türkiye zor zamanda bir seçim süresi yaşadı. Hep birlikte tercihlerimizi yaptık. Seçim sonuçlarına bakınca üç aşağı beş yukarı tablo pek değişmedi.

Basında izlediğimiz kadarı ile herkes kendi görüşüne göre yorumlar sergiledi. Yok efendim bu iktidara sarı kartmış, yok efendim bu iktidarın yerinde sağlam durduğunu gösteriyormuş v.s. v.s., devam edip durdu. Seçilenlere hayırlı olsun, seçilemeyenlere geçmiş olsun.

Global krizi İktidar partisinin üstüne yıkmaya çalışanlardan, ne yapalım kriz vardı böyle oldu diyenlere kadar birçok tablo serildi.

Her seçimden sonra yaşanan gerginlikler bu seçimde de yaşandı. Kaybedenler kaybetmenin üzüntüsü ile temsil ettikleri makam odalarının eşyalarını bile sahiplenip evine götürdü. Devredecek bir şey bırakmadı. Gerçekten komik ve bir o kadar da vahim durum.

Bana yar olmayanı başkasına yar etmem mantığı veya çılgın aşık felsefesi deyin.

***

Seçimlerden sonra hızlı bir siyasi koşuşturma başladı. G-20 ardından NATO Genel sekreterinin seçilmesi, bu hafta ise ABD Başkanı Sayın Barak Obama’nın Ülkemizi ziyareti.

G- 20 toplantıları sonucu Dünya ekonomilerine pompalanacağı açıklanan devasa kredi.

Kime nasıl yarar, kimin canını nasıl acıtır onu zaman gösterecek. Payımıza düşecek krediyi alırken hem iyi sayalım, hem de şartları gözden kaçırmayalım.

Biz bu kadar kredi veririz….

Ancaaaakkkkk….. yaklaşımlarını yemeyelim.
Çünkü o kredileri bedava vermeyeceklerdir. Vardır kendilerine göre hesapları.

NATO genel sekreteri seçimlerinde Sayın Cumhurbaşkanı'mızın yaklaşımını Davos yaklaşımı gibi değerlendiren ve ezilmişlik psikozundan bir türlü kutulamayan Muhalefetin önde gelen Sayın yöneticilerine ve başta Sayın Onur Öymen'e şunu söylemek istiyorum.

Cesur oynamadığımız her maçı kaybetmiştik. Maçları ara sıra yine kaybediyoruz ama artık cesur oynayıp kazanmayı da biliyoruz.
Bu davranışta ne gibi eziklik hissediyorsunuz pek anlamak mümkün değil ama maalesef zamanında Türkiye'yi bu zihniyetle temsil etmiş olmanız çok vahimdir.

***

Sayın ABD Başkanı Ülkemizi ziyaret ediyor. Bu konuda da pek çok yorumlar yapılıyor. Herkesin yorumu kendisine ait olduğu gibi benim yorumumda bana ait. Bu Türkiye siyasetini bağlamaz. Çünkü ben Türkiye adına konuşmuyorum. Sayın Başkan için aslında O Müslüman diyenler var, yok Hristiyan diyenler var. Ne olduğu kendisini ilgilendirir. Başkan oldu diye ahiret hesabından da kurtulmadı. Müslüman ise seviniriz. Belki İslam ahlakı onu insafa getirir akan kanlara, kanayan yaralara merhem olur.
Her şeyden önce O ABD Başkanı. Kişisel tercihleri kendini bağlar. ABD çıkarları için burada. ABD'nin Orta Doğuda oynadığı rolün baş aktörü. Kendi rolümüzü unutup baş aktörü seyre dalmadan işimize bakmalıyız.

Bizim rolümüz nedir. Performansımız nasıldır. Onları gözden kaçırmayalım.

Ağaçlara bakarken ormanı görememek durumuna düşmeyelim.
Orta doğuda kan akmaya devam ediyor. Filistin içten içe kanamaya devam ediyor. Zulüm devam ediyor.
İki gülücüğe bu dramları unutmayalım. NATO zirvesindeki, Davos'ta ki ciddi siyasetimizi devam ettirelim. Kararlılığımızı unutup işi muhabbete dökersek yandığımızın resmidir. O zaman Sayın Öymen ben zamanında demiştim der ve kötü siyaset başımıza kakınç oluverir.

***

Global kriz son hızla devam ediyor. Tedbirlerin sürekli gözden geçirilip ekonomimizi rahatlatmamız lazım. ÖTV indirimi ile araçlarını değiştirmeye koşanlara bir ikaz mahiyetinde soruyorum.

3-5.000 lira indirim için mi koşturuyorsunuz. Paranız ve ihtiyacınız varsa zaten almalı idiniz. 50.000 TL'lik aracın 45.000 TL'ye inmiş olması ekonomide ne gibi değişiklik yaptı da koştura koştura araç almaya gidiyorsunuz.

ÖTV'nin bu kadar uçuk olması zaten ayrı problem.

Peki araç satamıyoruz battık diyen sektör, nasıl oluyor da 15 gün gibi kısa bir zamanda stokları tüketip zam yapmaya kalkıyor.

Bunları sakince düşünelim, kendi kendimize attığımız kazığın boyutunu belki anlarız.

Demek ki başka problemler var. İşin ahlaki boyutunu daha anlayamadık.

Bu gidişle G-20 sonrası gelme ihtimali olan kredide birilerinin cebine girer ve açlar aç, toklar tok olmaya devam eder. Sen yoluna ben yoluma davası sürer gider.

Ahmet TÜRKAN- 07 Nisan 2009

İNSANLAR VE CİNLER

İnsan, dik duruşa, görece gelişmiş bir beyine, soyut düşünme yeteneğine, konuşma (dil kullanma) kabiliyetine, alet kullanma ve üretme becerisine sahip primat türü. Biominal ismi `**Homo sapiens**`tir. Homo sapiens Latince "akıllı adam" veya "bilen adam" anlamına gelir. İnsan, hominoidea (insansılar) üst ailesinin hominidae (büyük insansılar) ailesine dahildir.[1]

Cinler, İslam dinine göre, ateşten yaratılmış ve melekler gibi gözle görülmeyen ruhani varlıklardır. İnsanlar gibi yerler, içerler, evlenirler ve çoğalırlar. Erkeklik ve dişilikleri vardır. Fani, yani ölümlüdürler. Fakat insanlardan daha uzun süre yaşadıklarına inanılır. Geleceği ve gaybı bilmezl Ancak Allah'ın kendilerine bildirdiği kadar bilgiye sahiptirler. Fakat cinler, ruhani varlıklardan olduklarından, insanların görmediği ve bilmediği birçok olayları görür ve bilirler. Cinler de insanlar gibi belli işleri yapmakla sorumludurlar. İslam inancına göre son peygamber olan Muhammed, İslam'ı cinlere de anlatmıştır. Bir kısmı kabul ederek Müslüman olmuş, bir kısmı ise kabul etmemiştir. Cinlerin, kendileri istemedikleri takdirde, insanların duyu organlarıyla algılanamayacağına inanılır. Ayrıca çeşitli şekillere girebildiklerine, kuvvetli ve hızlı olduklarına inanılır.

İslam'da cinler de Allah'a karşı sorumludur, İslam'a inanmak ve ibadet etmek zorundadırlar. Bu nedenle yaşamları sırasında yaptıklarının hesabını insanlar gibi vermek zorundadırlar. Böylece, İslam inancına göre, öldüklerinde, iyi işler yapan ve inanan cinler cennete, kötü işler yapan ve inanmayan cinler ise cehenneme gider.

Kuran'da Cin suresi dışında cinlerin bahsi geçen sureler: Zariyat. Hicr, İsra, Rahman, Kehf, Ahkaf, Enam, Neml, Sad, Saffat, Sebe, Fussılet, Secde, Araf, Nas.[2]

İnsanlar ve cinler hakkında wikipedia da geçen tanımlar yukarıda olduğu gibidir. Amacım insanları ve cinleri araştırmaktan ziyade insan görünen cinler hakkında araştırma yapmak ve bilgi toplamak, bilgiyi paylaşmaktır.

İnsan görünen cin nedir. Doğuşta insan olan fakat daha sonra çevre ve imkanlar sebebi ile değişim geçirerek cinleşen insanlardır. Konuşmaları insanlar gibidir ama cin gibi düşünürler. Şeytana pabucu ters giydiren insanlar bu taifedendir.

Nasıl fark edilirler. Normal zamanlarda diğer insanlardan bir farkları yoktur. Olağan üstü durumlarda hemen cinliklerini göstermeye başlarlar. Ancak dikkatle izlendiği zaman cin oldukları anlaşılır.

Cinler ile ilgili bazı terimlere göz atalım:

Cingöz: Çok uyanık

Cindemir: Araba tamircisi

Cindoruk: Siyasi cin

Ciner: Zengin cin

Bu örnekleri artırmak mümkün. Diğerlerini araştırıp bulmak sanıyorum siz değerli okuyucularım tarafından yapılacaktır. Soyadı tahliline göre de cinleri ayırt edebilirsiniz.

Cin yaşı nasıl hesaplanır: Normal insanlara göre yaklaşık 3 kat fazla yaşadığına inanılan insan cinlerin yaşını hesaplamak için insan yaşını 3'e bölmeniz gerekir. 0-100 yaş arası genç cin,100-200 arası orta yaşlı cin, 200-300 yaş arası yaşlı cin oluyorlar diye bilinir. İnsanlara göre oldukça yaşlı görünen bir cin gerçekte oldukça gençtir. Örnek: Cindoruk. Bildiğimiz yaşı 76 iken kendini daha fazla tutamayarak cin yaşını itiraf etmiştir. (Yani 76/3=25,33 gerçek cin yaşı) Normal insanlara göre oldukça genç olduğu böylece ortaya çıkmış oluyor. Dolayısı ile cin yaşının nasıl hesaplandığını da anlamış oluyoruz.

Cin tavsiyeleri. Zaman sana uymazsa sen zaman uy ve genç olduğunu söyle.

Cin fikirler. Tarihin her döneminde konuşacak bir şeyler bulabiliyorsanız kendinize dikkat edin. İnsan cin olabilirsiniz.

Nasıl cin olunur: Bu sorunun cevabı bir hayli zor. Muhtemelen cin çarpması olabilir. Siyasi ihtiraslarında aynı etkiyi yaptığını araştırmalar ortaya koymaktadır. Bu yüzden yaşlı siyasilerin cin olma ihtimalleri yüksektir.

Ahmet TÜRKAN-14 Mayıs 2009

---

[1] http://tr.wikipedia.org/wiki/%C4%B0nsan
[2] http://tr.wikipedia.org/wiki/Cin

DÜZELTİCİ VE ÖNLEYİCİ FAALİYETLER, ÖZEL HAYATIMIZDAKİ YERİ

Düzeltici ve Önleyici Faaliyet : ISO eğitimleri alanlar ve uygulanan firmalarda çalışanlar ve yöneticileri bilirler, Kalite Yönetim Sistemi kapsamında firmada uygulanmakta olan bütün süreç ve faaliyetlerde ortaya çıkan uygunsuzlukların tekrarını önlemek, uygunsuzluğa neden olan kaynakların tespit edilerek alınacak faaliyetleri planlamak,

takip ve talep etmek, alınan faaliyetlerin izlenmesi ve sonuçlarının takip edilmesi için ilgili yöntem, sorumluluk ve yetkileri tanımlamaktır.[1] Bu bağlamda bazı terimleri açıklamakta yarar vardır.

UYGUNSUZLUK : Kuruluş müşterileri ve diğer ilgili taraflar için dikkate alınan ihtiyaç ve beklentilerin yerine getirilememesidir. Firmada uygulanmakta olan ISO 9001:2000 Kalite Yönetim Sistemi standart elemanlarının uygulanması ve Kalite Yönetim Sistemi ile ilgili kayıtların tutulması sırasında tespit edilen aksaklıklar da birer uygunsuzluktur.[2]

DÜZELTİCİ FAALİYET : Çeşitli bilgi kaynakları ile tespit edilen uygunsuzluğun, sebebini ya da istenmeyen diğer durumları yok edebilmek için, yapılan faaliyet ya da faaliyetlerdir. Düzeltici faaliyet, uygunsuzluğun tekrarını önlemek için başlatılır.[3]

ÖNLEYİCİ FAALİYET : Firma bünyesinde uygulanmakta olan faaliyetlerde oluşabilecek potansiyel uygunsuzlukların önlenmesi için, başlatılan faaliyet yada faaliyetlerdir.[4]

İYİLEŞTİRİCİ GELİŞTİRİCİ FAALİYET : Firma bünyesinde uygulanmakta olan faaliyetlerin, proseslerin, ürün performansının ve Kalite Yönetim Sistemi süreçlerinin iyileştirilmesi, ürün kalitesinin yükseltilmesi ve süreç performansının arttırılması için alınacak faaliyet yada faaliyetlerdir. İyileştirici-geliştirici faaliyet, yürütülmekte olan bir faaliyetin daha iyi yapılabilmesi için açılır; iyileştirici-geliştirici faaliyet açılması için, bir uygunsuzluk olması gerekmez.[5]

Burada amacımız insanlara firmalarda uygulanan sistemler hakkında bilgi vermek değildir. Firmalarında Kaliteye ve Müşteriye değer veren yöneticiler bu eğitimleri alıyorlar ve uyguluyorlar. Bazı firmalar yılda 2 bazıları ise yılda 1 kez dış veya dış denetimle uygulamaları gözden geçiriyorlar.

Amacımız; hayatımızda bu faaliyetleri nasıl yapıyoruz veya yapmalıyız. Hayat kalitemizi nasıl yükseltmeliyiz. Bizim için tamamı müşteri olan aile çevremiz, akrabalarımız, komşularımız, içinde yaşadığımız şehir, ülke ve hatta dünyaya karşı nasıl olumlu davranışlarda bulunabiliriz. Devlete karşı vatandaşlık görevlerimizi nasıl hatasız yerine getirebiliriz.

Aslında yaratılışımızın gayesi, ahretin tarlası olan imtihanımızı nasıl eksiksiz verebilirizi anlamaktır. Bu konuya biraz anlam katmak ve kurumsal kültür ile manevi değerlerimizi oluşturan İslami kimlik arasında nasıl bir bağlantı kurabiliriz ki, yaptıklarımız yapacaklarımızın teminatı olsun.

Şimdi sondan başa doğru bir irdeleme yapalım. İyileştirici Geliştirici Faaliyet: İnsanlığın gelişmeye ve ilerlemeye ihtiyacı vardır. İnsanlığın başlangıcından bu yana süregelen gelişmeler ve ilerlemeler bunu ispat etmektedir. Öğrendiğimiz her şeyin üzerine bizler de bir şeyler koyabilmeliyiz. Dolayısı ile öğrenmeyi sürdürmeliyiz. Bunu yaparken sadece kendimize değil etrafımıza da aynı öğretmeyi uygulamalıyız ki verim artsın.

Düzeltici ve Önleyici Faaliyet: Burada iş biraz detaylanmaktadır. Bu konu iki yönlü algılamalı ve ona göre değerlendirmelidir. Birincisi sosyal olarak kendimize ve etrafımıza karşı olan sorumluluk, İkincisi mensup olduğumuz İslam dininin emirleridir. Aslında her iki konunun ortak yönü insanlık için kullanılmasıdır. Buna, emr-i bil-maruf nehy-i ani'l-münker denilmektedir. Yani, iyiliği emretmek, kötülükten sakındırmak. Buna duyarsız kalınamaz. Kalınmamalıdır.

Bunu Rabbimiz Yüce Kitabımız Kur'anda şöyle açıklıyor. " İçinizden, insanları hayra çağıracak iyiliği emredip kötülükten alıkoyacak bir topluluk bulunsun..." (Al-i İmran

Sûresi,104) Kendini sorumlu hisseden, bir şeylerin farkında olan, mesuliyet duyguları körelmemiş insanların bu çağrıya kulak vermeleri üzerlerine vazifedir.

Yukarıda ilk maddede belirttiğimiz uygunsuzlukların ortaya çıkması beklenmemelidir. Uygunsuzluklar topluma ve insanların şahsi hayatlarına zarar vermektedir. İslam dini bu meseleye tüm zamanları kapsayacak derinlikte ve anlamda yaklaşarak emirler ve yasaklar koymakta ve uygunsuzlukların meydana gelmesine müsaade etmemektedir. Haram ve helaller böyle algılanmalı ve sorumluluk bilici ile bizden istenenler öğrenilmeli, doğru anlaşılmalı ve uygulanmalıdır.

Uygunsuzluk ortaya çıkması durumunda ise tövbe kapısı açıktır. **Tövbe;** dönmek, pişman olmak demektir. Yani, İslam dininin emir ve hükümleri dahilinde, haram ve yasak olan şeyleri terkedip, helâl ve mubah olan şeyleri yapmak demektir. Kulun işlediği günahlardan dönerek tövbe etmesi ve Allah-u Zülcelal tarafından af ve mağfiret edilmesi, dil ile kalbin birlikte pişmanlık duyarak tövbe etmesine bağlıdır.

Sadece diliyle tövbe edip, kalbinde günahına devam etme yönünde bir meyil olursa bu tövbe yalancıların tövbesi olur ki Allah-u Zülcelal'in bu şekilde yapılan tövbeleri kabul etmesi mümkün değildir.

Tövbe hem dil ile hem de kalp ile yapıldığı zaman ve bunun yanında daha önceden yapılmış günahlara düşmemeye azmedilmesi, tövbe eden kişinin tövbesinin kabul olunmasının en büyük alametlerindendir. Çünkü Allah-u Zülcelal ayet-i kerimede şöyle buyurmuştur: "Ey iman edenler! Hepiniz toptan Allah'a tövbe ediniz, umulur ki kurtuluşa erersiniz." (Nur; 31)

Diğer bir ayet-i kerimede de şöyle buyrulmuştur: "O (Allah) kullarının tövbesini kabul eden, kötü hareketlerini bağışlayandır." (Şûra; 25)

Allah-u Zülcelal, günahkar kulunun tövbesini kabul etmekten öte bundan memnun olur, sevinç duyar. Allah-u Zülcelal'in tövbe edenler için sevinmesi, çölde yiyeceğini ve bineğini kaybeden kimsenin onları bulmasından ötürü sevinmesinden daha büyüktür. Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bir hadis-i şerifte şöyle buyurmuştur: "Allah-u Zülcelal gündüz günah işleyenlere tövbe etmeleri için gece kudret elini uzatır. Gece günah işleyenlere, tövbe etmeleri için gündüz kudret elini uzatır. Bu durum güneş batıdan doğuncaya kadar, devam eder." (Müslim,Tevbe:31)

Diğer bir hadis-i şerifte ise şöyle buyurmuştur; "Göklere kadar yükselen günah işleseniz de sonra pişman olsanız, Allah-u Zülcelal tövbenizi kabul eder." (Tirmizi: 3540)

Bütün bu zikrettiğimiz ayet ve hadislerden de anlaşılmaktadır ki tövbe farzdır. Her ne olursa olsun, şüphesiz Allah-u Zülcelal tövbeleri kabul edendir. Tövbesiz ölmek, imansız gitmeye sebep olabilir. Hz. Ali radıyallahu anh şöyle buyurmuştur: "Tövbe etmek farzdır. Fakat tövbeyi gerektiren şeyleri terk etmek ondan önce farzdır."***[6]***

İnsanoğlu kendi kusurunu görmeli ve tövbe etmelidir yani uygunsuzluktan kurtulmalıdır. Uygunsuzluklar içinde bulunan diğer insanlara ise güzelce nasihat etmelidir. Ancak bu anlayışla toplum huzur bulur, iç ve dış barış sağlanabilir.

Ahmet TÜRKAN-26 Haziran 2009

CİNDORUK SİYASETİ

DP Genel Başkanı Sayın Cindoruk AK partiyi darbelerden korkmakla bir nevi suçladığı beyanında Ak partinin yorulduğu için darbelerden korktuğunu beyan ediyor. www.habername.com da yayınlanan haberle ilgili bir yorumum olmuştu.

CİNDORUK SİYASETİ

Sayın Cindoruk AKP'yi darbelerden korkmakla suçluyor. Kendisi korkmuyor, çünkü darbe ile 6 kere gitmiş 7 kere gelmiş Demirel'in gölgesinde olduğu için korkmasına gerek yok. Arkası sağlam. Ona hiçbir şey olmaz. DP'nin başına nasıl Demirel'in bir işareti ile şıp diye geçiverdi ise bundan böyle de şıp diye iktidar oluverir. Ne de olsa CİN.

Bu yorumu biraz açıp konuyu derinlemesine analiz etmek istedim.

Yalova'dan kazandığı belediye başkanlığı seçimi öncesi yani yerel seçimlerden önce Cindoruk DP'den km.lerce uzaktı. Belki de içinden şeytan görsün yüzlerini diyordu. Ama ne oldu ise Süleyman SOYLU'nun bir il belediye başkanlığı (YALOVA) kazanması ile oluverdi. Yani henüz DP ölmemiş ve bir umut vardı. Derhal ne yapıp edip bu nemayı kapmalı idi. Demirel işaret etti ve Cindoruk DP'nin başına oturuverdi. Süleyman Soylu'nun çırpınışlarını kimse duymadı bile.

Sayın Cindoruk darbelerin ne manaya geldiğini iyi bilmeli. 1960 ihtilalinde Rahmetli Menderes'in avukatlığını yapmış biri olarak ne demek istediğimi sanırım anlayacaktır. Bir başbakan ve 2 bakanın darbeciler tarafından nasıl ipte sallandırıldığını hatırlar mı acaba. Yoksa duruşma bitince bavulunu toplayıp gözlerden ırak bir köşeye mi çekilmiştir. Darbeden korkmasına gerek yok. Çünkü kendisi hiçbir zaman ipte sallanmak gibi bir riskin altında değildi. O sadece avukattı. Risk başkasınındı.

12 Eylülde de herhangi bir riski yoktu. Şimdi de herhangi bir riski yok. Nede olsa dip yapmış bir parti henüz canlanmaya başladığı zaman ele geçiriverdi. Kimse ona hesap sormaz. Bir kağıt parçasının ona bir zararı dokunmaz. 1960 ihtilalindeki avukatlığı kadar rahat. Kılı bile kıpırdamaz. Süleyman SOYLU partiyi kaptırdığına mı yansın. Bütün başarıları başarısızlıklarına payanda yapan çıkar çevrelerine mi? orasını bilemem.

Anavatan Partililer Cindoruk'a fazla yanaşmayın. Elinizdekini avucunuzdakini alıverir. O'nun kimin talebesi olduğunu unutmayın. Bütün sülalesi hortumcu iken kılı kıpırdamayan, aile fotoğrafındaki 17 kişinin tamamı yargılandığı halde kendisine kimsenin dokunamadığı Büyük Ombudsman'ın talebesidir O.

DP biraz palazlanırsa kimin genel başkan oluvereceğini anlarsın Sayın Cindoruk. DYP Genel Başkanlığı hayalleri kurup Tansu Çiller'e kaptırdığın günleri de unuttun mu acaba?

İnternette biraz araştırma yaparsanız Cindoruk'un ihtilaller hakkında daha önce neler söylediğini, şimdi neler söylemediğini bulabilirsiniz.[1] Örnek linki deneyebilirsiniz.

Sayın Cindoruk AK Partiyi kuruntulu buluyormuş. Bende kendisini buruntulu buluyorum. Muhtemelen hazımsızlıktan midesi buruluyordur.

Ahmet TÜRKAN- 30 Haziran 2009

[1] http://www.tumgazeteler.com/?a=2249232

PEKİ AMA NEDEN?

Türkiye darbe zihniyetinden bir türlü kurtulamıyor.

İyilere karşı, darbe (27 Mayıs 1960 ihtilali),

Kötülere karşı, darbe(12 Eylül 1980 ihtilali),

Ekonomi kötüye gidiyor, darbe(Mayıs 2001 krizi; Malum Zamanın Cumhurbaşkanı Başbakanın kafasına Anayasa kitapçığını fırlatıp krize neden olmuştu),

Dindarlara karşı, darbe (28 Şubat 1997),

Cumhurbaşkanını AK Parti seçecek, darbe (2007: CHP destekli Kanadoğlu'nun yargı darbesi).

Darbe olmadan hukuk çalışmaz mı bu memlekette. Liderler feraset gösterip başarılı olamadıkları zaman koltuklarından feragat etmezler mi. Seçimle gelenlerin illa darbe ile mi gitmesi gerekir.

6 kere gidip 7 kere gelmek siyasetin şanından mıdır? Bu ne arsız siyasettir ki o koltuklar birilerine tapulanır. Tapu kaydından düşerse darbeciler çağrılır.

Darbe davetiyeleri nerede hazırlanır.

Her darbeden sonra mevcut anayasanın yetmediği görüşleri ön plana çıkartılır, yeni anayasa da darbecilerden nasibini alıp darbe anayasası oluverir. Sonra kimsenin gücü anayasayı düzeltmeye yetmez. Çünkü darbe zihniyeti anayasanın belli noktalarına sigortalar koyar. Zamanı gelince bu sigorta atar ve sistemi korur.

Herkes her şeyi bilir, ama düzeltmek kimsenin işine gelmez. Çünkü düzeltmek demek birilerinin sistemini bozmak demektir. Anayasayı düzeltip sivilleştirmek darbe zihniyetinin işine gelmez. Bu zihniyetten nemalananların da işine gelmez.

Kanunları anlaşılır yapmak savcı ve avukatların işine gelmez. Hele hele Onursal Baş savcıların hiç işine gelmez. Bozuk düzen birilerinin nemasıdır çünkü. Ekmek parasıdır oradaki bozukluk. Araba tamircisi gibi. Tamirciler arıza yapmayan arabaları sevmezler.

Bir şeyi düzeltmeye kalkarsanız kendilerince malum bozuk tarafı önünüze koyarlar ve ne yapacağınızı şaşırırsınız.

Peki ama neden düzeltilemiyor…?

Konusu ekonomi olan bütün akademisyenler sistemin nasıl düze çıkacağını biliyor.

Peki ama neden düzeltmek için bir şeyler yapmıyorlar…?

Tansu Çiller ekonomi profesörü idi, ama 1994 krizini bile bile lades yaptı. 6 ay önce bono faizlerini açıklayarak dövizin tırmanmasına sebep oldu. Olayı bilenler zengin oldu, seyredenler müflis durumuna düştü.

Peki ama neden bilinenler uygulanamıyor. Eksik nerede. Aslında şöyle sorulmalı.

Neden böyle oluyor?

Deniz Baykal darbecileri yargılayalım dedikten sonra neden askerin sivil mahkemelerde yargılama yolunu açan kanun için Anayasa mahkemesine gideceğini söylüyor.

Sigortalarda problemi mi var; yoksa işine mi gelmiyor?

Netekim; tek amacı 12 Eylül darbecilerini azıcık ürkütüp siyasi rant sağlamak mıydı? Netekim paşa yargılanamadan intihar ederse sorumlusu kim olacak. Vade gelir eceli ile giderse problem bitecek mi. Peki yargı ne olacak?

Peki ama neden siyasilerimiz sözlerinde durmuyor?

İyi çocukları yargılamak isteyen savcılar görevden alınırken, her şeye maydanoz olan Onursal savcılar ortada cirit atıyor. Sistemi delip yargısal darbeler yapabiliyorlar.

Peki ama neden kurumlar savcılarına sahip çıkmak yerine adamına göre muamele yapıyor?

Peki ama neden cunta yasasına karşı olanlar düzenlemelere karşılar?

Bunlar çok zor sorular.

Peki ama ne zaman düzelecek bu düzensizlikler? Neden birileri ötekileri dışlayıp kanunlara çomak sokmaya devam ediyor?

Türk toplumunu 2 kutuplu hale getirenler ne zaman insafa gelip bu vatan bizim diyebilecekler?

Peki ama saman altından yürütülen laik- antilaik çatışması ne zaman bitecek?

Anlaşılan demokrasi adına daha çok ekmek yememiz lazım.

Ahmet TÜRKAN- 12 Temmuz 2009

AYŞE ARMAN'IN REİNA KOMEDİSİ NEYMİŞ…?

Bu başlığı Taraf Gazetesinin 16.07.2009 tarihli YA DA isimli köşe yazarı Yasemin Çongar'ın "Ayşe Arman'ın Reina Komedisi" başlıklı yazısına atfen kullanıyorum. Yasemin Çongar'ın daha evvelki yazılarını pek okumazdım. Arasıra göz gezdirdiğim olurdu. Ayşe Arman'ın Nisan yağmurları gibi bir kapalı bir açık halini hatırlayınca okumak istedim.

Konu Ayşe Arman'ın fantezileri değil. Madem Türkiye'de demokrasi var (Pardon herkes için değil) isteyen istediği gibi giyinip soyunabilir. Hele bunu köşesinde tutunmak amacı ile bir gazeteci yaparsa herkes tarafından alkışlanabilir.

Bravooo büyük gözlemci, büyük gazeteci….v.s.v.s. gibi iltifata tutulabilir.

Benim anlamak istediğim Yasemin Çongar'ın üstüne basa basa yazdığı orta kısımdan bir bölüm. Bilemiyorum okuduğunuzda aynı şeyleri hisseder misiniz.

“Ancak gettolaşmış bir mahallede kendini “yabancı” hissetmek başka şey, Belediye’den ruhsatlı bir kulübün kapısından kovulmak başka...

Bu ikincisini, “Reina komedisi” başlığıyla yazmıştı Ayşe Arman ve eğer anlattıkları birebir gerçeği yansıtıyorsa, Reina bence kapatılmalı; nokta!

Ya da şöyle söyleyeyim; Reina’nın, rezervasyon yaptırmış Ayşe Arman’ı “tesettürlü” diye içeri sokmamasına benzer bir olay, Amerika’da, Avrupa Birliği’nin herhangi bir yerinde ve hatta bu konuda çok net bir yasayı 2000’de kabul eden İsrail’de yaşansa, bu düpedüz “ayrımcı” uygulama nedeniyle işletme önce çok ağır bir ceza alır ve eğer uygulamasını değiştirmezse, kapatılır.

Ancak...”

Tırnaktan öncesi ve sonrasını linkten okuyabilirsiniz.

(http://ig.haberbaz.com/haberbaz_load.asp?ur=http://www.taraf.com.tr/&n=1&b=Taraf+Gazetesi)

Tırnak arasına aldığım konuya dikkatinizi çekmek isterim.

Yasemin Çongar; Ayşe Arman’ı uydurma tesettürü ile içeri almayan Reina’nın kapatılması gerektiğini söylüyor.

Gerekçe: Daha önceden rezervasyon yaptırmış. Reinayı kapatın da…..! Diğerleri ne olacak…!

Dikkat : ÖSS’den gerekli puanı alan, Üniversitelere harçlarını yatırıp kaydını yaptıran genç kızlarımız Üniversite kapılarından içeri sokulmazken, Devletin kurumları tarafından eğitim, öğrenim hakkı gasp edilirken siz nerelerdesiniz Yasemin Çongar hanımefendi. Burada başka kurumlar tarafından mağdur edilen tüm tesettürlüleri de dahil etmek isterim.

Eşlerinin başörtüsü yüzünden Türk Silahlı Kuvvetlerinden Askeri Şura kararı ile ihraç edilenleri de dahil etmek isterim.

Tesettür fantezi değildir.

Tesettür insanların inandığı gerekçeler için bir giyiniş tarzıdır. Tesettür İslamın emridir.

Bu yazılarınızı o zaman neden yazmıyorsunuz.

Hükümetin çıkarttığı kanunun malum çevreler tarafından askıya alınması karşısında neden tek satır yazmak gereğini duymuyorsunuz.

Sebep belli. Ayşe Arman bunu rol gereği yapıyor. Bir daha tesettür giyer mi giymez mi onu Allah bilir. Ve de eli kalem tutan bir yazar. Desteklenmeli ki bu tip girişimler halk nazarında dikkate değer, hatta akademik bulunsun.

O sizin taraftan değil mi?

Savunulması gerekir. Ama verdiğiniz örnekler Türkiye ile uzaktan yakından alakası olmayan ülkeler ve kanunlar.

Türkiye’de rol de yapsanız tesettüre geçiş yok.

Savunurken tek taraflı olmayın.

Biraz insaf. Hakikatleri görmezlikten gelmenin bir faydası yok.

Eğer bir hak varsa bu herkes için geçerli olmalı. Sadece rol yapanlara tanınan hak, hak değildir.

Ahmet TÜRKAN-16 Temmuz 2009

KAYNAK KULLANIMI DESTEKLEME FONU (KKDF)

KKDF Nedir: Kredinin faiz ve anapara kur farkı üzerinden belirli oranlarda hesaplanan ve müşteriden tahsil edilen, Kaynak Kullanımı Destekleme Fonudur. KKDF banka tarafından faiz ve ana para ile birlikte müşteriden tahsil edilmektedir.[1]

Tanım bu, yalnız bu bedel ithalat yaptığı halde banka kredisi kullanmayan, yani kendi öz sermayesi ile ithalat yapan firmalar için de geçerlidir.

Bir farkla, ithalatını yaptığınız, mal veya emtianın alım bedelini peşin olarak öderseniz bundan muafsınız. Vadeli ödemek isterseniz % 3 oranında KKDF ödemek durumundasınız.

Yurt dışı alımlarda (İthalat) ödemeler bankalar aracılığı ile yapıldığı için sadece kredi kullanımı gibi algılanmakta ve Kaynak Kullanımı olarak adlandırılarak bundan bir bedel tahsil edilmektedir. Halbuki ithalat yaptığınız emtia hammadde (ilk madde) ise dahilde işleme (Maalesef sistemi uygulamak çok zor, hatta imkansızdır) gibi bazı desteklerin olması gerekirken maalesef bu konularda da bazı zaaflar bulunmaktadır. Firmalar yurtdışından almak zorunda kaldığı hammadde için peşin alımlarda ödemek zorunda olmadığı KKDF'yi vadeli alım yapmak durumunda ödemek durumundadır.

Burada büyük bir problem göze çarpmaktadır.

Dünya ekonomilerinin içinde bulunduğu krizin bir finans krizi olduğu göz önüne alınacak olursa ithalatçı firmanın vade uzatarak avantaj elde etme gayreti KKDF yüzünden dezavantaja dönüşmektedir. Vadeyi kendi lehine kullanamamaktadır.

Bu konuyu geçen hafta eski bir gazeteci, şimdilerde ise ticaret ile uğraşan bir arkadaşım ile gündeme getirmiştik. Kendisi bu konuyu Hürriyet Gazetesinden Sayın Yalçın BAYER'e yazmak istediğini söyledi. Daha çok ses getirir, kendisi de Sanayi Bakanın ile görüşüyor konuyu sanırım çözer demişti. Konu Yalçın Bayer tarafından "Türkiye'nin Hovardalığı" başlığı ile yayınlandı.[2]

Burada devlet ithalat yapandan fon sağlıyor gibi görünebilir, fakat yukarıda da değindiğimiz gibi sistem ters çalışmaktadır.

İthalat yapan firma mal bedelini peşin ödemeye zorlanmaktadır. Halbuki ithalatını yaptığı emtiadan üretim yapıp bunu piyasa dinamiklerine göre uzun vadelerde satmak zorunda ise ki genelde böyledir, daha baştan % 3 zarar yazar.

Sanayicimize destek vermek dururken neden kendi elimizle zarar veriyoruz anlayabilmiş değilim.

Türkiye toprağa dayalı hammaddeler yönünden fakirdir. Sahip olduğumuz bazı varlıklarımız elbette var, ama bunu satışını yaptığımız ülkeler uygulamıyorlar. Hammaddelerimizi yurt dışına ucuz satma yarışındayız, bu da ayrı bir problem.

Yabancılan bize hammaddelerini ucuza vermiyorlar. Birde KKDF ödeyerek harakiri yapıyoruz.

Kar marjlarının 3-5 puanlara sıkıştığı günümüzün agresif rekabet ortamında %3 lük KKDF sanayicinin kaliteden kaçmasına sebep olmaktadır.

Halbuki kalitesizlik bir maliyettir. Bunun bedelini hem firma, hem Türkiye öder.

Bu uygulama kaldırılmalı ve son dönemde pek çok konuda gündeme gelen destek tedbirleri paralelinde etkili formüller bulunarak sanayicinin önü açılmalıdır.

Vadeli alımlar desteklenmelidir. Tam tersine beklide vadeli alamayandan bu bedel tahsil edilmelidir ki firmalar kendilerini finansal yönden rahatlatacak formüller üzerinde yoğunlaşabilsinler. Kısa Vadeli Yabancı Kaynak kullanımı da böylelikle desteklenmiş ve firmanın pasif hesaplarının dinamizmi artırılmış olacaktır.

Ahmet TÜRKAN- 04 Ağustos 2009

---

[1] http://www.bankpozitif.com.tr/web/16,59
[2] http://www.hurriyet.com.tr/yazarlar/12168043.asp?yazarid=42&gid=61

UĞUR DÜNDAR'A FİTRE DÜŞER Mİ….?

Uğur Dündar'a fitre düşer mi diye medyatik alimlerimizden Beyaz Hocaya sorsaydık alacağımız cevap muhtemelen….

- Düşer, düşer olurdu. Sonrada büyük bir ihtimalle Uğur Dündar'ın durumu nasıl diye de sorardı.

Yaşar Nuri Hocamıza sorsaydık…

- Ben bunu kitaplarımda yazmıştım…şeklinde bir cevap alırdık ve cevabını kendimiz bulmak zorunda kalırdık.

Bu edebiyat nereden çıktı diye soracaksınız büyük bir ihtimalle. Uğur Dündar katıldığı bir radyo programında fitre ile dalga geçmiş. Bahse konu olay kısaca aşağıdaki gibi. Konunun tamamını merak edenler verdiğimiz linkten okuyabilirler.

"Geçtiğimiz hafta Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından açıklanan fitrenin "6,5 TL'lik" taban fiyatı Uğur Dündar'ın telefonla katıldığı radyo programında dalga konusu oldu. Dündar, emekli ve memur maaşlarına yapılan zamla bağdaştırdığı fitrenin devlet tarafından verildiğini ima edercesine, "Daha ne versin ki devlet" gafını yaptı." ***[1]***

Yukarıdaki pasajdan anladığım kadarı ile Uğur Dündar'ın her ne kadar emekli ve memurlarla ilişkilendirdi ise de aslında kafasının arka planında fitrenin; devletin veya İktidar Partisinin oy toplamak amacı ile fakire fukaraya dağıttığı bir para gibi düşünmüş olacak ki bozdur bozdur harca demiş.

Sayın Dündar bu konu; her yıl Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından [2] açıklanır. Müslümanlar da ona göre fitrelerini verirler.

Araştırmacılığı ile yıllardır gündemde olan bir usta gazetecinin bu konuda böyle bir gaf yapması akla şu soruları getiriyor.

Her ramazanda köşelerinden ahkam kesenlerin, ramazanlıklar dağıtanların, ama aynı zamanda ramazan dışında İslami kesime ver yansın edenlerin aslında bir numara bilmediklerini gösteriyor.

Bildikleri bir şey var.

Karalamak.

Her ramazanda uydurma bir konu bulup imanları sulandırmak.

Sakız çiğnemek orucu bozar mı…?

Sigara içmek orucu bozar mı…?

Eşini öpmek orucu bozar mı…?

Oruç nasıl açılır….?

Bu konularda fetva vermeye hazır alo fetva hocaları, üzerlerine vazife imiş gibi her soruya mutlaka bir şeyler söylemek zorunda olduklarını sanıp sallamadan, test usulü hatta çoktan seçme sorular karşısında uydurma cevaplarla hem komik duruma düşmekteler hem de konunun biraz dışında fakat inanç problemi olmayanların da kafalarının karıştırmaktalar. Üstüne üstlük kanal kanal gezip işi rantiyeye çevirmekteler.

Ondan sonra araştırmacı gazeteciniz Uğur Dündar fitrenizle, bozdur bozdur harca diye dalga geçer.

Boşuna endişelenme Uğur Bey sana fitre düşmez.

Onun için harcayamazsın.

Eğer fitre vermek istersen de dokunmaz. Ekonomik durumunun oldukça iyi olduğu basında epeyce yazıldı çizildi.

Fitre Nedir.

"Ramazan Bayramına kavuşan ve dinen zengin sayılan Müslümanların, kendileri ve bakmakla yükümlü oldukları kişiler için fakirlere vermeleri gereken belli miktarda mal ya da paradır." ***[3]***

Yanlış anlaşılmasın. Bu konularda diyanet işleri başkanlığı sitesi www.diyanet.gov.tr

her zaman hizmetinizdedir. Eğer birine sormaktan utanıp sıkılıyorsanız, diyanet sitesi imdadınıza yetişir.

Ahmet TÜRKAN-10 Ağustos 2009

---

[1] http://www.haber7.com/haber/20090805/Ugur-Dundarin-Fitre-dalgasi-VIDEO.php
[2] http://www.diyanet.gov.tr/turkish/dy/Diyanet-Isleri-Baskanligi-Duyuru-2781.aspx
[3] http://www.diyanet.gov.tr/turkish/biliyormuyuz/biliyormuyuzoku.asp?id=41&harf=F

DARBE YAPACAĞIZ DA PLANIMIZ YOK!..(1)

"Türkiye Cumhuriyeti son 50 yılını darbelerin kaos ve karanlığında yitirmiş bir ülkedir. Bunun nedenlerini araştırmak için Osmanlı Devleti'nin son döneminde orduya bulaşan siyaset hastalığının ve Cumhuriyetin kuruluşundaki tepeden inmeci uygulamaların hatırlanması gerekir.

Osmanlının son döneminde Ordu içinde fırkalaşma ve masonik kadrolaşma Balkan harbinde müthiş bozguna ve kısa süre sonra hiç hazırlıklı olmadığımız halde birinci cihan harbine girerek Osmanlı Devletinin yok olmasına neden olmuştur.

Osmanlının enkazından Kurtuluş savaşıyla iyice yıpratılmış, 12,5 milyon nüfuslu yeni Cumhuriyetin kurulması için düşmanlarımızın en önemli istekleri olan islam'dan ve İslam Ülkelerinden uzaklaşmamız, dinde lakayt yöneticiler tarafından da benimsenerek yeni devletin batıdan onay alması sağlanmıştır. **Bu konuda İngiltere Avam Kamarasında 'Türklerin istiklalini ne için tanıdınız' diye yükselen itirazlara Lord Gürzon; "Biz onları maneviyat ve ruh cephesinden öldürmüş bulunuyoruz. Asıl bundan sonraki Türkler bir daha eski satvet ve şevketlerine kavuşamayacaklardır" demiştir.**

Türkler Cumhuriyet sonrası batıya dostça ve samimiyetle yaklaşırken, batı İslam dünyası üzerindeki kirli emellerinden hiçbir zaman vazgeçmemiştir. İslam ülkelerindeki zengin enerji kaynaklarını ele geçirmek, İslam devletlerini parçalayıp bölerek güçsüz, zayıf, küçük kendilerine bağımlı tutmak için her türlü entrikalara, siyasal, sosyal, ekonomik, askeri baskılara başvurmuşlardır. Bu baskıları bazen gizli servisleri veya ellerinde tuttukları medya organlarından sinsice, bazen de ekonomik baskı ve askeri güç kullanarak yapmaktadırlar.

İkinci Dünya savaşı sonrasında Churcil'e Yalta'da bir basın toplantısında Türkiye'nin konumu hakkında sorulan bir soruya **"Türkiye'nin belirli bir ağırlığı vardır. Bu kilosunu İslam alemine ve Sovyet Rusya'ya karşı korumalıdır. Eğer Türkiye zayıflayacak olursa İslam alemine ve Sovyet Rusya'ya karşı desteklenerek eski kilosuna çıkarılmalıdır. Fakat Türkiye şişmanlayacak (fazla güçlenecek) olursa derhal rejime tabi tutulup eski kilosuna indirilmelidir"** cevabı, İngiltere'nin Türkiye'ye bakışını yansıtan bir görüştür. Komünist blokun güçlü olduğu iki kutuplu dünyada Rusya'ya komşu İslam ülkelerini Batı'nın savunması için Rusya'ya karşı kalkan olarak kullanılmıştır.

İkinci dünya savaşından sonra batının önderliğinin İngiltere'den Amerika devralmıştır. Bu nedenle Türkiye ABD'ne yaklaşma gereğini duydu. 1947 yılında Türkiye ve Yunanistan Sovyetler Birliği tehdidi altında diye Truman doktrini çerçevesinde ekonomik ve askeri yardım planına alındı. **Genel Kurmay Başkanı Salih OMURTAK başkanlığında bir Türk heyeti Amerika'ya gitti.** 1948'de Türkiye dünya Bankasından ilk borcunu **(50 Milyon $)** aldı. **Marshall yardımı yürürlüğe sokuldu ve 1948-52 yılları arası 351 700 000.-$ yardım aldı.**Türkiye 1950'de Kore'ye asker gönderdi. **Bu birlik, ABD birliklerini korumak için çok büyük kayıplar verdi.** ABD başkanı Truman yardımı 3 katına çıkardı. Sonuçta Türkiye 1951 yılında NATO'ya kabul edildi. 1952'de düşünce, finansman ve techizatını ABD'nin verdiği, Özel Harp Dairesi, Seferberlik Tedkik Kurulu adıyla kuruldu. Sınavla Türk Subayları Amerika'ya davet ediliyor, özel harp kursları görüyordu. **İlk giden 16 subay arasında Yüzbaşı Alpaslan TÜRKEŞ'te vardı. Daha sonra kurulduğu ülkelerde Gladio diye isimlendirilen özel harpçiler Türkiye'de tüm ihtilallerde ve kirli işlerde görülecekti.**

1927 yılında kurulan Milli Emniyet Hizmeti (MEH) teşkilatının da CIA ve diğer yabancı batılı istihbarat servislerinden yoğun parasal destek gördüğü 1955-56'larda Başbakanlık Müsteşarı tarafından tespit edilmiştir.

5 Eylül 1955'de Selanik'te Atatürk'ün doğduğu ev bombalanmış ve bir gün sonra İstanbul Beyoğlu'nda azınlıkların dükkanları çirkin bir şekilde yağmalanmıştı. Bu olayın Özel harp dairesi tarafından planlandığı yıllar sonra özel harpçi Orgeneral Sabri YİRMİBEŞOĞLU hatıratında açıklayacaktı. Planlayıcılar kahraman Türk Subayı olarak terfi ederken, olaydan haberi olmayan Demokrat Partisi iktidarı Yassıada'da bu olay nedeni ile de Anayasayı ihlalden mahkum olacaktı. **21 Ocak 1972 tarihli Daily Telegraph gazetesi CIA'in hangi ülkede darbe yaptığına açıklarken Türkiye'de 1960 ihtilalini ve 1971 müdahalesini CIA kaynaklarına dayanarak bildirmiştir.** 12 Mart 1971 müdahalesinden birkaç yıl sonra, Eski Dışişleri Bakanı İhsan Sabri ÇAĞLAYANGİL 12 Mart darbesinden 3 ay önce ABD Büyükelçisi'nin haşhaş ekiminin yasaklanmasını Türk Hükümetinden istediğini ve Başbakanın bunu kabul etmediğini, ABD Büyükelçisi'nin ise çok yazık bundan fena neticeler doğacak dediğini söyleyerek çok fena neticeler belli oldu. 3 ay sonra hükümetimiz düşürüldü dedi. Darbe sonrası kurulan hükümet haşhaş ekimini kısa sürede yasaklamıştı. 12 Mart darbesi öncesi Hv.K.K. Muhsin BATUR bir ödül töreni için ABD'ye gitmişti. Soğuk savaşın en hızlı olduğu bu yıllarda ABD Türkiye'de kendi kontrolünden çıkmış sol eylemlerden rahatsız oluyordu. Bu nedenle komutana darbenin ne zaman yapılacağını sordukları yazılmıştır. 1971 darbesinde sol eylemlerde kullanılan pek çok eylemci hapislerde çürür, gizli köşklerde işkenceye tabi tutulur veya çatışmalarda öldürülürken CIA ve Özel Harpte bu eylemcileri kullananlar başarıları ile övünüyorlardı.[1]"

Konu uzun, sizi sıkmamak için devamını önümüzdeki haftaya bırakıyorum. Konu bittiğinde ise konu hakkında gereken açıklama ve yorumlarımı, niçin böyle bir başlık kullandığımı açıklayacağım.

Ahmet TÜRKAN – 15 Ağustos 2009

---

[1] Kemal ŞAHİN,"Bağımsız Türk Mahkemelerinde Yargıalnmak İstiyorum",Sarıyıldız, Ankara,2007,S.5-8

DARBE YAPICAZ DA PLANIMIZ YOK!-(2)

1974 Kıbrıs müdahalesinden sonra ABD ile ilişkilerimiz bozulunca, Org Semih Sancar Başbakan Ecevit'ten örtülü ödenekten, " örtülü ödenekteki paranın tümüne yakın olan birkaç milyon lira istiyor". Ecevit ne için istediğini sorunca "Özel Harp Dairesi için istediğini, daha önce bu dairenin masraflarının ABD tarafından karşılandığını, bu dairenin ABD askeri yardım kuruluşu ile aynı binada çalıştığını" bildiriyor. Ve Ecevit 12 Mart sonrası Kontrgerilla faaliyetleri ile ilişkili bu teşkilatı tam öğrenememeden iktidardan ayrılıyor.

1975–80 yılları Türkiye için terörün tırmandığı yıllardı. 1974'de terörden 4 kişi ölürken, 75 de 35, 76 da 104, 77 de 292 kişi ölüyor.

1978–79 İran,'da Humeyni devrimi ABD'nin gözlerini dört açmasına ve Türkiye'ye ayrı bil ilgi göstermesine neden oluyor. 7–8 Haziran 1980'de Gn. Kur. Bşk Kenan Evren ABD'ye gidiyor. Başkan Carter'in milli güvenlik danışmanı Zbigniew Brezinski ile görüşüyor.

Brenzinski "İstikrarlı bir Türkiye istiyoruz. Ama Türkiye bu konuda iyiye gitmiyor bir şeyler yapmak lazım" diyor. 12 mart darbesinde olduğu gibi ihtilalden bir hafta kadar önce de Hv. K.K. Tahsin Şahinkaya (Dünyanın en zengin generali) ABD'de görüşmelerde bulunuyor. 11 Eylül günü öğle vakti Başbakan Demirel bir müdahale olacak mı diye etraftan bilgi toplamaya çalışıyor ama sonuç alamıyor. 12 Eylül sabahı İhtilal başarılmıştır. İhtilal başlamadan önce Ankara'da basılan taşra baskısı **Günaydın Gazetesinin** birinci sayfası alt yarısında üç sütuna basılmış bir yazı başlığı vardı. Başlıkta **" Ankara'da önemli olaylar bekleniyor. Avrupa'dan bir uçak dolusu gazeteci geldi." Yazıyordu. Yani başbakanın ihtilalden haberi yokken Avrupalı gazeteciler ihtilali yakından izlemek için tam gününde gelmişti.** Brezinski darbeyi ABD başkanına tiyatroda oyun seyrederken haber veriyor ve **"Bizim çocuklar başardılar"** diyordu.

Darbe sonu 11 Eylül'e kadar tırmanarak devam eden terör olayları birden son buldu, Hükümet düşürüldü, Parlamento feshedildi, siyasi partiler kapatıldı. **650.000 kişi gözaltına alındı. "Asmayıp'da besleyelim mi?" diyerek 50 kişi idam edildi. 14.000 kişi vatandaşlıktan çıkarıldı, 229 kişi işkencede can verdiği, kayıpların sayısının ise bilinmediği yazıldı.**

1974 Kıbrıs müdahalesi sonrası NATO'dan ayrılan Yunanistan'ın tekrar NATO'ya alınması Türkiye tarafından hiçbir engelleme karşılaşmadan sağlandı. Ana çatısı ile bugünde geçerli olan Anayasa hazırlandı. Anayasaya yerleştirilen birbirine zıt pek çok tuzak deyimlerle zalimlere zulüm yapma imkanı sağlandı. İhtilal sonrası Türkiye'de görev yapan ABD elçisinin İhtilalin lideri Kenan Evren hakkında hatıratında yazdıkları çok ilginçtir. Büyükelçi " Evren çok hoş bir insandı, diyalogumuz çok iyiydi, Atatürk'e bağlı insandı. Kendisinden bir istekte bulunacağımız zaman, Atatürk'ün o konu ile ilgili bir sözünü bulur söylerdik hemen kabul ederdi." diyor. Acaba büyükelçi başörtüsü veya bazı lisanların yasaklanması yönünde bir telkinde bulunmuş mudur?

1980 ihtilalinin Time dergisinde "Dünyanın en zengin generali' diye kapak konusu olacak generalleri de Türkiye'ye kazandırdığını söylemeden geçmeyelim.

1990'lı yıllar Dünya komünist blokun yıkıldığı, NATO yani batı, tek kutuplu globalizmin benimsenmeye başlandığı, NATO yani batı tarafından İslam'ın düşman olarak kabul edildiği yepyeni bir dönemdi. Amerika Irak'la İran'ı 8 yıl savaştırdıktan sonra, Diktatör Saddam'ın Kuveyt'e girmesine önce ses çıkarmamış. Daha sonra Saddam'a savaş açarak Orta Doğu'da bütün kontrolleri eline almıştı. Komünist blokun yıkılması ile tüm dünyada dinlere yönelmede artış olurken, İslam Ülkelerinde elinde tuttuğu medya ile halkı İslam'dan uzaklaştırmaya çalışıyordu. Türkiye'de o yıllarda Ali Kalkancı, Fadime Şahin, Aczimendiler, Hizbullah eylemleri, medyanın günlük senaryolarında yerlerini alıyordu. Bu arada Prof. Muammer Aksoy, Prof. Bahriye Üçok, Uğur Mumcu gibi solcu aydınlar faili meçhul suikastlara kurban gidiyor, bütün bu cinayetlerin şeriatçılar tarafından işlendiği medyada çeşitli senaryolarla anlatılıyordu. Bunlardan ilginç olanı Bahriye Üçok bombalı paketle suikast konusunda MİT tarafından eğitildikten sonra gönderilen bir bombalı paketle öldürülmüştü. En çok araştırılan Uğur Mumcu'nun ölümü arabasına egzostla motor arasına yerleştirilen askerlerin kullandığı C-4 tahrip kalıbı ile gerçekleştirilmişti. Cinayeti işleyenler telefonla gazeteleri arayarak yığınla İslamcı terör örgütü ismi vermişlerdi. Cinayet öncesinde körfez savaşında türlü numaralar çeviren Amerika'ya karşı tepkiler artmıştı. İslami yayın yapan radyo TV istasyonları artmaya ve İslami şuurlanma artmaya başlamıştı. İmam Hatiplilerin Harp okullarına girişine imkan sağlayacak kanun teklifinin Meclis Milli Eğitim komisyonunda görüşülmesi kabul edilmişti. Ölümünden birkaç gün sonra da İran Dış İşleri Bakanı Türkiye'ye gelecekti.

Cenaze büyük bir kalabalığın omuzlarına "Kahrolsun şeriat, Mollalar İran'a" sloganları ile taşınmış, Uğur'u öldürenler müthiş bir iş başarmışlardı. Bunun için pek çok provokatif olaylar MGK toplantılarına yakın olarak uygulamaya konur, MGK'da gündem konusu olurdu. Bu olay sonrası MGK'nın talebi ile özel radyo ve TV'lerin yayını durduruldu, İmam Hatiplilerin Harp okullarına girmesine imkan sağlayacak kanun teklifi reddedildi. İran Dış İşleri Bakanının ziyareti Uğur'un cenaze merasimi gölgesinde sönük geçti. Uğur Mumcu'nun şeriatçılar tarafından öldürülmediği ailesi tarafından da kabul edildi. Ama bugüne kadar kimin öldürdüğü de anlaşılamadı.

NATO'nun yeni düşmanımız İslam fikri başlangıçta Türkiye'de benimsenmedi gibi görünse de NATO'nun bir parçası olan TSK'da yeni konsept çalışmalar 1994 yılında göze çarpmaya başlamaktadır. Subay ve astsubaylardan eş ve çocuklarının resimleri istendi. Özellikle 1996 yılında Deniz Kuvvetlerinde Yunanistan ile yaşanan Kardak Kayalıkları krizi esnasında Ramazan aynının içine denk getirilerek fişleme faaliyetlerinin yapılması çok dikkat çekicidir. Eşi türbanlı başörtülü fotoğraf verenler derhal sakıncalı veya şüpheli personel listesine alındı. Bir süre sonrası Jn.Gn.Komutanı Teoman Koman kışlalarda subay ve astsubayların cami ve mescitlere gitmesini yasaklayan bir emir yayınladı. Aynı dönemde Donanma Komutanı Güven ERKAYA'da Donanma garnizonuna başörtülü bayanların girmesini yasakladı. Bu arada sivil hayatta Aczimendiler gibi provakatif olaylar devamlı gündeme getiriliyordu. Siyasi ortam ise oldukça karışıktı. ANAP'ta Genel Başkan Mesut Yılmaz güven sağlayamamıştı. DYP Genel Başkanı Tansu Çiller ekonomik krizi atlatmakta zorlanıyor, rüşvet, hortumculuk, haksız mal edinme dedikoduları iktidarı sarsıyordu. Solcu partiler birbirleri ile uğraşmaktan başka bir şey yapamıyor, Refah Partisi gittikçe güçleniyor, yeni konsepte ayak uydurmaya çalışan TSK bu durumdan çok rahatsız oluyordu.

1995 seçimlerinden Refah Partisi birinci parti olarak çıkmıştı, DYP-ANAP koalisyonu yürümemiş, ANAP Refah koalisyonu son anda askerler tarafından engellenmişti. Erbakan Çiller'le anlaşarak 96 yılında Refah-Yol kuruldu. Askerler 96 Ağustos YAŞ toplantısında Hükümete karşı ilk tavrı koydular. YAŞ'ta irticai nedenlerle diyerek 13 subay-astsubayı ordudan uzaklaştırdılar. Halbuki daha önceki toplantılarda ordudan YAŞ yolu ile ayrılanlar disiplinsiz diye ilan edilmekteydi. Bu YAŞ toplantısı sırasında ordudan uzaklaştırmalara hiç itiraz etmeyen Erbakan başbakanlık konutunda verdiği davette alkollü içki vermeyince Güven Erkaya ile rakı krizi yaşanmıştı. Komutanlar bu hükümeti istemiyorlardı. Daha önce baş tacı olan Tansu Çiller Erbakan'la hükümet kurduğu için tukaka olmuştu. YAŞ'ta ihraç sorunu çıkarmayan Başbakan'a Aralık şurasında 69 kişi sundular. İmza yine sorunsuzdu. Askerlere karşı sorunsuz davranan Başbakan sivil ortamda bu ölçüyü muhafaza edemiyordu. Konutunda bazı tarikat liderlerine verdiği iftar yemeği medya tarafından abartılarak kullanıldı. Ardından Sincan'da Kudüs gecesi nedeniyle provokasyonlar yaşandı. Sincan'da tanklar yürütülerek 28 Şubat 1997'de MGK toplantısı sonucu Refah-Yol'un ipi çekildi. 3,5 ay sonra hükümet istifa etmek zorunda kaldı. Silahlı Kuvvetler tarafında çeşitli kurum ve kuruluşlara irtica brifingleri verildi. Bunların arasında Yüksek Yargı organları da vardı. Oysa yargıyı etkilemek Anayasamıza göre Anayasal suçtu.

TSK'dan 1200 civarında subay ve astsubay YAŞ kararı ile sorgulanmadan, mahkemeye çıkmadan, savunma hakkından mahrum ve ne ile suçlandığını bilmeden yargısız infaza maruz kaldı. Bunu tasvip etmeye 10.000 in üzerinde subay astsubay da emekliliğini isteyerek ayrıldı.

İrtica fişlemesi askerlerden memurlara, polis, öğretmenlere, hatta işportacı ve kokoreççilere kadar yaygınlaştırıldı. Türkiye'de komünist Sovyet rejiminden daha baskıcı

bir uygulama görüldü. Aykırı yazanlar andıçlanarak devre dışı bırakıldı. Pek tabi bu arada menfaatçi hortumcularda boş durmuyordu.

Bankaların içleri boşaltılıyor, ekonomi alt üst oluyor, önceden bazıları tarafından birçok maddesi ihlal edilen Anayasa Cumhurun başı ile Başbakan arasında fırlatılıyordu. Milli birlik ve beraberlik çok yara almıştı. Ordu, yargı, Cumhurbaşkanı ve medyanın itibarı her gün biraz daha azalıyordu.

1999 büyük depremi yanında siyasi ortamda yapılan tahribat Ülkeyi tarihinin en büyük krizine sürükledi. Ve Türkiye iflas etmişti. 28 Şubat post modern darbesi yapanlar Ülkeyi IMF'nin kucağına oturttular. Açlık sefalet, ahlaksızlık, adaletsizlik aldı yürüdü. Batan bankaların her birinin enkazı altından ordudan irtica nedeni ile subay astsubayları uzaklaştıran çok disiplinli komutanlar çıktı.

Bazı disiplinli komutanlar ise orduya iş yapan müteahhitten 150.000$ borç alarak, veya kaynağını açıklayamadıkları paralarla mülk edindikleri tespit edildi.

Milletimiz bu pisliklerin sorumlularını 3 Kasım 2002 seçimlerinde Parlamentonun %95'ni değiştirerek siyasi mevta haline getirdi. Böylece bundan sonraki siyasetçilere dürüst davranmaları konusunda gerekli dersini verdi.[1]

Başından beri anlatmaya çalıştığımız gibi bütün darbeler iç ve dışarıda bu milletin düşmanlarının ve menfaat çetelerinin işbirliği ile hazırlanmıştır. Bu arada bazı vatanseverler farkında olmayarak kullanılmışlardır

Devrimler milletin sosyolojik, psikolojik, ahlaki, hukuki, iktisadi[2] yapısını bozmakta tedavisi çok güç sorunlara neden olmaktadır. İhtilalleri yapanlar cezalandırılmadıkça ihtilal heveslileri daima olacak, ülke bu tehditle her zaman karşı karşıya kalabilecektir.

Milli iradenin tecellisini sağlamaya çalışmak ve Milletin sesine kulak vermek her Türk vatandaşı ve yöneticisinin görevidir. Milletimiz, Meclisimiz, ve Hükümetimiz darbelerin yaralarını sarmak için üzerlerine düşen görevlerini yapmalıdırlar.

Kanunları çarpıtarak yorumlayanlara gereken cevabı vermelidirler.

Halkımız darbe planlarını bile dış kaynaktan sağlayan zavallılara paye vermeyip demokratik katılımla ve sivil toplum gücü oluşturarak elinden geleni yapmalıdır. Yüce adalet darbecilere, kışkırtıcılarına ve taraftarlarına gereken cezaları vermelidir.

Ahmet TÜRKAN – 23 Ağustos 2009

---

[1] Kemal ŞAHİN,"Bağımsız Türk Mahkemelerinde Yargıalnmak İstiyorum",Sarıyıldız, Ankara,2007,S.9-14
[2] http://www.habername.com/yazi/ahmet-turkan-ticari-ahlak-1464.htm

AÇILIM YAPICAZ DA PLANIMIZ YOK

Öyle anlaşılıyor ki Planımız yok… yazı dizilerine devam edeceğim. Darbe Yapacağız da planımız yok 1. ve 2. yazılarımdan sonra gazetelere göz atarken 24.08.2009 tarihli Dünya gazetesindeki "Kürt Açılımının ip uçları hükümetten önce ABD'den" başlığını görünce pes doğrusu dedim. Güzel ülkemde 10 yılda bir darbe planlayan, artık son dönemde post moderne doğru dönüşüm yaptırıp işi el altından ve bel altından şekillerine çeviren ABD Kürt açılımında da planlamayı ele almış.

Bizim adımıza açılımlar planlayan ne yapacağımızı bizden çok bilen, kızdığı zamanda darbe planları yapan belediye başkanlıklarının bile kimler tarafından yürütüleceğine kadar detay plan hazırlayan ABD bu sefer insaflı çıkıp Kürt açılımı planlarımıza el atıverdi. Belki de gerçekten iyiliğimizi istiyordur. En azından kısa bir zaman için. Beklide başka planlar için.

Ama sonra tekzip etti ve açılım bir Türk Planıdır dedi.

Helal olsun bize. ABD'ye rağmen en sonunda kendimize ait bir planımız oldu.

Açılım planlamasının bize ait olduğuna inanmak istiyorum, fakat muhalefetin planlaması kime ait.

Oturup, konuşup işi çözmek dururken kanal kanal gezip, basın mensuplarının karşısına geçip her defasında dozu artırdı yorumları yaptıran açıklama planlarını kim yapıyor.

Yani açık olmak istiyorum, iktidar partisi bir planlama yaptı ve açılım kararı verdi de, muhalefetin planlamasını kimler yapıyor.

Doğaçlama mı konuşuyorlar, yoksa ellerine verilen replikleri mi seslendiriyorlar. Genel Kurmay Başkanımız üniter yapının korunmasını üstüne basa basa söylediğine, ve iktidar partisinin; evet bizde aynı şeyi söylemek istiyoruz demesine rağmen, muhalefetin yapmak istediği nedir.

Planı mı anlayamadılar, yoksa planlamacıyı mı beğenmiyorlar.

ABD'nin bu işte haberi varmış. Yani daha öncekilerde olduğu gibi bu konuda da büyük ortak ABD ise rolleri kim dağıttı.

Zamanında Erbakan'ı ürkeklikle suçlayıp erkekçe siyaset yapacağız diyenler, Demirel'in ikna odasından nasıl çıktıklarını hatırlayabiliyorlar mı? Kısaca hatırlatalım. Rahşan Hanım biz katillerle ortak olmayız demişti. Sayın Bahçeli son derece sert açıklamalarda bulunmuştu. Birkaç gün içinde köşke çağrıldı ve muhtemelen ikna odasına alındı. İkna odalarının ne olduğunu sanırım bilmeyen yoktur. Hani üniversitelerde başlarını açmak istemeyen kızlarımızın polis zoru ile sokulup başlarını açmalarının sağlandığı odalardan. Uzatmayalım. İkna odasından kayıtsız şartsız çıkan Sayın Bahçeli bölücü başını asmak için Hükümete ortak olmuştu ama son bir haftadır basından izlediğimiz kadarı ile asılmasın diyen üçlü imza blokunda yer alıyor, hem de okkalı bir imza ile.

Bu işte ikna odası var mı şu anda belli değil. ABD tarafından İktidar partisi ikna odasına alındı mı orası da malum değil. Malum olan bir şey var.

Akan kan durmalı.

Üniter yapı bozulmadan.

Al takke ver külah olmadan. Aklı selimimizi muhafaza ederek.

Art niyetli olanlara dikkat ederek.

Ortak paydalarımızda buluşarak

Ortak paydalarımız,

Ülkemiz,

Ülkümüz,

İmanımız

Bağımsızlığımız,

Sınırlarımız,

BAYRAĞIMIZ.

Hep beraber sahip çıkalım. Yoksa aç kurtlar bizi parçalamak üzere hazırdır.

Hem de hiç acımadan.

Irak'a nasıl demokrasi getirdiklerini unutmadan.

Buna emin olun. İnanmıyorsanız tarihin son 100 yılına bir bakıverin

Ahmet TÜRKAN – 28 Ağustos 2009

ÖN YARGILARDAN KURTULMAK LAZIM

İnsanların genel karakterine dönüşmüş bir ön yargı. Öteki hakkında gerçek bilgi sahibi olmamak. Değerleri küçümsemek…

Bu konu ile ilgili ilginç bir hikaye vardır.

Adamın biri sağır olduğu için komşuları ile pek görüşmez, çok lüzum ederse işaretle anlaşmaya çalışırmış. Kendisi konuşur fakat konuşulanları duymazmış. Bir gün komşuları gelip falanca komşumuz çok hasta, ölüm döşeğindedir. Seni soruyor. Bir ziyaretini bekliyor demişler.

- Adam ; iyi ama biliyorsunuz ki ben sağırım pek anlaşamam, onu nasıl ziyaret edeyim, siz selam söyleyin dedi ise de komşuları,
- Aman ne olacak seni görmeği çok istiyor bir uğrayıver demişler. Sağır adam peki olur diye cevap vermiş. Ardından bir ziyaret planlamış.

Giderim, Geçmiş olsun komşu nasılsın derim. Komşu beni kıracak değil ya nasılsa iyiyim der…

Sonra Hanım nasıl derim.. Beni kıracak değil ya… oda iyi sıhhatte der… Ben de iyi iyi maşallah Allah dirlik düzenlik versin… derim. Sonra, Bir şey yiyip içebiliyor musun derim… O'da beni kıracak değil ya elhamdülillah der… Afiyet olsun şifa olsun der… sonra da fazla oturmaz müsaade alır dönerim diyerek müsait olduğu vakitte komşuyu ziyarete gidiyor. Selamdan sonra,

- Komşu nasılsın?, sıhhattesin inşallah.

Komşusu… Ooofff ölüyorum hiç halim yok, diyor.

Sağır adam

- Oh oh maşallah sizi pek sıhhatte gördüm geçmiş olsun iyi görünüyorsunuz …diyor.

Hasta adam sen ne diyorsun komşu ben ölüyorum diyor. Sağır adam konuşulanları duymadığı için devam ediyor.

- Hanım nasıl? iyidir inşallah…

Hasta adam; hanım sizlere ömür geçen yıl vefat etti.

Sağır adam.

- Oh oh Allah saadetinizi artırsın diyerek planladığı gibi konuşmalarına devam ediyor.

Hasta adamın tepesi atıyor. Ya bu adam ne diyor… Neler saçmalıyor böyle çıkartın şunu buradan dedi ise de sağır adam konuşmaya devam ediyor.

- Bir şey yiyip içebiliyor musun? sorusuna ise hasta adam zehir yiyip zehir içiyorum yediklerimden lezzet alamıyorum diye cevap veriyor.

Sağır adam

- Maşallah maşallah afiyet olsun yarasın deyince hasta adam artık feryat edip çıkartın şu adamı buradan ben ne söylüyorum bu adam neler söylüyor diyerek inlemeye devam ediyor.

Sağır adamı yaka paça dışarı çıkartıyorlar. Sağır adam; Ben ne yaptım ki diye sorduğunda ise dilinden anlayanlar olan biteni anladığı dilde anlatıyorlar.

Birkaç gündür basında ve elbette Hürriyetin baş köşesinde Umre açılımından bahsediliyor.

Ertuğrul Özkök, Ahmet Hakan ve Ali Bulaç'ın birlikte yaptıkları umre ziyareti. Ziyaret planı yapıldığı zaman da ilgimi çekmişti hayırlısı ile gidip gelsinler, insanların içini ancak Allah bilir, belki de gerçekten Umreye gidiyorlardır diye düşünmüştüm. Ayşe Arman'nın tesettür açılımını da bildiğim için içimde şüphe vardı ama, inançları sorgulamak haddimiz değildir demiştim.

Dönüşte umre izlenimlerini anlattıkları yazıları okuyunca hayal kırıklığına uğradım ve maalesef bu da tiraj kaygısı ile yapılmış… kanaati oluştu.

Mekke'ye varmadan o kutsal mekânın terörle kıyaslanması, Kudüs'te yaşananların Mekke'de de olabileceğinin düşünülmesi İslam düşmanlarının oynadığı oyunların başarısını göstermek açısından çok dikkat çekicidir. Türkiye gibi nüfusunun ekserisi Müslüman olan bir ülkede bile İslam'ın değer yargılarının hiç anlaşılamadığı ve terörün İslam'la bir olmasının asla tasavvur edilmemesi gerektiğinin bilinmemesi tirajiktir. Mekke'deki yapılaşmanın herhangi bir şehirle kıyaslanması, tavafta iken yapması gereken dualara sırıta sırıta dilim dönmüyordu denmesi ziyaretin tiraj açılımdan başka bir amacı olmadığı kanaatimi güçlendirmekten başka bir işe yaramadı. Hac dönemi yaklaşık 4-5 milyon kişi tarafından ziyaret edilen Mekke şehrinde insanların huzur ve rahatı için yapılan çalışmaları basit inşaat çalışmaları gibi tasavvur etmek olaya baştan önyargı ile bakmak demektir. Eğer Mekke'de Starbuck, Mc Donald's var ve Türk markaları az ya da yoksa bu kimin suçudur acaba. Yıllarca Türk zeytini, peyniri, meyvesi, sebzesi saymakla bitmez Suudi Arabistan'a yabancılar tarafından pazarlandı. Bu işi bile beceremedik. Sahte mal satıp güvenlerini kaybettik. Ondan sonra kalkıp ABD mallarını kullanıyorlar diye tuhaf hallere giriyoruz. Onlar bizim ürünlerimizi kullanmak yerine diğerlerini kullanıyorlarsa kabahati kendimizde aramak yerine onları suçluyoruz.

Abdurrahman Dilipak'ın yazısını da okudum. Çok güzel değerlendirmiş. Ali Bulaç'ın olaya müşahit gözlemci sıfatı ile götürülmesi, inanmıyorsanız Ali Bulaç'a sorun, valla umre yaptık, bakın fotoğraflarımız da var tarzda bir üsluba yüklenmesi işin iç yüzünü göstermesi bakımından kafidir.

Sağır adamın hikayesinde olduğu gibi ön yargılarla gidilen ve bir rekât namaz bile kılınmadan dönülen turistik mahiyette umre ziyareti. Beklentileri karşılamadı yani.

Sayın Özkök hatırlar. Bir zamanlar İngiltere Başbakanlığını yapmış olan Margret Teacher da Mekke'yi ziyaretinde tesettür kıyafetine girmişti. Hem de önyargısız. Bir umresi eksikti.

Umre'ye maddi imkânı ve seyahat engeli olmayan olan herkes gidebilir. Fakat ziyaretin turistik maksatlarla, gazete köşelerinin 3-5 gün de olsa özellikle Ramazan ayında çok sevap olduğunu bildiğimiz Ramazan Umresi gibi gösterilmesi, dini duyguların had safhada olduğu bir dönemde okuyucu kitlesine hitap etmek amacıyla yapılması, kendileri gibi düşünenleri ikna edebilir, ama toplumun çoğu artık uyandığı için bilenler bilir diyelim vebal onlara kalsın. Halkımız bu tarz filmlere değer vermiyor. Filminiz çok sıradan, belki canı sıkılan yazlıkçılar ve eleştirmenler izleyebilir.

Ahmet TÜRKAN– 05 Eylül 2009

11 EYLÜL'Ü 12 EYLÜL'E BAĞLARKEN

Kurt kuzuyu yemek istemiş. Bahanesi hazır.

-Suyumu kirletiyorsun diyor.

Kuzu

-Sen yukarıda ben aşağıda suyunu nasıl kirlendirebilirim..? su senden bana akıyor diyor, ama kurdun niyeti kötü

-Olabilir…! ben seni yemek istiyorum ve bahanem de bu diyor.

Tarih şahittir ki; Birinci dünya savaşı ana sebebi Sırp prensinin öldürülmesi falan değil; Ortadoğu petrollerinin Osmanlı Devleti'nin elinde olmasıydı. Hasta adam petrole sahipti ve petrol Osmanlı'ya bırakılamazdı. Bir bahane bulundu ve savaş çıkartıldı. Öncesinde cebri işgaller vardı ve zaten durum kritikti. Küçük bir kıvılcım bekliyordu.

Birinci dünya savaşındaki müttefik Almanya'nın sığınmacı görünen gemileri ile oynadığı oyun sonrasında Osmanlı'da bir oldu bitti ile savaşa dahil edilmiş ve istenen sonucun elde edilmesi için müthiş bir fırsat doğmuştu.

Gerisi malum, muhteşem Çanakkale Savaşı muzafferiyeti ama sonuç hüsran. Oldu bitti Mondros mütarekesi, imzalanması bile beklenmeyen Sevr ve ardından paylaşma planları. Tekrar Kurtuluş mücadelesi ve şimdi can havli ile kurtarabildiğimiz aziz vatanımız.

Aynı senaryonun teknolojik versiyonu; 11 Eylül ikiz kuleler oyunu. ABD için bu senaryo play station oyunları kadar kolaydı. Mars'a insansız araç gönderen ve her türlü bilgiyi alan teknoloji birkaç uçağın İkiz kulelere çarptırılması işini çok kolay halledebilirdi. Plan müthişti. Amaç Irak'a girmek ve Ortadoğu'nun Birinci Dünya savaşında Osmanlı'dan kopartılan fakat ele geçirilemeyen petrollerine yani enerji üssüne ortak olmaktı. Birilerinin suçlu gösterilmesi gerekiyordu ve senaryonun uygulama vakti gelmişti. 1991 Körfez krizinde test ettiği Irak gücünün yetersizliğini gördü fakat müdahale için uygun zemin oluşturulmasının gerekliliğinden hareketle senelerce Arap asıllı teröristler senaryosunu oynandı. Konuyu ajite eden pek çok film çevrildi. Hasılat rekorları kırdırıldı. El Kaide icat edildi ve NATO tatbikatlarında bile Kırmızının yerini yeşil aldı. Saddam hain ilan edildi. Kendine bağlı Devrim Muhafızları

dahi bu yalana inandı ve ABD Irak'a girdiğinde Bağdat'ı kendi elleri ile teslim ediverdiler.

Hedefe ulaşıldı. Irak 6 yıldır kan kusuyor. Kimin umurunda ki. Petrol ABD'ye sevk ediliyor. Devasa tankerlere stoklanıyor. İleride kullanmak için. BOP işlemeye devam ediyor. Yeni çıkar planları devrede.

12 Eylül planı da ABD eseriydi. Brezinski'nin "Bizim Çocuklar" dediği Türk Ordusunun muhteşem Generalleri darbeyi başarı ile gerçekleştirmişler Türk demokrasisi postallar altında ezilmiş cılkı çıkmıştı. 10 yılda bir yapılan ve geleneksele dönüştürülen bir darbe daha icra ettirilmişti. Artık yeni bir bayramımız daha olacaktı.

12 Eylül Demokrasi Bayramı.

Darbeciler 12 Eylül'ü bayram ilan etmediler ama uzun yıllar 12 Eylül'de halkın karşısına çıkıp darbeyi savundular.

Sanki Uzaydan gelip bu işi yapmışlar gibi. Ne olmuştu da 11 Eylül'de kan gövdeyi götürürken 12 Eylül'de her şey sona ermişti.

Bunun adı görevi kasten su-istimal etmekti.

Darbe demek yeni anayasa demekti. Bir öncekinin kopyası ama darbeci generallerin yargılanamayacağı maddesi ilaveli yeni baskı anayasa hazırlandı ve halkoylamasına sunuldu. Hayırda hayır yoktur mesajları ve dayatmaları sonunda oy çokluğu ile kabul ettirilen anayasamız.

Sayın Baykal darbecileri yargılayalım derken anayasada Güvenlik Kurulu Üyelerinin yargılanamayacağı maddesini nedense unuttu. Sonra birileri hatırlatmış olacak ki hemen çark etti. Darbeyi başaranları yargılayıp başaramayanlara arka çıkmak ta Baykal demokrasisi olarak tarihe geçecektir.

12 Eylül demokrasiyi ezmekle kalmadı, idealleri de öldürdü.

İyisiyle kötüsüyle, sağcısıyla, solcusuyla insanların inandıkları ve uğruna mücadele verdikleri idealleri vardı.

Şimdi o idealler yok artık.

Şimdi hortumculuk moda.

Şimdi idealsiz gençlik moda.

Şimdi felakete uğrayanın malını çalmak moda.

Ardından 28 Şubat post modern darbesinin imanları öldüren sonucunu görüyorsunuz işte. 28 Şubat'ın arkasına saklanıp Bankaları boşaltan Yeğenler ve aile dostları piyasada cirit atmaya devam ediyor, ceremesini halk çekiyor.

Sel felaketine uğrayanların mallarını yağmalayanlar neyin sonucudur acaba.

12 Eylül'den kısa süre sonra başlayan PKK terörü, binlerce şehit ve şimdi önümüzde bir de açılım paketi var. Ermeni açılımı ile aynı zamana denk getirilen milli plan.

Bu aşamada ABD'nin Büyük Orta Doğu politikasına dikkat edin. Önce Güney doğu boşaltıldı. İnsanlar yerlerini yurtlarını terk ettiler. Topraklar boş kaldı. Ama oralardan birileri arsaları satın almaya çalışıyor.

Dikkat BOP işliyor.

Kuzey Irak Kürt Devleti ile samimiyet neyin nesidir. Arkasında ne vardır. PKK'lıları Kandil'de besleyen Kuzey Irak yapılanması nereye doğru gidiyor.

Kuzey Irak'a yerleştirilen Yahudi Kürtlerin orada işi nedir.

Kürdistan adına mı, yoksa BOP adına mı oradalar.

Açılımda tabiî ki Milli Sınırlarımız içindeki Kürt vatandaşlarımızla sorunlarımızı halledip akan kanı durduralım. Manevi bağlarımız bizim birleştirici unsurumuz olsun.

Ama kışkırtıcılara ve art niyetlilere dikkat edelim.

11 Eylül'ü 12 Eylül'e bağladığımız bu günlerde oynanmak istenen oyunlara karşı gözümüzü dört açalım.

Ahmet TÜRKAN – 12 Eylül 2009

DEMİREL'İN AÇILIM YORUMU

9. Cumhurbaşkanımız Sayın Süleyman Demirel açılımlar konusunda ayak üstü konuşulacak konu değil, zamanı geldi mi konuşacağım diyerek sorulara cevap vermemiş.

Haklıdır zaman henüz çok erken. Lütfen cevap vermeyin Sayın Demirel. Hiçbir şey aceleye getirilmemeli. Siz tatilinizi huzur içinde yapın. Aman huzurunuz bozulmasın. Zamanı gelince bir iki şey söylersiniz nasılsa. Sizin sözlerinizi bekleyen ama memleket meseleleri umurunda olmayan o kadar adam var ki.

Bu konular sizin başbakanlığınız ve Cumhurbaşkanlığınız dönemlerinde olmadığı için konulara çok yabancısınız. Memleket meselelerini takip ettiğiniz belli ama bu konular öyle ani gelişti ki konuşacak, cevap verecek bir hazırlığınız maalesef yok.

Sayın Demirel…!

Yaklaşık 25 yıllık bir zaman oldu kan dökülmeye başlayalı, ama cevap vermek için maalesef erkendi o zaman başka işleriniz vardı. Onlar daha önemliydi. 12 Eylül öncesi dökülen kanların hesabı ayrı.

Cumhurbaşkanlığınız süresince her şeye en tepeden bakma ve değerlendirme imkanınız oldu.

Yeterince değerlendirme, her türlü bilgiye en üst seviyede ulaşma imkanınız vardı ama demek ki her şey imkanla olmuyor, konuya ilgi duymak lazım.

Arkasından geçen 10 yıllık Ombudsmanlık dönemi. (Bu makam size hediyedir. Hatta zorla dayatmadır ama kabul edip etmediğiniz belli değil, belki de sizin icadınızdır. BABA propagandası gibi). Öyle anlaşılıyor ki bu sürede de maalesef hep ayak üzerinde kaldınız ve bu problemleri düşünecek vaktiniz olmadı.

Öyle ya bu konu ayak üstü anlatılacak bir konu değildir.

31 Ekim'de DYP ile ANAP'ın birleşmesi gündemde. Siyasete geri döneceğiniz yazılıp çiziliyor. Koltuğu garantiye aldıktan sonra muhtemelen söyleyecek bir şeyleriniz olur.

Hele koltuğa bir oturun o zaman rahat rahat konuşursunuz.

Muhalefet olarak istediğinizi söylemekte serbestsiniz, çünkü bütün risk iktidar partisinin. Problemi çözerse helal olsun çözdüler ya…. dersiniz.

Çözemezlerse…? İşte o zaman yandıklarının resmidir.

Ben ayak üstü bu iş halledilemez demiştim, dersiniz.

Açılımla gündeme getirilen sürecin başından bu gününe kadar Devletin en üst kademesinde iken bir öneriniz olmadı. Oldu ise de sonuç ortada çözüme ulaşmadı.

Bundan sonra nasıl bir öneriniz olacağını gerçekten merak ediyorum.

28 Şubat sürecini devletin başı olarak sadece izlediniz, memleket meselelerini çözmek dururken yeğen ve aile dostlarınızın ülkeyi hortumlamalarına seyirci kaldınız.

Yeğeniniz tutuklandığında, kameralar önünde "amcam nerede, haber vermediniz mi, beni neden kurtarmıyor" çığlıkları hala kulaklarımda dır.

Açılım konusunda nasıl bir öneriniz olacak acaba gerçekten merak ediyorum.

30 küsur sene Türkiye Cumhuriyeti'nde en yetkili makamları işgal edip terörü durduramadı iseniz şimdi nasıl bir öneriniz olacak. Kanunlar imkân verseydi bir dönem daha Cumhurbaşkanlığı yapmak arzunuzu unutmadık.

30 yıldır düşündüğünüz formül yeni mi aklınıza geldi.

Formülü bulduysanız paylaşın da görelim.

Yok 31 Ekim hazırlığı için ise boş verin formül sizde kalsın.

Hükümet ve TSK bu problemi çözmek konusunda kararlılar.

Gölge etmeyin başka ihsan istemeyiz.

Lütfen gölge etmeyin.

Sizin gölgenizde serinleyenler köşe oldu.

Ülke bir fayda görmedi.

Başka gölge istemiyoruz.

Ahmet TÜRKAN – 27 Eylül 2009

ORTALAMA İNSANLARIN AKLINA GELEN SORULAR

Halk arasında yaygınca kullanılan ve geçmişten günümüze kadar gelen bazı sorular hepimizin kafasını kurcalar durur. 'Solaklar daha mı zeki, neden soğan doğramak göz yaşartır, kendi kendine konuşan deli midir?' gibi. İşte BBC Focus dergisi 'ortalama insan'ı en çok meraklandıran 20 soruyu derledi.

- Solaklar daha mı zeki…?
  - Şimdiye kadar bilimsel araştırmalar bunu göstermiyor.
- Kaşınmak tam olarak ne demek…?
  - Kaşınmak cildin çok hafifçe uyarılmasıdır.
- Neden ateşimiz çıktığında üşürüz…?
  - Kişi terlemediği ya da kan basıncı yükselmediği için üşür.
- Neden soğan doğramak ağlatıyor…?
  - Soğan doğrandığında havaya lacrymatoryfactor isimli enzimi yayılıyor. Göz ise kendini savunmak için gözyaşlarını kullanıyor.
- Parmaklar suda kalınca neden buruşuyor…?
  - Su osmos yöntemiyle vücuda emilir. Bu duruma uyum sağlayabilmek için hücreler buruşur.
- Arka koltukta neden araba tutuyor…?
  - Arkada oturunca ufuk çizgisi görülmüyor. Araş tutması, iç kulakta hareket algılanırken, gözlerden sabit olduğunuz bilgisinin gelmesi nedeniyle yaşanır.
- Deniz havası almak sağlıklı mıdır…?

- Sağlıklı olabilir.”Deniz havası yani denizin neden olduğu güzel koku, sahilde yaşayan bir bakteri sayesinde ortaya çıkar.
- Herkes evinde kalsa grip salgını biter mi…?
    - Tek bir kişinin bile dışarı çıkması virüsün yeniden yayılmasına neden olur.
- Bitkiler yaşlılık nedeniyle ölür mü…?
    - Bazı bitkiler iyi bakıldığında sonsuza kadar yaşayabiliyor.
- Sakız sonsuza dek midede kalır mı…?
    - Hayır 3 gün içinde vücuttan atılır.
- Kendi kendine konuşanlar deli mi…?
    - Hayır…. İnsanların yalnız ya da sıkıntılı olduğunda kendi kendilerine konuşması oldukça normal bir durumdur.
- Çay içmek gerçekten harareti alır mı…?
    - Evet. Vücut daha çok terler ve bu da ısı kaybına yol açar.
- Neden tek yumurta ikizlerinin parmak izleri birbirini tutmuyor…?
    - Tek yumurta ikizleri aynı DNA’ya sahip olsalar da hücre- hücre aynı değildir.
- Kuşlar gerçekten ıslanmaz mı…?
    - Kuşlar gagalarında ürettikleri yağı alarak tüylerine sürer. Bu da suyun yağı geçerek tüylere ulaşmasın engeller.
- Evrenin en soğuk yeri nerede…?
    - Dünyanın 5 bin ışık yılı uzağında – 272 derece.
- Eşekarısı bal yapar mı…?
    - Hayır. Eşekarıları yalnızca çiçek özlerini emer.
- Dijital fotoğraflar 100 yıl saklanır mı…?
    - Güneş ışınlarından korunacak şekilde saklanırsa, evet.
- Havaya atılan su buz olarak düşer mi.
    - Eksi 30 derecede havaya atılan su buz olarak yere düşer.
- OK (Tamam) neyin kısaltmasıdır…?
    - All correct’in (her şey yolunda) kasıtlı olarak ‘011Korreckt’ biçiminde yanlış yazılmasından geliyor.
- Mikroplara da mikrop bulaşır mı…?
    - Evet, mikroplara da bulaşan daha küçük mikroplar bulunuyor.

Sorular gerçekten oldukça vasat ve kısa bir araştırma ile bulunacak cevaplar. Yani cevap bulmak için şehir-şehir, kütüphane-kütüphane dolaşmanız gerekmez.
Dünya üzerinde yaratılmış tüm hayvanlar kendilerine verilen hayat programı ile vazifelerini eksiksiz yerine getirirken, vasat üstü insanların bile içinden çıkamadıkları hayatın gayesini anlama problemi vasat insanları hiç mi ilgilendirmiyor ki sorulan bunca zamanın 20 sorusu basit sıradan, gayesiz olabiliyor.
Vasat insanın yaşam kalitesi nedir ki sorduğu sorular bu kadar basittir?
Dünya nüfusunun ne kadarı vasat bir yaşam tarzıdır? Bu vasat yaşam tarzı ile dünya nereye gider? Hayatın her anında gözler önüne sunulan hayat gerçekleri ve ahret yolculuğu vasat insanı hiç mi ilgilendirmez?
Yoksa bu yirmi soru özel olarak dikkatleri dağıtmak ve hayat gayesini basitleştirmek için mi hazırlanmıştır?
İnsanlara şu mesaj mı verilmek isteniyor.
İşte kafana takılan 20 soru. Cevaplarını da veriyoruz.
Başka soruya kafanı takma.
Hele- hele çözemeyeceğin şeylere hiç aklını yorma.
Hazırlanan paketin içeriğine bakıldığında verilmek istenen mesaj budur. Vasat insanların vasat soruları. Hayatın gayesini araştırmayan, kendini sorgulamayan, gelecek gailesi çekmeyen, uyuşturulmuş beyinler.

Çünkü geleceği sorgulamak, kendini sorgulamak, manevi sorular sormak, sistemi sorgulamak birilerinin işine gelmiyor.
Gelmiyor ki bu tür düzmece soru bankaları ile insanları avutma peşinden gidiyorlar.
Yani diyorlar ki. Sen vasat potansiyelde bir insan isen sorup sorabileceğin şeyler bunlar veya benzerleridir.
Fazla kurcalama. Hayata dair, imana dair sorular sorup ta kendini vasat üstü gören yaradılış gayesinden habersiz zümreyi üzmeyesin. Yoksa başına çözemeyeceğin zırvaları sarar hayat gayesinden büsbütün kopartır atarız.

Yapılan zaten budur.
Ben kimim. Gayem nedir. Dünyada işim ne. Sonum ne olacak. Varacağım yer neresidir.
İman külfeti benden ne istiyor.
Alemlerin yaratıcısı beni ne ile mükellef kılmıştır demeye hakkı yok mudur vasat insanın.
Vasat insanlar gerçekten bu kadar basit midir?
Kendini akıllı sanan bunca vasat insan neden doğru dürüst bir soru sormaz?
Bu sorular soruluyor. Ama kendini akıllı sananların işine gelmediği için listeye alınmıyor.

Çünkü cevap bulamadıkları şeyleri bir de vasat insanlara sordurup bütün- bütün kafayı kırma ihtimallerini düşünmüş olacaklar ki listeden çıkarıvermişler.
Sorun ey vasat insanlar sorun.
Hayatın gayesi nedir.
Neden yaratıldık.
Ölüm bizi bulunca ne olacak.
Sırf bu dünya için mi yaratıldık.
Haydi sorun.

Cevaplar var merak etmeyin.
Bu alemleri yaratan Rabbimiz bunların cevabını bize bildiriyor.
Bizi başıboş bırakmıyor.
Sorun; korkmayın.

Ahmet TÜRKAN – 11 Ekim 2009

İSLAM OLMAK BİR YÜK MÜ?

Günümüz dünyasında dinî inanca sahip olmak problemli bir konu. Dinin ilerleme ve kalkınmanın önünde bir engel olduğunu düşünen modernleşme yanlıları, seküler bir dünyanın insanlığın saadeti için yegâne reçete olduğunu düşünüyorlar. Türkiye'nin çarpık modernleşme tarihi, bu bakış açısının traji-komik örnekleriyle dolu. Dindar müslüman kimliğini bir şeref değil yük olarak görmek, az rastlanan bir durum değil.

Evet başlık ve yazının giriş kısmı Semerkand dergisi yazarı Sayın Halil AKGÜN'e ait. Yazı oldukça detaylı ve günümüz İslam toplumlarının inde bulunduğu durumu çok güzel aydınlatmış. Linke tıklayıp yazının tamamını okumanızı tavsiye ederim.

Burada bir sıkıntı var. İslam toplumları veya bizler sırtımızdaki yükün farkında mıyız. Veya sırt yerine biraz daha hafifletip avucumuzda bulunan ve bize yük olan şeyin

farkında mıyız. Eğer elimizde veya sırtımızda taşıdığımız çakıl taşları ise gerçekten yük olabilir.

Peki sırtımızda taşıdığımız aslında elmas taşları ise ve biz bunun farkında isek bu yük hala yük olmaya devam eder mi. İnsan sırtında bir servet taşıyor ve bunu biliyorsa bu yük – yük olmaktan çıkar.

İnsan böyle bir serveti asla bir kenara bırakayım biraz dinleneyim demez.

Yükümüz hafifletmek istiyor muyuz. Elbette ki isteriz. O halde bu asrın alimine bir kulak verelim. O; bu yük konusunda ne söylüyor.

SADA-YI HAKİKAT

27 Mart 1909

Tarîk-i Muhammedî (Aleyhissalâtü Vesselâm) şübhe ve hileden münezzeh olduğundan şübhe ve hileyi îma eden gizlemekten de müstağnidir. Hem o derece azîm ve geniş ve muhit bir hakikat, bahusus bu zaman ehline karşı hiçbir cihetle saklanmaz. Bahr-i Umman nasıl bir destide saklanacak?

Tekraren söylüyorum ki: İttihad-ı İslâm hakikatında olan İttihad-ı Muhammedî'nin (Aleyhissalâtü Vesselâm) cihet-i vahdeti tevhid-i İlahîdir. Peyman ve yemini de imandır. Encümen ve cem'iyetleri, mesacid ve medaris ve zevayâdır. Müntesibîni umum mü'minlerdir. Nizamnamesi Sünen-i Ahmediye'dir (Aleyhissalâtü Vesselâm). Kanunu, evamir ve nevahi-i şer'iyedir. Bu ittihad, âdetten değil, ibadettir.

İhfa ve havf riyadandır. Farzda riya yoktur. Bu zamanın en büyük farz vazifesi, ittihad-ı İslâmdır. İttihadın hedef ve maksadı; o kadar uzun, münşaib ve muhit ve merakiz ve meabid-i İslâmiyeyi birbirine rab tettiren bir silsile-i nuranîyi ihtizaza getirmekle, onunla merbut olanları ikaz ve tarîk-i terakkiye bir hâhiş ve emr-i vicdanî ile sevketmektir.

Bu ittihadın meşrebi, muhabbettir. Husumeti ise, cehalet ve zaruret ve nifakadır. Gayr-ı müslimler emin olsunlar ki bu ittihadımız, bu üç sıfata hücumdur. Gayr-ı müslime karşı hareketimiz ikna'dır. Zira onları medenî biliriz. Ve İslâmiyeti mahbub ve ulvî göstermektir. Zira onları munsif zannediyoruz. Lâübaliler iyi bilsinler ki, dinsizlikle kendilerini hiçbir ecnebiye sevdiremezler. Zira mesleksizliklerini göstermiş olurlar. Mesleksizlik, anarşilik sevilmez. Ve bu ittihada tahkik ile dâhil olanlar, onları taklid edip çıkmazlar. İttihad-ı Muhammedî (Aleyhissalâtü Vesselâm) olan ittihad-ı İslâmın efkâr ve meslek ve hakikatını efkâr-ı umumiyeye arz ederiz. Kimin bir itirazı varsa etsin, cevaba hazırız.

Said Nursî

Evet yorumsuz olarak siz değerli okuyucularıma aktarmak isterim. Elimizde ve sırtımızda değerli bir yük var. Bu yük İslam yüküdür. Bu yükü taşımak bize usanç vermemeli bilakis taşıma iştiyakımızı artırmalıdır.

Sekülerizm yolundaki Avrupa kendi değiştirdiği dininden usanmış ve tamamen terk etmek istiyor olabilir. Bu değişikliği kendilerine sindiremeyip İslam’ı da dahil etmek istiyor olabilir. Bu kendilerinin sorunudur. Müslümanların böyle bir sıkıntısı olmamalıdır.

Güzel ülkemizde yıllardır uygulanan tek taraflı dayatmacı kanunlar maalesef Halil AKGÜN’ün de dediği gibi yük olmaktadır. Derdi maişet kaygısı, modernitenin nefislere

dayattığı sosyal yaklaşımlar özellikler genç nefisleri içinden çıkılamaz bir hale sokmaktadır. İslam'ın yerini basit taklidi inanç usulleri kapmaya çalışmaktadır. Sistemi dayatanların anlamakta zorlandığı şey insanların iman etmek üzere yaratıldıklarıdır. İman menşeini bulmazsa sapkın fikirleri engelleyemezsiniz.

Üzerimize düşen sahip olduğumuz İslam değerinin kıymetini bilmek ve üzerine dökülüp parlaklığını karartan zulüm çemberlerini kırıp temizleyerek hakiki değerini anlamaktan ibarettir.

Ahmet TÜRKAN- 19 Ekim 2009

YAŞ KARARLARI VE AİHM

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) eski yargıcı Rıza Türmen, AİHM'nin, din ve vicdan özgürlüğü bakımından gerekli vecibelerin yerine getirilmesinde engel olunmadığı ve bu kararlar disiplin kararları olduğu gerekçesiyle YAŞ karalarıyla ilgili başvuruları kabul etmediğini bildirdi.

Türkiye Barolar Birliği'nin (TTB) 40. kuruluş yılı etkinlikleri kapsamında Denizli Barosu'nun evsahipliğinde düzenlenen Pamukkale İnsan Hakları Sempozyumu'nun 2. gününde "Adil Yargılanma Hakkı" konulu bir sunum gerçekleştirildi.

Türmen, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 6. maddesinin, sözleşmenin en genel ve en kapsamlı maddesi olduğunu belirterek, "Aynı zamanda mahkemeye gelen davaların en fazla yoğunlaştığı madde. Türkiye hakkında belki de en çok ihlal çıkan maddelerden bir tanesi" dedi. [1]

Buraya kadar her şey normalmiş gibi görünüyor. Halbuki gerçeklerle alakası yoktur. AİHM'de maalesef YAŞ kararları karşısında taraflı davranmaktadır. YAŞ kararları İÇ YARGI'ya tamamen kapalıdır. Yargılama olmaksızın yargı kararı varmış gibi davranılamaz.

Yargı da savunma da eşit olmalı derken Sayın yargıç YAŞ mağdurlarının savunma hakkı olmadığının maalesef hala farkında değil veya olayı saptırmaya çalışmaktadır. Sayın Yargıç ...! Mensubu olduğunuz AİHM Üyeliği sürecinde elinize gelen davalarda Türkiye'deki iç yargı sürecini sorguladınız mı acaba.

Özellikle 1997 sürecinde YAŞ kararları ile Re'sen emekli edilen personelden kendi birliklerinde de savunma alınmaksızın gizli, imzasız tutanaklara dayanılarak personelin TSK ile ilişikleri kesilmiştir. Bu durum tamamen şahsi uygulamaların sonucunda bu duruma gelmiştir.
Evet ibadet yasak değildir. Namaz kılanın seccadesini kimse kaldırıp atmaz ama arkasından öyle bir yazı yazarlar ki AİHM bile ne olduğunu anlamaz. Vicdanları sönmemiş olanlar ne demek istediğimi sanırım anlayabilirler.

Pek çok YAŞ mağduru bu konuda aynı şeyleri söylemektedirler. Kendilerine direk baskı yapılmamış veya yapılmıyormuş gibi gösterilmiş olabilir, arka planda yapılan yazışmalar bu durumun aksini göstermektedir. Personel hakkında özellikle 1996

yılında emri vakilerle bilgi toplanmış, eş ve 12 yaşından büyük kız çocuklarının fotoğrafları istenmiştir. Halbuki personelin eş ve çocuk durumları zaten bilinmektedir. Verilen sağlık fişleri ve kimliklerde kullanılan fotoğraflar ile 1996 yılında istenen personel formlarında kullanılan fotoğraflar farklı değildir. Bu formlar tamamen istihbarat amaçlı kullanılmıştır. Bu aşamada personele baskı yapılmadığı doğrudur fakat alınan personel formlarının asıl amacı personelin fişlenmesi olup arkasından uydurma raporlarla personelin TSK'dan ilişikleri kesilmiştir. Bu formlar 28 Şubat sürecini tetiklemek amacı ile kullanılmıştır.

İç yargı yolu kapalı olduğu için personel bu konuda kendini savunamamış ve adil yargı sürecinden yararlanamamıştır.

Sayın yargıcın yaptığı açıklamalardan öyle anlaşılıyor ki bu süreci kendisi de AİHM gözü ile izlemekte ve hakikatlerden uzaklaşmaktadır.

Yargıya kapalı olan ve savunma hakkı olmayan bir süreçten hakiki bilgi ve belgeler elde edilmesi mümkün değildir.

Savunmasız yargı adalet ilkesine aykırıdır.

Savunma olmadan, eli, dili, gözü, kulağı kapalı birini suçlayıp cezalandıramazsınız.

Bu adaletsizliğin önüne geçilmesi için YAŞ kararları yargıya açılmalı ve mağdur olan personele savunma hakkı verilmelidir.

Bu gün Türkiye'nin geldiği süreçte Orduya ve Millete kurşun sıkanlar açılım süreçleri ile sorgulanmadan affedilirken ömrünü TSK'ya veren personelinden savunma hakkı esirgenmektedir. YAĞ mağduru pek çok personel bizzat teröre karşı savaşmış içinde yaralananlar olmuş olmasına rağmen dine karşı takınılan taassup dolayısı ile bu yararlılıklar gözlerden silinivermiş değeri sıfıra indirilmiştir.

TSK'dan YAŞ sebebi ile ihraç edilenlerin gerçekte ne durumda olduklarının anlaşılması ve gerçek adaletin yerini bulması için kararlar yargıya açılmalı ve asıl suçlular cezalarını bulmalıdır. İftira atanların iftiraları ve sahte belgeleri artık gün yüzüne çıkmalıdır.

Bunu da ancak adil mahkemeler başarabilir.

Kendi adaletimiz kendi mağdurlarımızın hakkını veremiyorsa AİHM'de hak aramanın anlamı yoktur.

Ahmet TÜRKAN -25 Ekim 2009

---

[1] http://www.haber7.com/haber/20091024/YAS-kararlarinin-AIHMden-donus-nedeni.php (25.10.2009)

ÖĞRETMENİN UTANDIRAN MESAJI!

Öğretmenin Halime'nin önlüğünün üzerine koli bandı ile yapıştırdığı not utandırdı.

Tokat'ın Zile ilçesindeki bir köyde eğitim gören ana sınıfı öğrencisi Halime'nin önlüğünün üzerine koli bandı ile yapıştırılan öğretmenin yazdığı not eğitim sistemizdeki içler acısı durumu gözler önüne serdi.

Zile ilçesinde bağlı bir köyde eğitim gören ana sınıfı öğrencisinin önlüğünün üzerine koli bandı ile yapıştırılan not dikkat çekti.

Evren Köy İlköğretim okulu anasınıfına giden 6 yaşındaki Halime isimli öğrencinin önlüğünün ön tarafına koli bandı ile yapıştırılmıış olan "İhtiyaç listesinde alamadığınız eksiklikleri lütfen biran önce temin edip gönderin' şeklindeki not dikkat çekti.
Halime, annesine göstermesi için öğretmenin not kağıdı yapıştırdığını söyledi.[1]

EVEEEEET……
Halime 6 yaşında
Daha dünyayı tanımaya çalışıyor….
Halime'yi ve ihtiyaçlarını okula gönder…..
Halime 10 yaşında
Konya'nın yerini öğrendi ama Hanya'dan habersiz
Halime'yi ve ihtiyaçlarını okula gönder……
Halime 14 yaşında
Halime Hanya'yı da öğrenmeye başladı…
Halime'yi gönder ama başını örteyim deme….. ha bu arada ihtiyaçlarını da gönder……
Halime 18 yaşında başarılı bir öğrenci.
Artık Hanya'yı ve Konya'yı ezbere biliyor. İrade sahibi…
İyi bir üniversite kazandı. Kendi hür iradesi ile başını örttü.
NOT:
Ne Halime'yi ……..ne ihtiyaçlarını……. gönderme………
İSTEMEZ…..

Bu zihniyetten utananlar parmak kaldırsın…
Benim parmağım hep havada….
Halime zavallı…….
Halime fakir……..
nereye istersen oraya gider… Türkan Saylan zihniyetliler. Canan Arıtman'lar daha niceleri senin üzerinden nemalanacaklar….
Halime hür iradesini kullanmak isterse…
Önüne rampalar ve dik yamaçlar bir anda çıkıverir…..
Halime ne zaman gür sesini duyuracak…
Bu utancı giderecek kim?
Ses duyan varmı?

Bu ızdıraplar dururken son bir gayretle çocuklarını okutmak isteyen anne ve babalar çocuklarınızı okula gönderin. İhtiyaçlarını da göndermeye çalışın. Şimdi çocuk sizin…

Ama büyüyüp hür iradesi ile bir şeyler yapmaya başlarsa…

Nereye koyduğunu sen de bulamazsın…

Eğer derin sisteme entegre olursa okumasına fırsat verirler ama ihtiyaçlarını göndereceksin…

Yok kendi hür iradesi ile ayakta durmak isterse; ihtiyaçlarını göndermen bir işe yaramaz.

O zaman ne ihtiyaçlarını nede kendisini o kapılardan içeri sokamazsın….

Ahmet TÜRKAN- 31 Ekim 2009

HİTLER ONUR ÖYMEN TUNCELİ SOKAKLARINDA

Onur Öymen, mevcut terörle mücadelenin devam etmesini savunurken buna, 1937'de kanlı şekilde bastırılan Dersim isyanını örnek gösterince ayağa kalkan Tuncelililer, Öymen'i 'Hitler'e benzeten afişleri şehrin sokaklarına astı.

Öymen, mevcut terörle mücadelenin devam etmesini savunurken buna, 1937'de kanlı şekilde bastırılan Dersim **isyanını örnek göstermişti.**

Öymen nedendir bilinmez bir türlü dar kalıplarından kurtulamıyor. Sayın Başbakan'ın İsrail Cumhurbaşkanı'na haddini bildirdiği ve kamuoyuna "One minute" olarak yansıyan olay sonunda " ADAMA BUNU HESABINI SORARLAR" demişti. **O zaman kaleme** aldığım yazımda yıllarca yurtdışında Ülkemizi bu zihniyetle mi temsil ettiniz diye sormuştum.

Evet yine soruyorum. Sayın Öymen yıllarca Ülkemizi yurt dışında bu zihniyetle mi temsil etiniz.

Zulmün, kanın, insanları üzmenin. Anaları ağlatmanın neresi masum olabilir ki.

Türkiye bu güne kadar vatandaşları ile düşman olmadı. Yapılan mücadele halka karşı değil terör örgütüne karşı bir mücadele idi ama iyi yönetilemediği için Kürt halkı maalesef terör örgütünü sahiplenme aşamasına gelmiştir.

Terör örgütünün yapısından ve algılamadan kaynaklanan bir mücadele maalesef ters tepmiştir. Mücadele şeklinin sorgulanması gerekir ki şu anda yapılmak istenen budur. Terörün savunulacak bir tarafı olamaz. Nitekim Kürt halkının yaklaşımı da terörün bitmesinden ve huzurlu yaşamdan tarafadır.

Maalesef siz bulunduğunuz CHP zihniyetinin dar kalıpları içinden bu durumu göremiyorsunuz. Görmeye çalışmak gibi bir gayretiniz de yok.

Şu anda sadece siz değil maalesef MHP de bu işi aşırı milliyetçiliğe çevirerek süreci tıkama aşamasına getirmeye çalışmaktadır. Türk Milleti ve üniter devlet olmak ile iç unsurların arasındaki farkı anlayamamak başka şeylerdir.

Bunların karıştırılması ve yok sayılması mozayiği okuyamamaktır. Türkiye bir bütündür. İçinde bulunan tüm unsurları ile bir bütündür.

Evet bu ülke Türkiye Cumhuriyeti olarak kuruldu ve öylece kalacaktır. İç dinamikleri bozmaya varan ayrımcılığı neden körüklüyorsunuz ki.

Bırakın insanlar kendi unsurlarına sahip çıksınlar. Kendi törelerini yaşatsınlar. Bu folklorik mozayiği bozmak istemenin bir anlamı yoktur. Bu kültürdür. Pek çok ülkede insanlar yerel diller kullanmaktadır. Fakat ana dil tektir.

Türkiye'de de böyle kabul edebilmenin neresi sakıncalıdır.

Selçuklular zamanında da farklı unsurlar vardı ve Türkçe ana dil olarak kabul edildi.

Osmanlılar zamanında da pek çok dil vardı ama kullanılan ana dil, yani yazışma dili Türkçe idi.

Bunları neden görmezden gelmek gibi bir handikapın içindesiniz.

Ana dilimiz Türkçedir. Yazışma dilimiz Türkçedir. Vatanımız Türkiye'dir.

Bu böyle bilinmelidir.

Tüm halkımızla huzur içinde yaşamak ve unsurlar arasındaki farkı mozaiğin desenleri olarak görmek ….

Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olmanın gereğidir.

Ahmet TÜRKAN- 13 Kasım 2009

HEPAR YA DA OSMAN PAMUKOĞLU

Bir süredir Emekli General aynı zamanda HEPAR (Hak ve Eşitlik Partisi) Genel Başkanı Osman Pamukoğlu'nu izlemeye çalışıyorum. Belki de izleyemiyorum. Çünkü her gün başka bir yerde.
Oldukça sert söylemleri var. Sanıyorum asker olmanın verdiği rahatlıkla, hatta denetleme taburunda toplu erata ders verir gibi bir havası var. Bu millet askere olan saygısından dolayı Paşalarını toplu erat gibi dinleyebilir ama sandık başında vicdanını dinler.
Evet… Sürekli talimatlar veriyor.
Yüksek frekanstan konuşmalar yapıyor.
Mesajlar popülist. Yani tribünlere oynuyor.
Henüz hiçbir seçime girmemiş, gerçek rengini göstermemiş, önüne geleni renklendirip, fişlendiriyor.
Onu asacaz,
Şunu yakacaz,
Ha..onu mu bir dakika, asalım gitsin… babından mesajlar…
Anayasayı değiştirecez,,,
İdamı geri getirecez…
Gençlere evlenme yardımı yapıcaz…..
Yolunu bulanlara yolsuzluk mahkemeleri kuracaz.
Yolsuzluk mahkemeleri var aslında….Yolu bir bulsalar o yolsuzların canına ot tıkayacaklar ama. Yol kapalı…..
Kanatlardan göz açıp işleri düzene koyamıyorlar ki…..
Hortumculara bir şey yok herhalde onlar kurtuldu yine.

Bir kısım medyaya sert mesajlar var ama ismini sap mı saman mı şeklinde şifreli veriyor ki kim olduğu anlaşılmasın.
Yani ileride ola ki bir şey beceremez sek... İsmi gizli kalsın ki millet adını hatırlayıp da bizden hesap sormasın.
Hesabı biz sorarız. Size ne oluyor ki...
Demirel siyasetine çok benzemeğe başladı.
Yusyuvarlak, tostoparlak mesajlar. Herkes nereye çekmek isterse oraya gider.
Kimse üzerine alınmasın....
Anayasayı değiştirmek:
Burada biraz durup işi asıl sahibine soralım. Bakalım öyle durup duruken Anayasa değiştirilebilir mi.

Evet 367 Sabih Bey.

S - Hukuk hakkında ne buyuruyorsunuz. Anayasayı değiştireceklermiş.
C- Aslında hukuk herkese lazım (Uğur DÜNDAR ile yaptığı TV sohbetinden alınmıştır)
S – 2012 de Cumhurbaşkanlığı seçimi var. Cumhurbaşkanlığı seçimi hakkında ne düşünüyorsunuz.
C - Tayyip Cumhurbaşkanı olamaz.
S - Kim olur peki.
C - Zamanı gelince bir kulp bulunacaktır, hukuk sistemimiz bu konuda sağlamdır. Oraya koyduğumuz çıtır maddeler sayesinde zamanı gelince çıtırtıyı duyarsınız.
S – Pek çıtırtı değil baya bi gürültü oluyor....
C – Hukuk adına bu kadar gürültü normal.
S – Neden bizim Ülkemiz de de her şey normal rayında gitmez..?
C – Türkiye bir hukuk devletidir.
S – Biliyoruz da diğer ülkelerde hukuk yok mu. İngiltere'de anayasa yazılı bile değil ama kurallar işliyor.
C – Bu konu siyasilerin işi. Ben hukuk adamıyım.
S – Neden siyasete müdahale ediyorsunuz o zaman. Kurun bir parti, siyaset yapın. Bakın Pamukoğlu'na. Aslanlar gibi mücadele ediyor......
C - ....

Görüyorsunuz Sayın Pamukoğlu Anayasayı biraz zor değiştirirsiniz.
Yalnız burada tekrar hatırlatmakta yarar var. Bunun ilk şartı seçimlere katılmak. Yeterli oy almak. Mecliste grubu bulunmak
Ve de Ana muhalefet Sayın Baykal'ı Anayasa konusunda ikna etmek.
Yani her şey sizin kurduğunuz hayale uygun gelişirse.
Önümüzde ki 100 yıl Baykal Ana Muhalefet, 367 Sabih Bey ise Fahri muhalefet olacağı için önümüzdeki 100 yılda idare edeceğiz artık. Değişiklik falan yok. Sayın Demirel DP'nin başına geçer de siyasete geri döner se..... Bu süreyi 250 yıla falan uzatabilirsiniz.
Benden söylemesi.

Ahmet TÜRKAN – 22 Kasım 2009

BEN DÖVERİM, AMA DÖVDÜRMEM

Biz çok garip bir milletiz. Her konuda acaiplikler ve gariplikler yapmakta üstümüze yok. Kendimize, birbirimize reva gördüğümüz pek çok tavırları başkasından gördüğümüzde hemen bir tuhaf oluyoruz.

Unuttuğumuz milli ve manevi duygularımız şevke geliyor.

İştahımız artıyor ama, saman alevi gibi. O anlık belki, arkası yok.

Fransa'da bir Müslüman kız başörtülü okula alınmıyormuş. Hemen sesimiz yükseliyor. Vay nasıl yaparlar. Boykot…., mallarını almayalım,,,

Danimarka'da Peygamber Efendimiz (A.S.M.) 'e hakaret içeren karikatürler çizilmiş.,,,,

Vayyyy , mallarını boykot edelim,, görsünler dünyanın kaç bucak olduğunu….

İsviçre minareden rahatsız oluyormuş….

Vayyyy,… Paralarımızı çekelim,,, Finans krizi neymiş görsünler….

Ey Arap ülkeleri siz de paralarınızı çekip bizim bankalarımıza yatırın. Eeee, birazda biz nasiplenelim.

Çok güzel bir fikir ve fırsat aynı zamanda…

Tamam da bunların benzerlerini biz bu ülkede sürekli yaşıyoruz zaten…

Kızlarımız başörtülü olarak üniversitelere gidebiliyorlar mı…..

Hayır…Kamusal alan…..Yasak…..

Müslümanız, Resulallah'a (A.S.M) gereken saygıyı gösteriyor muyuz…..

Türkiye laiktir laik kalacak…

Ne alaka.

Laiklik dinin serbestçe yaşanması, dinin devlete, devletin dine karışmaması değil mi….

Evet ama….. Müslümanlar ileri gidiyor…

Mahalle baskısı falan…Külli yalan…

Ne kadar ileri orası meçhul….,

Türkiye'de minareye, ezana saygı tam mı acaba….

Minarelerdeki ezan sesini neden kıstık. Minarelerin boylarını neden kısalttık…

Laik komşular rahatsız olmasın diye….

Sabah uykuları kaçmasın diye….

Hristiyan dünyası da aynı duygularla rahatsız oluyor zaten….

Başbakan Erdoğan'ı minare şiiri yüzünden mahkum etmedik mi….

Gülerim ağlanacak halimize…

Allah milletimize basiret ihsan etsin… Anlayış ihsan etsin….

İnşaallah önce kendimiz düzeliriz. Sonra başkalarının düzelmesini rahatlıkla isteyebiliriz.

Hele kendimize iğneyi bir batırıverelim.

Çuvaldız kolay….

Ahmet TÜRKAN – 02 Aralık 2009

CHP KOMUTANI ZORGENERAL DENİZ BAYKAL

Hiçbir taşın altına elini koymamış olan CHP Komutanı Zorgeneral Deniz Baykal açılım sürecini tıkamakla meşgul. CHP'nin diğer alt kademe komutanları ise darbe günlüklerine yeni maddeler ilave etmeye çalışıyor.

Yapılan açıklamalar saçmalıklardan başka bir şey değil.

"CHP Milletvekili Korkmaz, ''Halkın, müdahalenin zaruri hale geldiğine karar vermesi durumunda darbenin olacağını'' söyledi.
Key ödemelerine ilişkin kanun tasarısının görüşmelerine ''darbe'' tartışmasıyla başlandı. CHP İstanbul Milletvekili Esfender Korkmaz'ın sözleri tartışmaya neden oldu.

CHP İstanbul Milletvekili Esfender Korkmaz, ''Halkın, müdahalenin zaruri hale geldiğine karar vermesi durumunda darbenin olacağını'' belirtirken, AK Parti Kocaeli Milletvekili Fikri Işık, ''12 Eylül'e zemin hazırlamak için binlerce genç toprağa gitmedi mi? Darbeler iktidara değil, demokrasiye karşı yapılır'' dedi.

Esfender Korkmaz'ın kabul edilemez sözleri: ''Halkın tek güvendiği orduya karşı da maalesef, asimetrik propaganda yapılmaktadır. Halkın yüzde 85'i orduya güvenmektedir. Bu kaosları kim çözecek? Eğer siz çözebilseydiniz bu kaosları oluşturmazdınız. Hiçbirimiz bu kaosu istemeyiz. Ben demiyorum ki Türkiye'de illa müdahale olsun. **Ama halk müdahalenin zaruri hale geldiğine karar verirse olur.** Bunu halka söyletmeyin. Eğer halk Türkiye'de bir müdahale gerektiğine inanırsa... Elbette kimsenin gönlü buna razı değil. Eğer halk Türkiye'de kaosun çözülmediğine kanaat getirir ve bu siyasi kaos içinde çözüm olmayacağına kanaat getirirse ve buna mecbur kalırsa bir müdahale istemeye.... Bundan hiçbirimiz hoşnut olmayız. Böyle bir müdahale olmadan biz çözeriz. ABD'den yardım isteyerek, iç sorunlarımızı çözemeyiz.'' CHP'li Korkmaz, AK Parti sıralarından laf atılması üzerine, **''Ergenekon'un hesabını da soracağız''** dedi."

Siz elinizi sakın ola taşın altına koymayın, sakın ola açılıma destek vermeyin. Şehitlerimize acımış üzülmüş görünün ama bıyık altından gülmeye AKP bitti koçum demeye devam edin.

Bu problem sadece AKP'nin problemimidir…? Sayın Zorgeneral.

Sonsuz muhalefet içgüdünüzle ne zaman bir yaraya merhem olacaksınız. Ne zaman darbe kızıştırmalarından vaz geçeceksiniz.

Hem 12 Eylül darbecilerini yargılayalım diyeceksiniz, hem de darbe çığırtkanlığı yapacaksınız. 28 Şubat'çıları destekleyeceksiniz.

Ergenekon hayal diyeceksiniz. Ama komutanlarda hesap verir diyeceksiniz. Herkes kanun önünde hesap vermeli derken başka hesaplar peşindesiniz gibi.

Sorun bakalım 367 Sabih Bey bu konuda ne buyuruyor.

Bir kulp bulmuştur belki. Ama sırası gelmeden söylemez.

Şunu unutmayın Sayın Zorgeneral, dünya üzerinde 2 tür savaş yapılmıştır bu güne kadar.

- Din savaşları
- Rant savaşları. Evet din savaşlarında da bir tarafın rantının kaybolması yüzünden sonuçta rant savaşına dönüşmüştür.

Bu gün içinde bulunduğumuz süreç rant savaşı değil de nedir. Asala'nın bittiği gün PKK terörü başlamıştır. Bu terör bazı güç ve çıkar odakları tarafından Ülkemizin başına sarılmıştır.

Bunu sizde çok iyi bilirsiniz, PKK terörünün en yaygın olduğu Güneydoğu Anadolu Bölgesi terör öncesinde de sınır kaçakçılığının en üst seviyede olduğu bölge idi. PKK terörünün devam ettiği sürede de kaçakçılığın ana üssü olarak devam etmektedir. Bu sürecin devamı rant için olmazsa olmazdır. Başka türlü rantiyeciler oralarda at koşturamazlar.

Bu durum ABD kaynakları tarafından açık-açık yayınlanmıştır. PKK terörü biterse rantın nasıl paylaşılacağına kadar ince hesaplar yapılmaktadır. PKK'nı ABD bankalarındaki parasının hesabı yoktur. Bunu görmezlikten gelemezsiniz.

Çok merak ediyorum bu rant savaşından kazancınız nedir.

Evet aynı soruyu Sayın Bahçeli'ye de soruyorum. MHP'nin bu rant savaşından kazancı nedir.

PKK ve yandaşlarının bu kadar azıp sapmasının sebebin i anlayabilirim. Çünkü rant çeşmeleri kesilecek. Bu gün elebaşı rolündeki pek çok terörist sıradan adamlar durumuna düşecek. Önlerinde tir-tir titreyen yandaşları artık onlara selam bile vermeyecek.

PKK'nın meclisteki temsilcileri belki Meclise bile giremeyecekler. Bunlar rant kaybıdır ve bunun bitmesini istememeleri çok normal.

Sizin zorunuz nedir. Allah aşkına adam gibi bir mazeret bulun.

Sayın Başbakanım ve Sayın İçişleri Bakanım. Lütfen süreci iyi yönetin. Şu anda süreci kontrol altına alamadığınız görülmektedir.

Açılım fikri kesinlikle doğrudur.

Ama iyi yönetilmelidir.

Sürecin başladığı tarihten itibaren bir Milat belirleyin.

Bu açılım tamamlanıncaya kadar gerekirse Olağanüstü Hal Mahkemelerini devreye sokun ve teröre karışanları, yardım ve yataklık edenleri Harp Mahkemeleri Kanununa göre yargılayarak en şiddetli cezaların verilmesinin yolunu açın.

Başka türlü durduramazsınız.

Bu süreç başka türlü yönetilemez.

İçinde bulunulan durum adı konulmamış bir rant savaşıdır. Taraftarları PKK içinde kümelenmiş ve Kürt toplumunu alet etmektedirler. Kürt sorunu ile uzaktan yakından alakası yoktur. Her şeyden önce terörist başı Kürt değildir. Yapılan araştırmalar bunu açıkça göstermektedir.

Terör sorunları çözmeyecektir. Açılıma karşı olanlar neyin yanında olduklarını bir kez daha düşünmelidirler.

Ahmet TÜRKAN- 09 Aralık 2009

DANIŞTAY'DAN KATSAYI KARARI

Danıştay, YÖK'ün katsayı kararı itirazını karara bağladı.
Danıştay, YÖK'ün katsayı kararına yaptığı itirazını reddetti...

Evet sonuç şaşırtmadı. Tahmin edilen gibi. Farklı olsaydı şaşkınlıktan küçük dilimi yutabilirdim. Her neyse.

Olayı iyi bir analiz etmeden sonuca varmanın ne demek olduğu konusunda biraz kafa yoralım.

Anadolu Liselerinden mezun olanların ÖYS kazanma oranları nelerdir?

Sosyal Liselerin ÖYS kazanma Oranları nelerdir?

Fen Liselerinin ÖYS'yi kazanma oranları nelerdir? (Bu sorunun cevabını kopya olsun diye ben vermek istiyorum. Evet… neredeyse tamamı. Başka cevap yok)

İHL'lerin ÖYS kazanma oranları nelerdir?

Meslek Liselerinin ÖYS kazanma oranları nelerdir?

Düz Liselerin ÖYS kazanma oranları nelerdir?

Meslek Liselerinin ve Düz Liselerin müfredatında hangi dersler var?

Düz Lise mezunlarının bir işe yaramaları için ne yapılması gerekir?

Düz Lise Mezunu olup bir üniversiteye yerleşemeyenler hangi kurslara gitmek zorunda kalıyorlar.

Düz lise mezunları Üniversiteyi kazanamayınca hangi iş kollarına talip olmak zorunda kalıyorlar.

Güvenlik personeli olmak için istenen krtiterler nelerdir?

Türkiye'de kaç Üniversite var? Devlet, özel, vakıf…

Kaç Fakültenin öğrenim süresi 4 yıllık? Uydurma olmamak şartı ile…..

Hangi Üniversite mezunları iş bulma sıkıntısı çekmiyor?

Hangi üniversite mezunları iş başvurularında kaale alınmıyor, mülakata dahi çağrılmıyor?

Türk Üniversiteleri Dünya klasmanında neredeler?

Türk Sanayisi Üniversitelerden yararlanabiliyor mu?

Akademik yayınları Sanayimiz ve Türk halkı nasıl takip edecek?

Üniversitelerin İnternet sitelerinde neden toplumu aydınlatacak bilgi ve belgeler yer almıyor.

Liseler Üniversitelerin tabanını oluşturması gerekirken neden ısrarla DÜZ adamlar yetiştirilmeye çalışılıyor.

Sanayi kalifiye elemanlar bulamazken DÜZ adamlar yetiştirilmesinin hikmeti nedir?

Bu yıl Üniversite sınavına kaç öğrenci başvurdu, bunların kaçı Üniversiteli olabilecek?

Bu sayının içinde AÖF' nin oranı nedir? (AÖF' ye genelde çalışanların devam ettiği göz ardı edilmemelidir.)

2 yıllık Yüksek okulların mezunlarının büyük bir bölümü neden daha sonra AÖF'ye devam etmek zorunda kalıyor?

Bu soruların cevabını Sayın YÖK başkanı biliyordu ki, katsayı adaletsizliğinin kaldırmak, çalışana, başarılıya öncelik vermek istedi.

Sayın Danıştay üyeleri bu sorularım size.

Cevaplarınızı klasik metotla (TEST USULÜ GEÇERSİZDİR) cevaplandırıp yayınlayabilir misiniz?

Lütfen… Türk halkı olarak bu soruların cevabını bilmek istiyoruz….

Eğer cevabınız yok ise…. kaldınız….Hem de bütünlemesi olmayan bir sınavdan….

Ahmet TÜRKAN – 11 Aralık 2009

TSK VE DİYANET'TEN TRABZON MESAJI

Mekân ortak.
Mesaj ortak,
Dert ortak,
Derman ortak.
Dertli ortak,
Dermanı verecek olan aynı.
Başka mercilere başvurmak boş.
Fark söylemlerde.
Fark üslupta.
Asker sert diplomasi mesajları veriyor.
Muhatabını itaate zorluyor.
İkna olmayanı ikna olmak zorunda bırakırım, itaatsize, boyun eğmeyene taviz vermem diyor.
Adalet, hukuk, kardeşlik, ortak noktalar.
Diyanet yumuşak,
Kardeşlik mesajları yumuşak,
İkna etme usulü zorlama değil vicdan adresli.
Birlik ve beraberliğe en çok muhtaç olduğumuz bu günlerde vicdanın sesi ile otoritenin sesi aynı mesajları veriyor.

Ayrımcılık olmasın, terör olmasın, insanlar adaletten yana, insani değerlerden yana çıksın.
Asker milli birlik ve beraberlik mayasını Türk olmakta buldu.
Diyanet birlik ve beraberlik mayasını İslam olmakta buldu.
Fark, birleştirici mayanın algılanmasıydı.
Asker, milli ve manevi değerleri İslam merkezli görmek istemedi.
28 Şubat sürecinde İslam diyenlere, manevi değerler diyenlere post modern darbe yaptı. Laiklikten dem vurdu, laiklikten taviz vermedi.
İçindeki darbecilere sessizce arka çıktı.
Batı çalışma grubunun kaynağı olan Deniz Kuvvetlerinin vurucu gücü olan Oruçreis Fırkateyni'nden seslenmeyi yeğledi.
Diyanet Merkezi otoritenin temsilcisi olan valilik makamından seslenmeyi tercih etti.
Asker terörü ve işbirlikçilerini hizaya gelmeye çağırırken eleştirilere sabrının olmadığını açıkça beyan etti.
Diyanet kimseyi tehdit etmeden akıl ve vicdan çizgisini gösterdi.
Ulusların kardeşliğinin din duygusundan kaynaklı olduğu mesajlarını verdi.
Asker tehditkârdı. Diyanet yatıştırıcı.
Asker hukuktan ve adil yargılamadan bahsetti, fakat YAŞ kararlarının neden yargıya hala kapalı tutulduğunu izah etmedi. Adalet herkesin kanunlar önünde eşit olduğu, eşit yargılandığı, yargısız infazların yapılmadığı sistemlerin adıdır.
Sosyal Hukuk devleti birilerinin ötekilendiği, inançların sorgulandığı, inançlıların garnizonlara sokulmadığı sistem değildir.
Sosyal hukuk devletinde askeri okullara girmek için dinden soyutlanmak şart değildir.
Öğrencinin sınav kartında anne babasının fişlendiği sistem değildir.
Asker bunlardan uzak durdu. Bunlara açıklık getirmedi.
İzahını yaptığı değerler eksikti.
Maneviyatın olmadığı bir millet -millet olmaktan uzaktı, ama bunlar dikkate alınmadı.
Terörü lanetlerken, iç dinamizmi baltalayan darbeci zihniyetten bahsetmedi.
Kâğıt parçası dediği ıslak imzalı belgeye hiç dokunmadı.
Terörü lanetlerken siyasi otoriteyi tehdit etmekten geri durmadı.
Şehit olan erlerimiz hakkında sorulan sorulara, sormayın, sorgulamayın mesajı verirken, kusurlular varsa araştıralım, bu kusur tekrar etmesin diyemedi. Hâlbuki asker hatalardan ders almalıydı. Strateji ve tecrübe bilimi bunu gerektirirdi.
En azından gönüllere su serpebilirdi bunu yapmadı.
Olsun, her şeye rağmen biz Peygamber Ocağı olarak gördüğümüz Muhteşem Ordumuzu seviyoruz ve güveniyoruz.
Artık hizipçilere, fırsatçılara, devletin ahengini bozmaya çalışan Batı Çalışma Gruplarına, Ergenekonculara, Çiçeklere vesairelere daha fazla tahammülümüz kalmadı.

Kamu vicdanını yaralayan darbecilerin, cuntacıların temizlenmesi ve askerin aklanmasını istiyoruz.

Muasır medeniyetler seviyesine çıkmak için adaletin, hukukun, manevi değerlerin ön plana çıkartılmasını istiyoruz.

Güçlü ordumuzun silah ithal eden değil, silahını üretip gerekirse ihraç edecek gayret ve bilgide olmasını istiyoruz.
Zalimlerle ne ortak tatbikat, ne de silah alışverişi olmasın istiyoruz. Türkiye'mizde yaşayan herkese güven versin, zalimlere, düşmana korku salsın istiyoruz.
Allah-Allah dedikçe düşman titresin, kahraman ordu şahlansın istiyoruz…

Ahmet TÜRKAN- 17 Aralık 2009

29 ŞUBAT

Batı Çalışma Grubunun Jandarması Emekli Tümgeneral Osman Özbek meydana çıktı.
28 Şubat'ta Zamanın Başbakanı Sayın Erbakan'a küfreden Özbek Paşa, zamanın Genel Kurmay Başkanı tarafından korunmuştu.
Malum kaçınılmaz sürecin sonu 28 Şubat'la neticelenmiş ve Başbakan istifa ettirilerek post modern darbe hedefine ulaşmıştı. Islak imzacı Çiçek Albay'da bu gün bir şekilde korunuyor.
Osman Özbek'in işlediği suç kendi iç meselemiz denerek kamufle edilmişti.
Bir Başbakana edilen küfür nasıl oluyor da TSK'nın iç meselesi oluyor.
Aynı Paşa bu gün çıkıyor Cumhurbaşkanı Erbakan'dan daha tehlikeli diyebiliyor.
Daha az tehlikeli olan Erbakan'a küfreden biri gizli kapılar arkasında Cumhurbaşkanı için başka neler söylüyordur.....
Millet olarak ettiği küfürleri kendisine iade ediyoruz. Saklasın zamanı gelince turşu kurar.
Başbakan'a sucukçu, muhasebeci diyen biri, Büyükanıt Paşa'ya da Küçükanıt diyebiliyorsa Sayın Genelkurmay Başkanı'na da söyleyebilecek bir şeyler buluyordur.
Evet; Batı çalışmacılarının doğusunu temsil eden emekli paşa hakaret etmeye devam ediyor.
Bu gücü nereden buluyor peki?
İnsanlara hakaret etmek için mi TSK'nın en üst makamlarını işgal ettiler?
TSK'nın en üst seviyesi Devletin en üst seviyesine nasıl hakaret edebilir, hatta küfredebilir?
Bu durum şiddetle cezalandırılmayı gerektirmez mi?
Bu İç Hizmet Kanun ve yönetmeliğine göre üste hakaret ve saygısızlık olarak disiplin cezası olabilir, ama işin içinde Başbakan var, peki ama aynı zamanda TCK'yı da ilgilendirmez mi?
Peki TCK maddelerine göre yargılanmayı gerektirmez mi?
Dininin gereği ibadeti yapan disiplinsiz de küfreden disiplinli mi?
Bu anlayış hangi kanuna dayanır?
Sayın Genel Kurmay Başkanı Çiçek Albay hakkında gerekenleri yapsaydı,
28 Şubat'ın Genel Kurmay Başkanı, Özbek Paşa hakkında gerekenleri yapsaydı, yaptığı terbiyesizliğin üstüne üstlük terfi ettirmeseydi, bu gün bu zıvanadan çıkmışlıkları dinlemek zorunda kalmayacaktık.
Islak imzamı, kopyamı, kağıt parçası mı demeye gerek kalmazdı. Herkes işine bakardı.
İsrail'e kaptırdığınız tank paralarının hesabını sorma cesaretiniz olurdu.
Bu ihaleye kim onay verdi?
Neden TSK'nın elindeki imkanları kan emicilere kaptırıyorsunuz?
Neden TSK bu işleri kendisi yapamıyor?
Neden Türk Sanayicisi bu işlerde göreve çağrılmıyor?
Bu işleri yapabilecek pek çok firma bulabilmek mümkün iken, neden milli servetimiz düşmanlarımıza aktarılıyor?
Sayın Özbek siyasette gözün varsa kurarsın bir parti siyaset yaparsın, ama insanlara hakaret etmeden.
Yok parti kuramam diyorsan Pamukoğlu Paşanın kurduğu partiye giresin. Kendine bir yer bulursun.
Hem anti Amerikancı hem Amerikan sempatizanı olmak gibi gafletlerden de kurtul artık.
Deve misin, kuş musun anlayalım....
Asker ne zaman siyasete el atmış ise kaos olmuştur.

Osmanlı'nın en kudretli hükümdarı Fatih zamanından tutun, İttihat terakkiye kadar, Cumhuriyet döneminde takriri sükun döneminden tutun, 60,71, 80 ve ne yazık ki 28 Şubat 97 ye kadar, askerler bir türlü siyasete müdahale etme içgüdüsünden kurtulamadılar.
Aslında bu işi daha profesyonelce yapabilirsiniz.
Harp akademilerini siyaset akademilerine çevirin veya ayrı bölüm açın….
Siyasileri TSK yetiştirsin.
Parti yok….
Tüm bakanlıklar içinde bölümler açarsınız.
Müsteşarlar da Encümen-i Daniş'ten…
Ergenekoncular kendilerine iş arasın…
Valilik ve yerel yönetimlerle de takviye ettiniz mi bu iş tamamdır.
Neden 5 yılda bir seçim. Neden o kadar sandık. Cumhurbaşkanlığı seçimi de cabası.
367 ile kim uğraşır….
Sırası geleni bakan yaparsınız.
Çok sırası geleni de Cumhurbaşkanı….
Gel keyfim gel…
Her yıl 30 Ağustos'ta yenilersiniz.
İstemediğiniz hiç kimse bakan olamaz.
Özelleştirmeleri yasaklarsınız.
Çok özel firmaların başlarına da emekli paşaları Yönetim Kurulu Başkanı, Genel Müdür veya CEO tayin edersiniz. Ekonomi de paşa-paşa yürür.
(Küçük bir not: 28 Şubat'çı Teoman Koman Paşanın Yönetim Kurulu Başkanı olarak görev yaptığı Banka Batmıştı)
23 Nisan'ları Meclis yerine Genelkurmay'da kutlayıp paşalarımızın çocuklarına da temsili makamlar verip onore edersiniz.
Halk memnun, siz memnun, ekonomi rayında, terör bitmiş, AB düz gitmiş. ABD bile sizin önünüzde resmi geçit yapar…….
Bu durumda ne Şam'ın şekeri ne Arap'ın yüzü…
Acaba böyle olur mu…….
Hiç sanmam….
Sadece hayal olur.
Bu zihniyetle gidersek de 28 Şubat'lara takılır kalırız…..
Bozuk takvim gibi…….
Mart yüzü göremeyiz.
Ancak 29 Şubat oluruz.

Ahmet TÜRKAN- 22 Aralık 2009

SUİKAST PLANCILARI SALAK MI….?

Baykal, Arınç'a suikast iddialarını inandırıcı bulmadı, "yumruk"tan sonra 7 puan kazanan İtalya Başbakanı'nı hatırlattı

CHP Genel Başkanı Deniz Baykal Hükümeti Berlusconi Sendromuna yakalanmakla suçlayarak, olaylar inanılmaz dedi.

''Bir sokağın adını bile aklında tutamayan, kağıda yazanlar, polisi görünce kağıdı yutmaya çalışanlar nasıl suikast yapacaklar? Bu çok inandırıcı değil'' diyen Baykal, olayın hızla aydınlatılması gerektiğini söyledi.

Peki Sayın Baykal bu durumda yakalanan Albay E.Y.B. salak mıdır. Hadi Albay salak'ta yanındaki Binbaşı da salak mıdır. Yani siz şimdi TSK'nın Albayına ve Binbaşısına salak mı demek istiyorsunuz.

Sayın Baykal çok üzülerek söylüyorum. Müthiş muhalefet içgüdünüz aklınızı dumur, gözünüzü kör etmiş. Türkiye siyasetine yazık ediyorsunuz. Bırakın Albayı ve Binbaşı'yı savunmayı.

"**TSK açıklayamadığı peç çok açıklama yaptı zaten."**

Bir de siz müdahil olup olayı içinden çıkılamaz hale sokmayın.

Olay yargıya intikal etmiş. Takip ediliyor. Bir yanlış anlaşılma var ise askeri personel herhangi bir problem yaşamadan serbest kalacaklardır.

Peki olay gerçek ise....

Sonra nasıl izah etmeyi düşünüyorsunuz.

Daha geçen haftalarda "Komutanlar da yargıya hesap vermeli" demiştiniz. Yaptığınız her açıklamada çelişkiye düşüyorsunuz. Partinizi tasvip etmediğim halde içine düştüğünüz duruma maalesef acıyorum.

Türkiye'de muhalefet bu kadar aciz mi?

İnönü'nün meşhur bir sözü vardı.

"MUHALEFET TASVİP ETMEZ"

Siz bu dersi iyi anlamış görünüyorsunuz. İktidar ak dese kara, kara dese ak demek muhalefet midir?

Neden yapılması gerekenler konusunda proaktif önerilerle gelemiyorsunuz?

Neden açılım konusunda daha önce savunduklarınızı inkar ediyorsunuz?

Neden ısrarla kışkırtıcı rolünüze devam ediyorsunuz?

Milli birliğimizi sağlamak dururken neden ısrarla yaralar açmaya, deşmeye çalışıyorsunuz?

İktidar partisinden daha atik davranıp yapıcı tavırlar sergilemek partinize puan kazandırabilecekken "NEDEN AVERAJINIZI " negatife çekmeye çalışıyorsunuz.

Sonra da seçimleri engellemek, 367 uydurmaları, saçmalardan seçmeler veryansın.

2002 den bugüne kadar bir tek proaktif proje sunamadınız. Yaptığınız her şey aleyhinize.

Yoksa AK Partinin gizli gücü siz misiniz? Bu işte bir gariplik var.

Ergenekon konusunda da hep muhalefet etmiştiniz ama son günlerde peş peşe itiraflar geliyor. Bakalım ilerideki günlerde bu konuda neler söyleyeceksiniz.

Merak etmeyin söylediklerinizi takip ediyoruz.

Kendinize de muhalefet etmezsiniz umarım.

Ahmet TÜRKAN- 24 Aralık 2009

AŞK VE ATEŞ

Malum ülkemiz son dönemde Globalleşen dünya ile birlikte oldukça sıkıntılı. Halk olarak bizlerde de pek çok sıkıntılar var. Ekonomik sıkıntılar, siyasi sıkıntılar, sabotaj planları, suikast planları. Darbe söylentileri vs. v.s.

Planlar gerçek diyenler, plan falan yok diyenler.

Elhasıl, herkesin her şeyi söylediği karmakarışık bir durum. Pek çok hüzün, elem, kaos, kısır diyaloglar. Anlamsız çekişmeler.

Bu hafta sonu biraz kafa dinlemek istedim. Televizyon yok, internet yok, gazete yok, radyo bile açmak istemedim.

Cumartesi akşam saatlerinde oturduğum yerden kütüphaneme bir göz attım. Bir hafta önce eşimle birlikte aldığımız Elif Şafak'ın AŞK isimli romanı kütüphanede en önde duruyordu. Sanki oku beni diye göz kırpıyordu. Yerimden doğrulup kitabı elime aldım. Bir iki sayfa bakayım neler var diye. Üstelik pembe kapaklı olanıydı. Basından izlemiştim, pembe kapaklı bayanlar için, gri kapaklı olan erkekler içindi.

Biz pembe kapaklı olanı almışız, sırf kapris yapıp gri kapaklısını almanın anlamı yok dedim. Bir kaç sayfa derken baktım ki kitabı yarı etmişim. Oldukça sürükleyici ve de bir o kadar ders verici. Pazar günü hafta sonunun işleri arasında her fırsatta okudum geç vakitte yaklaşık son 40 sayfa kalmıştı. Kalanı da planlı iş seyahatimde yolda okumak üzere çantama yerleştirdim. Pazartesi iş seyahatimde ilk işim arabada kalan kısmı tamamlamak oldu.

Okumayanlar için kesinlikle tavsiye ederim.

Bu arada da Sayın Elif Şafak Hanım'a teşekkür ederim. Eline, kalemine sağlık.

Kitabın özünde anlatılan Şems-i Tebrizi ile Mevlana Celaleddin-i Rumi arasında yaşanan muhteşem dostluk, Şemsin muhteşem görüşleri ve bir dost olarak Mevlana'nın kusursuz dostluğu, sadakati.

Hakiki aşkı anlamış iki dev insan. Bunun yanında hakiki ders alıp mecazi aşkı hakikiye çevirmeye çalışan diğer kahramanlar. Tavsiye olunur.

Dün bir arkadaşım ziyaretime geldi. Yani hem ticaret hem ziyaret. Öğlen arasına özellikle denk getirdi ki hem mesai kaybolmasın hem de rahat-rahat sohbet edelim diye.

Sonra ben müsaadenizi alayım, zaten ateş almaya gelmiştim dedi.

Onun üzerine meşhur Allah aşığı Behlül Dane'nin bir hikayesini anlattım.

Hikaye şöyle idi.

Behlül bir bayram günü ortadan kaybolmuş. Konu komşu, sevenler sevmeyenler merak etmişler. Sonra bakmışlar Behlül yorgun bitkin bir yerlerden geliyor.

Sormuşlar.

-Ya Behlül nereden geliyorsun. Merak ettik, nereye kayboldun.

- Cehennemden geliyorum demiş. Gayet sakin bir şekilde.

- Peki cehenneme ne için gitmiştin diye sormuşlar, birazda alaycı tavırlarla.

-Ateş almaya gitmiştim.

-Peki ateş bulabildin mi. Hani elinde bir şey göremiyoruz.

- Hayır ateş yokmuş, bana dediler ki; Ey Behlül burada ateş bulunmaz. İnsanlar buraya ateşlerini dünyadan getirirler.

Biraz gülüşüp muhabbeti tatlıya bağladıktan sonra arkadaşımı uğurladım. Bu sabah erken vakitte hafta sonu okuduğum kitap ve arkadaşımın ziyareti ile birlikte ateş almak kelimesi kafama takıldı.

Aslında ateş neydi. İnsanlar kısa bir işi olduğu zaman neden ateş almak deyimini kullanırlar.

Peki nedir ateş.

Şems ateşi aşk olarak yorumluyor. Evet, aşk ateştir. İçine düşeni yakar. Aşk ister hakiki ister mecazi manada olsun aşığı yakar. Hem de öyle bir yakar ki kül eder.

Mutlak manada ateş… o da yakar.

Dert ateştir. İçine düşeni yakar.

Yoksulluk ateştir. İçine düşeni yakar.

Yalnızlık ateştir. İçine düşeni yakar.

Hasret ateştir. İçine düşeni yakar.

Soğuk ateştir, içine düşeni yakar.

Ateş mutlak manada yakıcıdır, sadece Allah'ın emri ile yakmaz. "Ey ateş soğuk ve selametli ol" emrini alırsa ateş yakmaz.

Aşk Allah için olursa kulu yakmaz. Sadece pişirir.

Hamdım, piştim, yandım diyor Mevlana.

Aşk Resulallah için olursa ümmeti yakmaz. Sadece pişirir.

Mevlana'nın Şems'in ateşinde pişip Rabbine hakiki kul olması, pişmesi gibi.

Rabbinin emirlerine mutlak itaat ettiren aşkı hakikiye tutulması gibi. Yargısız, sorgusuz.

Evet aşk mutlak itaati gerektirir.

Çünkü karşılık beklemez.

Karşılık beklerse yakar.

Mutlak aşkı bulmak dileği ile.

Ahmet TÜRKAN- 30 Aralık 2009

SİNSİ PLANLARA DEVAM

Geçmişten adam hisse kaparmış... Ne masal şey!
Beş bin senelik kıssa yarım hisse mi verdi?
Tarihi tekerrür, diye tarif ediyorlar;
Hiç ibret alınsaydı, tekerrür mü ederdi? .
Mehmet Akif Ersoy

Tarih neden tekerrür ediyor, demek ki ibret almak ne kelime kendimiz zorluyoruz.

Örnek mi istiyorsunuz.

Buyurun.

Nükteyi bilirsiniz, dilden dile anlatılır.

Sultan Aziz devrinin Sadrazam ve Hariciye Nazırı Keçecizade Fuat Paşa, Avrupa'da bir diplomatlar toplantısında bulunuyordu. Söz sırasında ortaya latife yollu bir sual atıldı:

- Zamanın en kuvvetli devleti hangisidir.? denildi. Keçecizade Fuat Paşa hiç tereddütsüz şu cevabı verdi:

- Osmanlı İmparatorluğu!...

- Nasıl olur?... dediler. O ispat etti.

- Çünkü, dedi; siz dışarıdan biz içeriden, var kuvvetimizle yıkmaya çalıştığımız halde, o hala ayakta duruyor…

Fuat Paşa ince bir zekaya sahip, zarif bir diplomattı. Bu cümlede bir eksiklik vardı. Biz derken bir manaya işaret ediyordu.

İçerideki sizler…demek istemişti.

Bu gün gelinen noktada maalesef tarih biz istesek de istemesek de, tekerrür ediyor. Hem de hiç istifini bozmadan.

Darbe Yapıcaz da Planımız Yok-1 ve devamında 2 sini hazırladığımız yazılarımızda Türkiye'nin Cumhuriyet döneminde maruz kaldığı darbeler ve müdahaleler de maalesef yukarıda bahsi geçen Fuat Paşa'nın "Siz" dediği dış güçlerden ve onların içerideki işbirlikçilerinden kaynaklandığı ortadadır.

Bu konuda aşağıdaki anekdot en büyük delillerden biridir.

"İkinci Dünya savaşı sonrasında Churcil'e Yalta'da bir basın toplantısında Türkiye'nin konumu hakkında sorulan bir soruya **"Türkiye'nin belirli bir ağırlığı vardır. Bu kilosunu İslam alemine ve Sovyet Rusya'ya karşı korumalıdır. Eğer Türkiye zayıflayacak olursa İslam alemine ve Sovyet Rusya'ya karşı desteklenerek eski kilosuna çıkarılmalıdır. Fakat Türkiye şişmanlayacak (fazla güçlenecek) olursa derhal rejime tabi tutulup eski kilosuna indirilmelidir"** cevabı, İngiltere'nin Türkiye'ye bakışını yansıtan bir görüştür. Komünist blokun güçlü olduğu iki kutuplu dünyada Rusya'ya komşu İslam ülkelerini Batı'nın savunması için Rusya'ya karşı kalkan olarak kullanılmıştır."

Dış güçler bizim kilo almaya başladığımızı gördükleri anda ellerinden geleni artlarına koymayarak canımıza okumaktadırlar.

Bu gün Türkiye'nin pek çok genç evladının Şehit olmasına, Güney doğuda pek çok ailenin zulüm görmesine, yer ve yurtlarını terk etmesine sebep olan PKK terörünün dış kaynaklı olmadığını kim iddia edebilir. Ermeni Asala terör örgütü Dünya nazarında itibar

kaybetmeye başladığı gün sahneden çekilmiş ve ilk faaliyetlerine PKK adı ile devam etmiştir. Daha sonra terör örgütüne Kürt vatandaşlarımız zor kullanılarak bulaştırılmış ve tamiri mümkün olmayan yaralar açılmıştır.

Bugün Türkiye'nin kalkınmaktan daha öncelikli halini alan terörü bitirme hadisesi Türkiye için hazırlanan zayıflatma rejiminin bir parçasıdır.

Evet; Fuat Paşa'nın zamanında kuvvetli devlet Osmanlı idi bu gün Türkiye'dir. 2 büyük darbe, 1 müdahaleye ve birde postmodern darbeye rağmen ekonomisi iyileşme sürecindedir. Avrupa ve ABD bugün miras yerken Türkiye sermayesini artırmaya devam etmektedir.

Yapılan iç ve dış müdahalelere rağmen, dış destekli PKK terörüne rağmen.

Türkiye ne zaman terörü bitirmek için hamle yaptı ise görünmez eller teröristlere adeta ilk yardım yaparcasına destek vererek terörün hayatta kalmasını sağlamaya çalışmaktadırlar.

ABD bize istihbarat desteği vereceğini vaat ettiği zaman diğer taraftan teröristlerin kamplardan kaçmasını sağlamıştır.

Bu gün açılıma destek verdiğini, terörün bitmesi lazım geldiğini söylerken, teröristlerin uyuşturucudan kazandığı ve ABD bankalarına yatırdığı paraları iç etme hesabı gütmektedir. Yoksa bizim hayrımıza değildir.

Türkiye'nin evlatları…! gelecekte bu aziz vatanı evlatlarımıza bırakalım diyorsak aklımızı başımıza alalım. Askeri ile, siyasileri ile, üniversiteleri ile, sivil toplum kuruluşları ile, iş adamları ile ortak akıl platformunda buluşalım.

Bu gün Irak'a getirilen demokrasi yarın bize de geliverir. Hem de kendimizi demokratik sandığımız anda.

Yer altı ve yerüstü zenginliklerimiz gemilerle, trenlerle taşınır. Kendi değerlerimize vergi ödetirler.

Irak'ın petrolü bu gün ABD'de devasa tankerlerde stoklanmaktadır. Yeterince stoklandıktan sonra hesap görülecek ve bundan sonraki dönemde petrol kaynakları tükeninceye kadar tazminat borcu olarak ABD hesabına çıkartılmaya devam edecektir.

Akil adamlara duyurulur…

Ahmet TÜRKAN – 07 Ocak 2010

SEN HİÇ KARTAL GÖRDÜN MÜ?

CNN TÜRK Muhabiri Şirin Payzın Siyonist işgale ve zulme arka çıkarak "Güvercini ezersen şahinle karşı karşıya kalıyorsun" dedi.

Sayın Şirin Payzın sen hiç kartal gördün mü.

Senin güvercin diye arka çıktığın zalim İsrail'in Cumhurbaşkanı'dır. Davos'ta Başbakan'a 5-10 dakika zaman tanınırken, Siyonist Cumhurbaşkanı'na 1 saate yakın zaman tanındı. Orada Güvercin muamelesi yapılan Türkiye ve Başbakanımızdı.

Zulme rıza göstermedi diye, zulme isyan etti diye sen kalkmış ezilmiş psikolojinle güvercin kim şahin kim karıştırmış vaziyette zalimlere arka çıkıyorsun.

Muhabirliğini yaptığın kanal siyonist destekli olabilir. Ben böyle konuşmazsam ekmeğimden olabilirim. Aman ha…. Diyebilirsin…

Dikkat et. Güvercin dediğin akrebe yaltakçılık yaptığının farkında değilsin.

Büyük elçimize yapılan terbiyesizliği ise överek “şahin” diyorsun.

Peki sen hiç “kartal” gördün mü?

Kartalın asaletinin farkında mısın?

Sen kimi kiminle kıyasladığının, kimi kime peşkeş çektiğinin farkında değilsin.

Dikkat et.

Osmanlı’ya gelip yalvaran, bize vatan ver diyen onlardı. Kendilerine sunulan imkanların kadrini bilenlere sözüm yok.

Ama açılan kucaklara ihanet edip, masum insanları katledenler, çocukları insafsızca öldürenler güvercinler kadar masum olamazlar.

Hiçbir zaman barış yanlısı olmayanlar güvercin olamazlar.

Güvercin barışın simgesidir. Akrebin barış sunduğunu nerede gördün.

Sen akrebe güvercin deyip yaptığı terbiyesizliği şahin diye översen “kartalın” gücünü görürsün.

Senin vermeye çalıştığın mesaj muhtemelen sizin gibi Siyonist destekçilerine öğretilen mistik kavramlardan gelebilir.

Ama kartalın gücünü görmelisin. Şahin sandığın zavallıların çırpınışları ve şirretleri karşısındaki asil tavrı seni yakacaktır.

İçine düştüğün hatayı anlamanı sağlayacaktır.

Kim bilir bu asalet karşısında biraz insafa gelirsin.

Ahmet TÜRKAN- 13 Ocak 2010

ANAYASA PARTİSİ

367’nin mucidi Sabih Kanadoğlu Anayasamızı AKP yapamaz dedi.[1]
Sabih Bey, bir dediğini iki etmiyoruz. Sen ne dedi isen millet olarak saygı duyuyoruz. Ağzından çıkana kanun gibi uyuyoruz. 367 dedin,
Millet olarak ses çıkarmadık. Memleketin milli sermayesini seçimlere harcamayı bir görev bildik. Tekrar sandık başına koştuk. Olsun sonuç değişmedi ama senin gönlün oldu diye düşünüyorum.
Yok eğer gönlün kaldıysa bir seçim daha yapalım.
Valla. Sen nasıl istersen.
Biz demokrasiden anlamayız. Çünkü biz demokrasiyi sipariş üzerine kabul ettik.
Konfeksiyondu. Birkaç beden büyük gelmişti, ama olur-olur şimdi büyük gibi duruyor.
Sakla büyüyünce olur dediler.
Hee dedik. Büyüyünce olur.

Ama gene olmadı. Fazla büyümüşüz. Genişletmek gerekiyor, ama pay yok. Usta pay koymamış.
Sabih bey : Biliyorsun hep beraber yeni bir anayasa istiyoruz. Ama sen bu hükümet yapamaz demişsin. Doğru söylemiş olma ihtimalin de var.
Ama sen bir büyük olarak bu iyiliği bizden esirgeme. Sen söyle biz ona oy verelim. Oy verelim ki demokratik olsun.
Çünkü sen çok iyi bilirsin biz oy vermeyi bile beceremeyiz. Sandık görevlileri olmasa oylarımızı sandık yerine çöpe atıveririz.
Kime oy vereceğimiz biliriz de…sandığın yolunu bulamayız.
Sen gene de bize yardımcı ol.
Hangi partiye diyorsan söyleyiver.
Aka dersen aka, karaya dersen karaya oy veririz.
Yok şu anda o parti henüz kurulmadı bile diyorsan sen kuruver olsun bitsin. Biz ona da razıyız.
Yeter ki anayasa yapabilecek bir partimiz olsun. İlk seçimde zaten biz gene kendi bildiğimiz yere oy veririz. O bakımdan hiç şüphen olmasın.
Hadi söyle ne olur, bizi daha fazla üzme. Sen kimi istersen biz ona oy vereceğiz. Tekrar söylüyorum biz ne istediğini bilmeyen zavallı bir milletiz. Sen yönlendir bizi ne olur. Söylediğin her şey kaos olsa da, çözümsüz olsa da, hatta dandik bile olsa biz dinleriz. Sen gerçek bir provokasyon kahramanısın. Sen 367 dedin 366 olmadı. Biz bu günleri gördük. Anayasayı nasıl parçaladığına şahidiz. Eğer yeni partiyi söylemeyeceksen sen kuruver. Ama bizi kadim anayasadan kurtar. Kurtar ki iflah etmeyelim. Bir daha kendimize gelemeyelim.
Bizi ele güne rezil etme. Bizi bu bataklıkran kurtarıp çukurlara yuvarla çok istiyoruz. Ama bazı şartlarımız var. Yeni anayasada bazı şeyler olsun.

Acizane gönlümden geçenleri yazdım. Hiçbir art niyetim yok.

- Benim anlamadığım gizli maddeler olmasın.
- Her şey açıkça yazılsın. Ya 367 olsun ya da herkes için aynı.
- Fikir ve kanaat hürriyetinden bahsederken imanıma prangalar vurulmasın. İmanım ayaklar altında ezilmesin. Laiklerin ayakları altında ezilmek istemiyorum.
- Bu Ülkede laiklik 5 numara büyüktür?
- Yeni anayasada mümkünse olmasın. Yok laiklik olmazsa olmaz diyorsanız dinim de laiklik kadar güvence altında olsun.
- Kılık kıyafet serbest derken başörtülü kızım üniversite kapısından geri çevrilmesin.
- Asker personelimiz eşinin başörtüsü sebebi ile YAŞ’a takılmasın.
- İlla takarız diyorsanız hiç olmazsa yargıya açık olsun.
- Kanun herkes için eşit olsun.
- Cuntacıları yargılamak problem olmasın.
- Oy verdiğim parti kapanmasın. Beni insan yerine koyun O oyların sahibiyim.
- Vekalet verdiklerim bana köle muamelesi yapmasın.
- Vekil asile hava atmasın.
- Hortumcular yargıyı delmesin. Hırsızların çaldıkları yanlarına kar kalmasın.
- Askerime, polisime, milletime kurşun sıkanlar “cm” hesabı yapacak kadar cesur olmasın. Bu Milletin iradesi karşısında kellelerini kaybedeceklerini bilsinler.
- Zulme rıza zulümdür, sen bilirsin. Zulme karşı duran zalim damgası yemesin. Zalim kim, mazlum kim iyi bilinsin. Çetrefilli maddeleri çıkartın oradan.
- Anayasayı yapanlar cezadan kurtulamasın. Darbe yaptık, anayasayı da Aldıkaçtı yaptık diyerek kimse kendini üstün görmesin. Kendilerini seçilmişler sanmasınlar.
- Eşit işe eşit ücret olsun.

- Bir taraf kazanırken diğeri sürekli kaybetmesin. Hiç olmazsa adil olsun.
- Mümkünse Anayasa kitapçığını biraz büyükçe basın. Kimse kimsenin kafasına atamasın.
- Evren paşa siviller anayasa yapamaz demişti, ama olsun. Kendisini yüreklerimizde mahkum etsek de kimseye söyleyemeyip seviyormuş gibi yapıyoruz.
- Yapın şu anayasayı da görsün Kenan Paşa. Siviller yapabilir miymiş bakalım.
- Bir daha darbe yapılmayacak yazın. Yapılmasın. Millete, gönüllere, iradeye gem vurulmasın.

Peki çok bir şey mi istiyorum?
Azıcık adalet, azıcık demokrasi çok mu gelir? Kendim için değil Ülkemin makus talihi için.
Kardeş kanının durması için.
İnsanlık için.
Çok mudur?

Ahmet TÜRKAN- 16 Ocak 2010

MAVİ – KIRMIZI – YEŞİL

Sovyetler Birliğinin dağılma sürecinden önce dünya 2 kutuplu olarak kabul edilirdi. Mavi ve kırmızı. Yeşil tehdit olarak algılanmazdı. Sovyetler'in dağılması ile birlikte Mavi'nin tehdit ağlısı renk değiştirdi. Sanki birileri tehditlerin yazıldığı kağıtları turnusola sokup kırmızı rengin yeşile dönüşmesini sağlamışlardı. Turnusol aslına maviyi kırmızıya veya kırmızıyı maviye değiştirirdi. Yeşil nereden çıkmıştı.
Evet NATO'yu temsil eden Mavi Kırmızı'nın dağılması ile rakipsiz kaldı.
Meydanda yalnızdı. Kendine rakip arıyordu.
Senaryolar artık yeşil üzerine oynanmalıydı. Hazır Afganistan'da bir ortam vardı.
Sovyetlere kan kusturan, ABD'nin desteğini alan.
Tehdidin renginin Yeşil'e dönüşmesi ile ABD kendini Afganistan'da bulmakta bir beis görmedi ve yönetimi teslim ettiği Taliban'ı vurmak için Afganistan'a müdahale etti.
Afganistan yeterli gelmedi. Top yekun bir mücadele için ciddi bir bahane gerekli idi.
Aradığı fırsatı ikiz kuleler sahtekarlığı ile yakalamıştı.
Mavi'nin artık bir rakibi vardı: Yeşil.
Uzun bir Arap teröristler senaryo ve Saddam paranoyası sonucunda Irak'a da girdi.
Arada bir de Somali vardı. Yardım bahanesi ile Müslümanlara zulüm yapmaktan geri durmayan zalim destek. Somali kaplanı lakaplı o zaman Tuğgeneral olan Çevik Bir hatırlar o günleri.
Türkiye de görev aldığı NATO tatbikatlarında hep mavi rolünde olmuştur.
Mavi rol milli tatbikatlarda da dost kuvvetlerin rengi idi. Kırmızı ise düşman kuvvetler.
Peki nasıl oldu da milli tatbikat planlarında hedef Yeşil'e döndü.
Yeşil İslam'ın rengidir. Bu eskiden beri böyle bilinir. Kutsal mekanlar genelde yeşil renge boyanır. İslami renk demek için yeşil denir.
İslami inanca sahip kişi ve kuruluşların parasına Yeşil sermaye derler. Ama almakta beis görülmez. Mavi sermayeyi bilenler yeşil sermayeyi de bilirler.
Genel Kurmay Başkanı "Balyoz Güvenlik Harekat Planı" tatbikat planları içinde var dedi.
İçeriğini Taraf gazetesinin yayınlaması ile öğrenmese idik son derece masum gelebilirdi.
Eğer gazetede yayınlananlar gerçek ise durum son derece vahimdir.
Genel Kurmay Başkanı masum bir tatbikat planı gibi planlarımızda var diyebiliyor.
Bu nasıl masumiyet.

Ey bu planları hazırlayanlar.....
Peki, ama neden mertçe değil. Neden dürüst değil?
Tatbikat planları düşman askerlerinin bertaraf edilmesi, mağlup edilmesi üzerine yapılır. Kurgu muhtemel düşman içindir.
Peki karşınızda asker yoksa, masum siviller varsa, hedef olarak camiler seçilmişse, buna masum bir tatbikat planı denebilir mi?
Kime karşı tatbikat yapıyorsunuz.
Tatbikatlarda askerin zihnen ve bedenen hazırlanması amaçlanır.
Peki masum halka karşı zihnen ve bedenen hazırlanması amacıyla kurgulanan bir plan masum olarak alınabilir mi?

Peki bu planları hakikate çevirmeyi de düşünüyor musunuz?

Evladını vatanı korusun diye gönderen ailelere karşı öz evlatlarını nasıl salacaksınız?
Nasıl hücum marşı çalacaksınız?
Ne ile askerinizi şevklendireceksiniz?
İlk hedefiniz cami ...ileri....hücuummmmm...mu diyeceksiniz.....
Kimi kime karşı savaştıracaksınız.
Bu ne rezilliktir böyle......
Benim evladım bana karşı nasıl savaşacak? Dualarla gönderdiğimiz evlatlarımız Allah Allah diyerek camilerimize nasıl saldıracak?
Camiye saldırırken de Allah - Allah mı diyecek?
Rabbinin huzurunda namaz kılan birini nasıl vuracak?
Çanakkale'de ecdadımız yaralı düşman askerinin yarasını kendi sargı bezi ile sararken, düşmana insaf ederken, şimdi öz kardeşlerine nasıl kıyacak?
Vatan evlatlarını ne hale getirmeyi düşünüyorsunuz?
Peki (camileri yıkarsanız.....ki camiler Kabe'nin kardeşleridir.
Kabe'yi koruyan Rabbim Camileri de korur) bu durumda...
Şehitlerin naaşını hangi camiden kaldırmayı düşünüyorsunuz?
Hangi İslam şehitliğine defnetmeyi düşünüyorsunuz?
Hangi caminin imamına namazlarını kıldırmayı düşünüyorsunuz?
Hangi..... hangi......
Yazık çok yazık....

Bu kadar plan, bu kadar dehşet senaryosu bir partiye karşı olamaz.
Bu memlekette kanun yok mu.
Bu memlekette demokrasi yok mu.
Bu memlekette seçim yok mu.
Bu memlekette hür irade yok mu.
Memleketi iyi yönetemeyenlerin bir sonraki seçimlerde zaten halktan oy alamadıklarını görmüyor musunuz?
Bu nasıl Cumhuriyet böyle.
Cumhurun iradesine darbe planını nasıl içinize sindiriyorsunuz.

Bu durumu düzeltin.....
Kimler bu planı yapmak gafletinde bulundu ise cezalarını çekmelidir. Bu tatbikat planları masum değildir. Plan son derece sinsice hazırlanmıştır.....
Buna benzer başka planlar var ise Genel Kurmay kendi eli ile bunları imha etmeli ve planlayıcılarını çok ciddi bir şekilde ikaz etmeli gerekirse tasviye etmelidir.

Ahmet TÜRKAN- 21 Ocak 2010

JENERİK SENARYOLAR

Emekli Orgeneral Çetin Doğan'ın dediği gibi Balyoz planları oldukça jenerik olabilir. Ama toplumumuzun aklında kalan durum pek jenerik olarak anılamayacaktır.

*Jenerik : Film yada program başlamadan önce; içeriği ve tarzı hakkında ipuçları vererek seyirciye ne **izleyeceğini** neyin başladığını anlatan ve sonunda programın isminin yazdığı kısa giriş-açılış.*

Filmin sonunda gecen yazı öbeğine ise rollcaption denilir ve bunu sanırım sadece biz kullanıyoruz. Amerika'da end credits olarak geçiyor.
*jeneriklere ise genellikle openings denilir.**[1]***

Türkiye'de ise Jenerik sözü genelde atılan güzel goller, filmlerdeki unutulmaz sahneler gibi durumlar için kullanılır biliyordum. Demek ki vahşet senaryoları için de jenerik kelimesi kullanılabiliyor. Sayın Doğan Paşa namus ve şerefi üzerine yemin ederek Fatih Camiine bomba koymak bu senaryoda yoktu dedi.

O zaman neden jenerik dedi ki. Neresi jenerik.

Neden sıradan bir senaryo demedi de jenerik dedi.

Senaryoyu şöyle bir jenerik hale getirelim, farzı muhal Fatih Camisine bomba kondu ve tam zamanında patladı.

İmam bir tarafta, müezzin bir tarafta, cemaatten çeşitli yaşlarda 25-30 kişi yerlere serilmiş kan revan içinde yatıyor. Abdest almaya çalışanlar arasında ölenler var. Şadırvan çökmüş ve sular etrafa yayılarak gölet haline gelmiş. Caminin giriş kapısı patlamanın etki ile kırılmış, minareler yıkılmamış ama hoparlörler koparak sarkmış, ana kubbenin alemi sarsıntının etkisi ile yan yatmış.....

Bu sırada ambulans ve itfaiye araçları gelmişler. Birkaç televizyon ve gazetenin muhabirleri ellerinde kameralar ve mikrofonlarla olayı haber bültenlerine taşımaya çalışıyorlar.

Yaşlı bir Hacı amca ile röportaj yapılıyor. Hacı amca şokta...

- Evladım parmağım koptu acaba abdestim bozulmuş mudur...? Kime sorsak...? Beyaz Hoca'ya sorarız tabi ki. Çünkü işbirliği yapılacaklar arasında ismi geçiyordu.

Hoca hemen fetvayı basar.

- Hacı amca hemşire hanım elini sarsın, evine git. Cami yok, namaz da yok.....v.s.v.s......kem kümm...

Ne kadar jenerik değil mi....

Uzun yıllar insanların aklından çıkmaz. İnsanın bu manzarayı tekrar tekrar seyredesi gelir...

Tıpkı Irak'taki ecdat yadigarı camilerin ABD ve İngiliz askerleri tarafından bombalanması ve pis botları ile içeride dolaşmaları ve yaralıları silahlarının dipçikleri ve pis botları ile itip kakmaları gibi.

Çok jenerik çok….

İnsanın unutası gelmiyor…

Sayın Komutan'ın senaryosu kendince çok ılımlı.

Bakın ne diyor. *"Bizim senaryomuzda Türkiye'de bir irtica olayı vardır, bir irticanın yükselmesi vardır. O zaman henüz Anayasa Mahkemesi'nin bir kararı yoktu ortada, 'Biz değiştik' diyen bir iktidar vardı, bu değiştiğini söyleyen iktidara 'Hayır sen değişemezsin' deyip üstüne mi gidecektik. Bu ne kadar ayıptır, ileride başımıza böyle şeyler gelir, iktidar bildiğini okuyabilir, okulları medrese haline gelebilir, basını satın alabilir diye hazırlanan bir senaryoydu"* diyor.

Yani iktidar biz değiştik falan demese başımıza balyoz yağacakmış da haberimiz yokmuş…

Sormak hiç hoş değil ama sorulması lazım.

Komutan'a göre ılımlı olabilir de bana göre bu kadar sert bir senaryo hazırlanmasının sırrı nedir. 1400 yıldır unutulmayan hem Alevilerin hem Sünnilerin unutamadığı "Kerbela" yarası varken…..

Yoksa bu jenerik senaryo bir rövanş olarak mı planlandı….

Hiç düşünmek istemiyorum….

İslam toplumunda yeniden derin yaralar açmanın senaryo bile olsa bir anlamı var mıdır. Peki bu senaryo gerçeğe dönüşüverseydi…

Kaç yüz yıl unutulmayacak bir jenerik senaryo olurdu acaba.

Bu bölümde bahsetmeye çalıştığım kısım sanıyorum anlaşıldı. Yaraları deşmemek adına açıkça yazmak istemiyorum. Paşam anlamıştır.

Toplumun hassasiyetlerine saygı duymak gerekmez mi.

Ahmet TÜRKAN – 28 Ocak 2010

---

[1] http://sozluk.bilgiportal.com/nedir/jenerik

TARİFSİZ HİSLER

İnsan bazen tarifi mümkün olmayan hislere kapılır. Kimseye anlatamaz. Her zaman hayra yormaya çalışır. Bazen kendi için bazen başkaları için, bazen içinde yaşadığı toplum için farklı hisler, farklı duygular taşıyabilir.

Bu geleceği bilmek demek değildir. Karşılaştığı bir olay veya durum karşısında savunma mekanizmasıdır. Davranış sergileyebilmesidir. Tavır koymasıdır.

Hisler fıtridir ve yüzlerce farklı histen bahsetmek mümkündür. Basitçe açlık, susuzluk, diğer fıtri ihtiyaçlar.

Bazen his, bazen feraset, bazen edinile gelmiş deneyimler gibi algılanabilir. İnsanın delikanlı iken birini sevmesi, daha ileri gidip kendini aşık olmuş gibi hissetmesi, sonra ümit ve ümitsizlikler.

Sanki ümit ve ümitsizlik bir nevi histir.

Kişinin evlenip çoluk çocuğa karışması. Bir iş sahibi olması, İşinde başarılı olacağını hissetmesi.

Bir öğrencinin iyi ya da kötü not alacağını hissetmesi. Tabi tutulduğu bir sınav hakkındadır. Yoksa hiç sınava girmemiş ise herhangi bir his taşıması normal değildir. Hiç çalışmadım ama ben asla kötü not almam. Bu his değil insanın kendini aldatmasıdır. Çalıştım ama ben iyi not alamam, bu ruhen çöküntüdür.

Savaşta bir askerin şehit olacağını hissetmesi. Sonucu ya ölüm ya zafer olan bir mücadelede bu hisler yakındır. Ama hiç askere gitmemiş, savaş olur mu olmaz mı belli değil ise bu his değil farklı tezahürlerdir.

İster inansın, ister inanmasın ama herkese Yüce Yaratıcı bazı hisler vermiştir. Bu dünyada tabi tutulduğumuz imtihanın neticesidir.

Yoksa insan doğru ile yanlışı ayıramaz. İnsana özellikle hissetsin diye verilmiştir bu duygu.

Yani fıtridir. Ama laik değildir.

Burada biraz dikkat etmekte yarar vardır.

Bilinmeyenleri bilmek, gelecek hakkında fikir sahibi olmak basit bir his olarak değerlendirilemez. Bu tür hisleri daha detaylı, manevi konular olarak görmek gerekir.

İzlediğiniz bir filmde birileri diğerine inançlı olmalısın, bunu yüreğinde hissetmelisin dedi mi bunun asgari inanç seviyesinde olduğu kanaati uyanır benliğinizde. Hollywood filmlerinde çok kullanılır. Japon ve Çin filmlerinde de sürekli inançlı olmak, hislere yoğunlaşmak temaları kullanılır.

Türk filmleri zaten kendi toplumumuzun dini, milli değerlerinin bir yansıması olduğu için ayırt edilmeksizin vardır. Bir şekilde sızar.

Diğerleri için inançları ya da Uzak Doğuda olduğu gibi kendi öğretileri onlarda din duygusu uyandırmış olmalı ki, din formasyonlarını kullanırlar.

Günümüz Türkiye'mizde de Milli maçlarda, şehit törenlerinde veya "ONE MINUTE" gibi toplumun hassas olduğu konularda dini, milli, manevi hisler ön plana çıkar.

Şimdilerde bazen basın destekli, bazen önyargılı. Bazen toplumsal kaoslar neticesinde askeri, siyasi ya da yargı vehimleri veya hisleri tartışılır oluyor.

Laik Devlet savunucuları din ritüellerini kullanarak din üzerinde egemen olmaya çalışıyorlar.

Aynen daha dün yaşanan olaylar gibi. Akredite basın mensupları Yargıtay Başsavcısı Abdurrahman Yalçınkaya'ya AKP hakkında kapatma davası açacak mısınız şeklinde, cevabı sadece "EVET" ya da "HAYIR" olarak verilebilecek 2 şıklı bir soru soruyorlar. Evet dese; dava dosyaları hazır mı diyecekler, hayır dese demek ki AKP kapatılmayacak

diye net sonuca gidecekler. Yalçınkaya'nın cevabı haber bültenlerinde aşağıdaki gibi yer aldı.

"Yargıtay Başsavcısı Abdurrahman Yalçınkaya, hakkında kapatma davası açılacak partilerin bunu hissedeceğini söyledi.

Yargıtay Başsavcısı Abdurrahman Yalçınkaya, AK Parti hakkında kapatma davası söylentileriyle ilgili konuştu. Yalçınkaya, Yargıtay emekli üyesi Orhan Uzgören'in cenazı töreni sonrasında basın mensuplarının sorularını cevapladı. Yalçınkaya, Anayasa Mahkemesi eski Başkanı Mustafa Bumin'le görüşme yaptığı yönündeki iddiaları yalanladı.

'AK Parti hakkında kapatma davası açılacağı söylentileri var?' yönündeki soruya Yalçınkaya, her parti hakkında soruşturmanın mümkün olduğunu belirterek, "Her parti içinde kapatma davası açılıp açılmayacağı kendi fiilleri ile ölçülür. Bunu partiler zaten hissederler." diye cevap verdi. "

Şimdi yapılan açıklama üzerinden devam edelim. Hislerden bahsetmiştik.

Sayın Başsavcı; İnançlarını sorguladığınız insanlara inançlarını kullanarak cevap verme sorumluluğu yüklüyorsunuz.

Keşif kerametle bilinebilecek bir olayı, fıtri hislerle değerlendirilip bilinir bir şeymiş gibi inançları itham ediyorsunuz.

Böyle bir şey hissetmiyoruz demeleri halinde, vayyyy bu adamlarda his mis kalmamış….

Hissediyoruz deseler, bakın gördünüz mü kendileri de zaten hissediyorlarmış. O zaman bana düşen davayı açmak diyeceksiniz. Siz AKP'yi Laiklik karşıtı hareketlerin odağı olmakla suçlamıştınız bir önceki davada.

Yukarıda da beyan etmiştim sizin kastettiğiniz gelecekte olacak olanları bilebilme hissi din temelli algılar ve öğretilerdir.

Yani kavramlar laik değildir.

Evet his insanlara mahsustur. Hayvanlarda da hisler vardır.

Rabbimiz canlı olduğumuz için bu hisleri vermiştir. Bazen karnımızı doyurmak, bazen hayatımızı korumak için kullanırız. Yani ilahi yaratıcının ihsanıdır.

Bu bakımdan da his laik bir kavram değildir.

Laik olmayan kavramlarla laikliği savunamazsınız.

Bu kavramları Laiklik karşıtı eylemlerin odağı olmakla suçladığınız bir partiye karşı kullanamazsınız.

Şimdi; "uzun süredir ben CHP'nin kapatılacağını hissediyordum, ama dile getiremiyordum. DTP'ye karşı ciddi bir his vardı ama CHP ye karşı olan hissim sanki engelleniyor gibi. Çok büyük direnç görüyorum. Birileri onları koruyor.

Çünkü baş örtüsü açılımı, çarşaf açılımı ciddi ciddi laikliğe karşı eylemlerdir.

Ama CHP'ye karşı bunu söylemek yürek ister.

Abdestsiz namaz kılmak gibi bir şey. (Abdesti olanlara sözümüz yok)

Kolay.

Açıl susam açıl.

Sende açıl, çarşaflıda açılsın, başörtülüde açılsın. CHP'ye karşı olanlar kapansın." desem……

O zaman; karşıt görüşün tezahürüdür diyeceksiniz.

Bu konu son derece problemlidir. Bir parti hakkında istikbal belirleyici hisler sadece önyargılardır. Lehte veya aleyhte de olsa da durum farklı değildir.

Sayın Savcı'nın toplumu his konusunda uyarması iyi oldu.

Şöyle yapalım: Kim hangi partinin kapatılmasını istiyorsa hissetsin. Daha önce DTP'ye 1 hissim olmuştu işe yaradı.

Parti kapatmalara karşı duyulan his kaç numaralı hissimizdir onu bilmem ama, benden CHP'ye 1 his.

His çokluğuna göre Sayın Savcımız kapatma davası açacaktır. Sanki kamuoyu yoklaması gibi. Kendisinin hissi nasıl tezahür edecek onu da göreceğiz.

Kendisi söyledi. Bundan emin olun.

Ahmet TÜRKAN- 30 Ocak 2010

YAŞ 65 EDER YOLUN YARISI

65 yaşında emekli olmayı bekleyenler için revize şiirimiz.

Yaş 65

Eder yolun yarısı.

İkinci yarıda da emekliliğin tadını çıkartmak için sahaya çıkılacak. Tabi mağlubiyet kesin değilse. Türkiye' de emeklilik yaşı 65'e yükseltilmeden önce ciddi bir araştırma yapıldığı kanaati maalesef yok. Sırf AB yolunda ilerleme moduna göre alınmış ve uygulamaya konulmuş bir kanun. Bizim normlarımıza ve iş yapış şekillerimize uyar mı. Toplumumuzun davranış şekillerine uyar mı. Aile kavramı bundan nasıl etkilenir. İnsanlar istikbal kaygısına düşerse yardımlaşma duyguları hangi yöne doğru kayar.

Zekat müessesesi bundan nasıl etkilenir. Kapitalist sistemin düşmanları, bu gidiş kapitalizmi zirveye çıkartır. Ben yaşadıktan sonra başkasından bana ne diyen bir topluma doğru gider. Her çalışan emekli olmadan önce hangi huzurevinde kalacağının hesabını yapmaya başlar.

Hangi sektörlerde, hangi kademelerde insanlar 65 yaşına kadar çalışabilirler.

Misal; 35 yaşında futbola devam edebilen kaç kişi vardır. Peki 40 ya da 50 mümkün müdür. Her futbolcu teknik direktör veya antrenör olabilir mi.

Sektörler ve kariyer yolları için bu konuyu biraz derinleştirmekte fayda vardır. Her çalışan 65 yaşına kadar aynı performansta çalışabilecek midir. 50 veya 55 yaşında olan birinin bir problem ya da ekonomik krizde işini kaybetmesi halinde yeni iş bulabilme şansı nedir.

30 yaşın üzerinde devlet memuriyetinin kapısı kapanıyorsa, sektör değiştirmek veya yeni bir kariyer planı yapmak isteyen çalışan, emekçi, memur ismini ne koyarsanız koyun hangi yolda ilerleyecek.

Otoyollara çakıl döktüler ise, engebeler koyuldu ise yeni kariyer planını hangi güzergah üzerinde yapacak.

Polis ve askerler gibi yıpranma payları olanlar belli bir yaşta emekliliklerini hak edip emekli olabiliyorlar. Yaptıkları işte belli bir sürenin sonunda kıdemlerinden kaynaklanan rahatlıklara kavuşabiliyorlar. Peki diğerleri. Pek çok sektörde ve branşta bu mümkün değildir. Hele hele kurumsallık adına şirketlerde meydana gelen at yarışı misali hedeflere ileri yaşlarda nasıl ulaşılacaktır.

50-55 yaşında hala alt kademelerde, koşturmak zorunda olanlar, hala gençlerle yarışmak zorunda kalanlar.

Herkes patron olamayacağına göre, herkes yönetici olamayacağına göre. Sisteme nasıl angaje olacaklar.

Sistem tam olarak tıkanmadı. Az daha var.

Bu sömestre tatilinde orta dereceli okullarda 15 milyon evladımız karne aldı. Bu demektir ki yaşı 6 ila 18 arasında olan 15 milyon kişi vardır.

Allah evlatlarımıza sağlıklı ve uzun ömürler versin; yaş ortalamasını 12 kabul edersek 8-10 yıl sonra 20-22 yaşını ikmal etmiş erkeklerde ise pek çoğunun askerlik görevlerini bile yapmış ve iş arayanlar olduğunu düşünürseniz, işsizliğin boyutlarının nerelere uzanabileceğini tahmin edebiliyor musunuz.

Her yıl 1,5 milyon gencin üniversite kapılarında ter döktüğünü (bu sayı bir kaç yıl sonra 2 milyon barajını aşmış olacaktır) ancak 500 bin şanslı gencin sınavı geçerek üniversiteli olabildiğinin, diğerlerinin bir sonraki maratonu beklemesi gerektiğinin ve en fazla 3 yarıştan sonra artık yarıştan da çekildiklerini görüyor olmalısınız. İş bulmak için üniversite mezunu olmak ta yetmiyorsa geride kalanlar hangi iş kollarına yöneltilecektir.

Çalışanlarda emeklilik yaş sınırını beklemek dolayısı ile yaşlanma, fakat işsizlikte genç nüfusun artması.

Ana baba eline bakan gençlik. Çalışan yaşlı bir nüfus, sokakta dolaşan gençlik. İstikbalinden ümitsiz, belli bir süre ailenin imkanları ile idare etmeye çalışan fakat daha sonra kabına sığamayacak olan bir kitle.

Üniversite sınav sistemini kaosa çevirerek pek çok gencin düz elemanlar, vasıfsız işçiler statüsünde iş arayanlar ordusuna çevrilen sistem.

Bu gençlik bu yaşında iş bulamıyorsa kırkından ellisinden sonra nasıl iş bulacak.

Bunun izahını yapacak bir yetkili varsa çıksın meydana. Formülü açıklayıversin.

Bu gün herhangi bir firmada 1 kişilik boşluk olduğunda 100'lerce kişi başvuruyor.

Hem genç, hem tecrübeli, hem güzel / yakışıklı yani prezantabl olsun isteniyor. Saçlarına ak düşenlere kimse bakmıyor.

İşsizlik veya istihdam imkanları bu şekilde devam ederse geriden gelenleri nasıl bir istikbal bekliyor.

Bu hem hükümetin, hem de statükoyu elinde tutanların problemidir. Asli manada hepimizin problemidir. Hiç kimse bu beni ilgilendirmez diyemez. Kendi ikballeri için sistemi tıkayanlar, gençliğin önüne engel üstüne engeller koyanlar bu vebalin altından nasıl kalkacaklar.

İşsiz yığınlar problemdir. İşsiz yığınlar kalkışmanın tetikleyicisidir. İşsiz yığınlar tehlikedir. Acilen bu sorunlara çözümler bulun.

Bu sadece siyasilerin işi değildir. Üniversiteler, sanayiciler hatta plan konusunda dahi askerler de bu konularda düşünmelidirler.

Sırf kendi statükoları muhafaza olsun, yağlı ekmeklerine kimse el uzatmasın diye sistemi kilitleyen zihniyet.

Aklınızı başınıza alın.

Bu bir sel gibidir, bir bulaşıcı hastalık gibidir. Taundur. Doğal afettir.

Sadece sizin hedef kitlenizi değil tüm toplumu yaralayıcı, bozucu etkisini gözünüzden kaçırmayın.

Zincir bir boşalırsa hiçbir şey ile kontrol edemezsiniz.

Ahmet TÜRKAN- 04 Şubat 2010

NETİCE-İ KELAM

Değerli okurlarım Habername'de yayımlanan ilk 50 yazımı derleyerek hazırladığım bu e-kitabımı sizlere sunmaktan onur duyarım.

Bu satırları okuduğunuza göre değer verip yazılarımın tamamını okudunuz ya da göz attınız demektir. Çok teşekkür ederek bir sonraki kitabımı hazırlayacağımı beyan ederim.

Saygılarımla.

Allah'a emanet olun.